

25 LAT

samorządu aptekarskiego
w Katowicach

Zarząd Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (1948 r.).
Siedzą od lewej: mgr W. Makiełło, mgr J. Macherski - prezes, mgr M. Zbrowski.
Stoją od lewej: mgr F. Jankowiak, mgr Z. Turski, I. Jędras, R. Chiciński

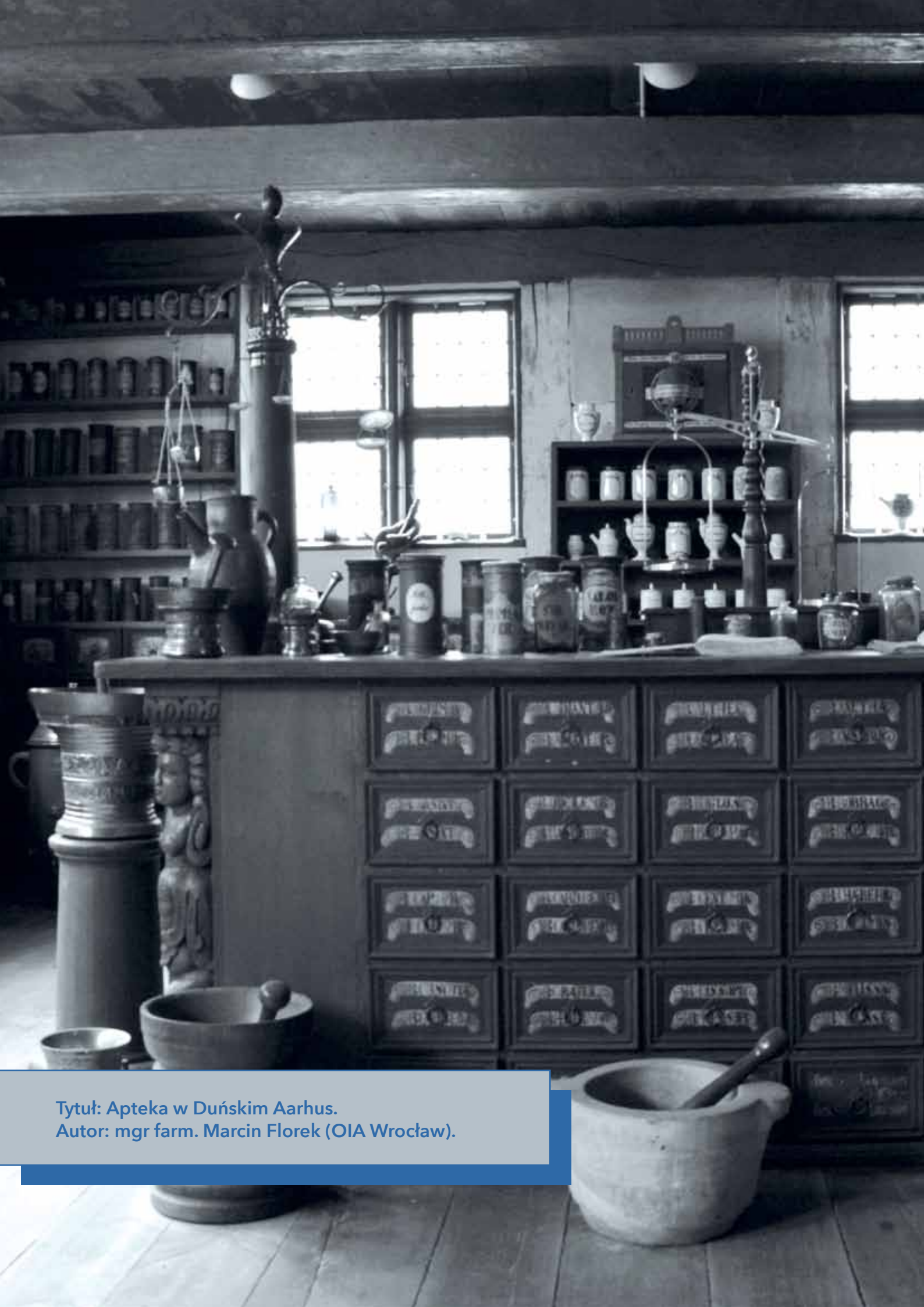

Pochód pierwszomajowy z udziałem Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (1 maja 1948 r.)

25 lat samorządu aptekarskiego w Katowicach 1991-2016

- I kadencja: 1991-1995
- II kadencja: 1995-1999
- III kadencja: 1999-2003
- IV kadencja: 2003-2007
- V kadencja: 2007-2011
- VI kadencja: 2011-2015
- VII kadencja: 2015-nadal

Tytuł: Apteka w Duńskim Aarhus.
Autor: mgr farm. Marcin Florek (OIA Wrocław).

Autorzy:

Dionizy Moska
Stanisław Piechula
Dorota Hapeta
Lech Wróblewski

Na podstawie opracowania Aleksandra Wolskiego
„20 lat (1991–2011) Samorządu Aptekarskiego w Katowicach”

Opracowanie redakcyjne i korekta językowa:

Hanna Plata

Opracowanie graficzne i skład:

Karolina Szczepanik, Lech Wróblewski

Śląska Izba Aptekarska
ul. Kryniczna 15
40-637 Katowice
www.katowice.oia.pl

Wydanie II zmienione, Katowice 2016

Nakład: 450 egz.

Tytuł: Kunst.
Autor: mgr farm. Maciej Klajsek (OIA Bielsko-Biała).

Spis treści

25 lat Śląskiej Izby Aptekarskiej

Przedmowa	8
Wstęp	10
Rozdział I. Izby aptekarskie w Polsce	11
Rys historyczny	11
Początki samorządu aptekarskiego na Śląsku	15
Rozdział II. Okręgowa Izba Aptekarska w Katowicach – kadencje	21
I kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach	21
II kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach	59
III kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach	65
IV Kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach	69
V kadencja Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach	78
VI kadencja Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach	87
VII kadencja Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach	101
Rozdział III. Statystyka	106
Liczba farmaceutów w latach 1994-2015	106
Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Katowicach – sprawy prowadzone w latach 1991-2016, Okręgowy Sąd Aptekarski w Katowicach – sprawy prowadzone w latach 1991-2016	107
Rozdział IV. Wyróżnienia	108

Przedmowa

Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy,

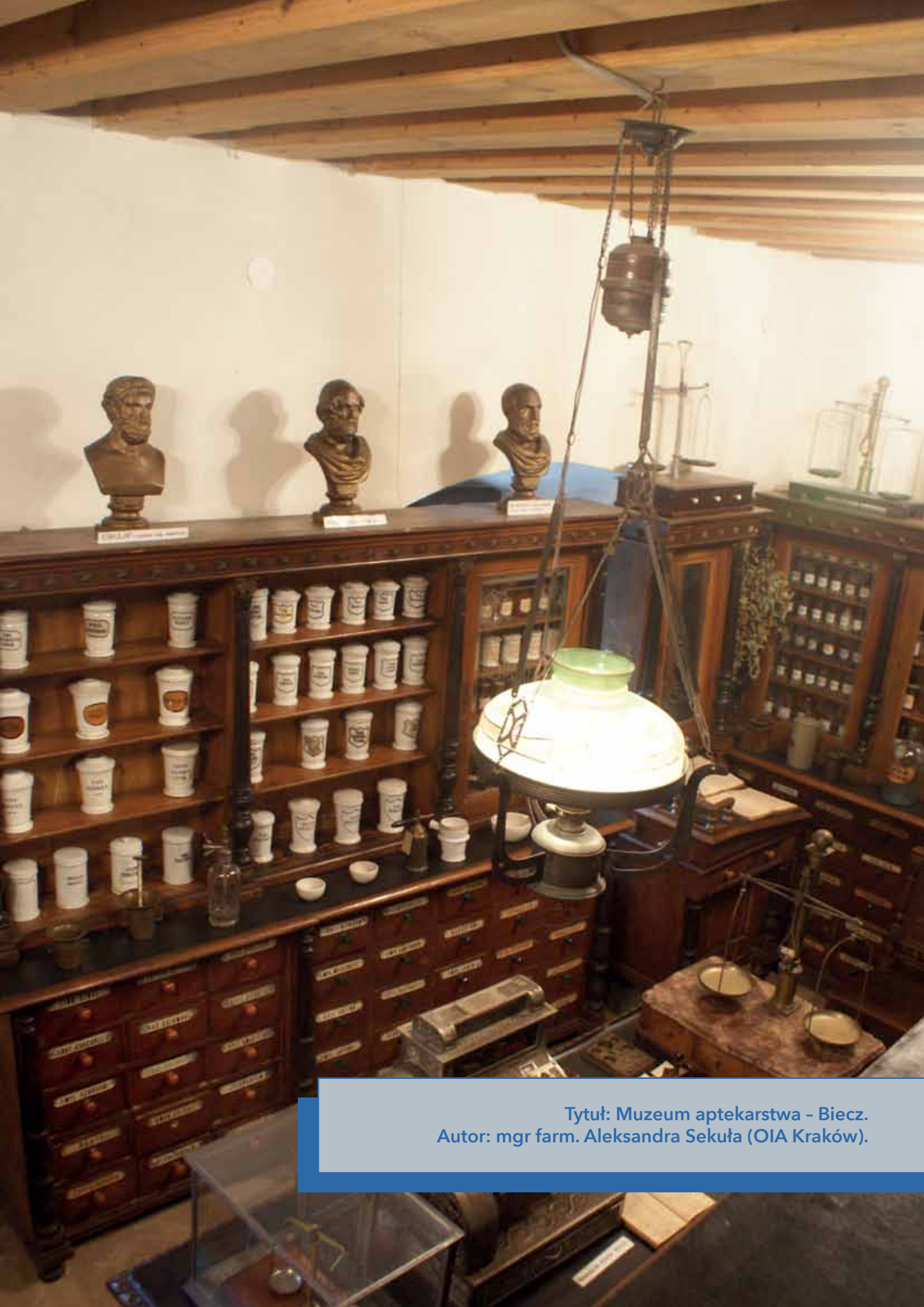
w tym roku obchodzimy 25-lecie odrodzonego samorządu aptekarskiego. Tyle lat pracy to całe pokolenie. W ciągu ćwierćwiecza wiele zmieniło się wokół nas – polskie aptekarstwo powstało praktycznie od nowa, utworzył się ponownie samorząd aptekarski. To był trudny i pracowity czas dla wielu farmaceutów, czas radości, wzlotów, na początku wręcz euforii, potem jednak zaczęło się pojawiać coraz więcej problemów i trosk. Była to długa droga pełna przeszkód, wielu z nich nie udało się pokonać mimo upływu lat. Z perspektywy czasu widać wyraźnie, jak z każdym dniem, miesiącem i rokiem zmieniały się zasady wykonywania naszego trudnego, pięknego i odpowiedzialnego zawodu. Od początku był z nami samorząd aptekarski, który działał na rzecz pacjentów i aptekarzy. Samorząd to nieodłączny element demokracji, a samorządność zawodowa jest jego integralną częścią. Zgodnie z art. 17 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej podstawowym zadaniem samorządów zawodowych pozostaje sprawowanie pieczy nad należywym wykonywaniem zawodów zaufania publicznego w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.

W tej szczególnej chwili, jaką jest dla wszystkich aptekarzy jubileusz samorządu aptekarskiego, oddajemy do Państwa rąk opracowanie, które dokumentuje te 25 lat odrodzonego śląskiego samorządu aptekarskiego, samorządu reprezentującego prestiżowy zawód zaufania publicznego, jakim jest zawód aptekarza.

Chciałbym złożyć podziękowania tym, dzięki którym nasz samorząd istnieje i dzięki którym możemy piękną tradycję naszego zawodu przekazywać następnym pokoleniom. Dziękuję im za podtrzymywanie tradycji, bez której nasze środowisko byłoby znacznie uboższe w warstwie moralnej i kulturowej. Jubileusz samorządu obchodzimy ze szczególnym sentymentem, ale jednocześnie mamy świadomość odpowiedzialności wynikającej z wykonywania zawodu aptekarza i zagrożeń związanych z jego przyszłością. Tylko nasze dalsze wspólne działania i determinacja pozwolą zachować fundamenty, na których opierają się najważniejsze idee naszego zawodu – niesienie pomocy i służenie pacjentom wiedzą i doświadczeniem.

Życzę miłej lektury, wielu wzruszeń i wszystkiego najlepszego na kolejne 25 lat!

Dr n. farm. Piotr Brukiewicz, 22.10.2016 r.

Tytuł: Muzeum aptekarstwa - Biecz.
Autor: mgr farm. Aleksandra Sekuła (OIA Kraków).

Wstęp

Intencją autorów publikacji jest zapoznanie czytelnika z dwudziestopięcioletnim dorobkiem Śląskiej Izby Aptekarskiej. Rocznica powstania Izby jest znakomitą okazją do zaprezentowania jej osiągnięć, szczególnie, że historia samorządu aptekarskiego na ziemi śląskiej sięga znacznie w przeszłość. Czytelnik nie znajdzie w tej publikacji wyczerpującego opisu dziejów aptekarstwa na ziemi śląskiej, a raczej przegląd dorobku Śląskiej Izby Aptekarskiej zakotwiczonej w jej historycznych korzeniach.

Zawarty w niej zbiór informacji ogranicza się do krótkiego rysu historycznego dziejów aptekarstwa na ziemiach polskich, z późniejszym zawężeniem do terenów oddziaływania kulturowego Śląska w warstwie historycznej do najnowszej historii Śląskiej Izby Aptekarskiej na przestrzeni siedmiu kadencji.

„Dziś po 25 latach, jako prezes I kadencji pragnę sobie przypomnieć dokonania i porażki. Pamięć ludzka jest zawodna, sięgam więc do źródeł, do wybranych dokumentów, pism, Biuletynu Informacyjnego „Apothecarius”, aby w zarysie odtworzyć minioną przeszłość samorządu aptekarskiego w Katowicach. Jest to więc próba zbliżenia się do minionej rzeczywistości, do prawdy. Niniejsze opracowanie będzie skromnym, historycznym obrazem działalności Izby Aptekarskiej w Katowicach.

Dionizy Moska, 2016 r.

Posiedzenie Rady Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (19.12.1995 r.).
Od lewej: mgr farm. Ewa Majcherczyk, mgr farm. Jolanta Stechman, mgr farm. Roman Hechmann,
dr n. farm. Izabela Majewska, prof. Dionizy Moska

Izby aptekarskie w Polsce

Rys historyczny

Po burzliwym okresie odzyskiwania niepodległości przez Polskę, nastąpił czas mozolnego scalania państwowości polskiej z części rozproszonych i zarządzanych w sposób zgodny z prawem uznawanym na obszarze poszczególnych zaborów.

Odbudowa państwowości nie była prosta, a sam zapał i chęci, które stanowiły istotny czynnik motywujący, nie wystarczały do zwykłej, żmudnej, rzemieślniczej pracy przy odnowie Rzeczypospolitej, co zresztą odbijało się echem przez cały okres międzywojenny. Trudności te były widoczne w każdym obszarze istnienia różnic wynikających z podległości konkretnemu zaborowi. Różnice te w istotny sposób wpływały również na całą farmację na terenach odzyskanych z rąk zaborców.

W latach 1918-1939 w Polsce panował chaos w sferze ustawodawstwa farmaceutycznego. Było to konsekwencją, podobnie jak w obszarze prawa, gospodarki i kultury Polski, pozostawionego przez zaborców dziedzictwa. Problemy farmacji wynikały ze spuścizny pięciu zasadniczych ustaw zawodowych (aptekarskich): pruskiej, austriackiej, rosyjskiej, węgierskiej i Królestwa Polskiego (Królestwa Kongresowego). Ówczesna sytuacja farmacji polskiej doskonale wpisuje się nie tylko w pogmatwaną historię Polski po roku 1918, ale i historię Europy zmagającej się z problemami wynikającymi ze zmian po I wojnie światowej. W omawianym okresie funkcjonowały w Polsce zawodowe i naukowe stowarzyszenia farmaceutyczne, choć ich działanie nie zawsze było spójne. Już w 1919 r. z inicjatywy Warszawskiego Towarzystwa Farmaceutycznego (założonego w 1827 r.) powstało ogólnopolskie stowarzyszenie o nazwie Polskie Powszechne Towarzystwo Farmaceutyczne. Warto nadmienić, że w tym samym roku powstała pierwsza organizacja pracownicza o zasięgu ogólnokrajowym - Związek Zawodowy Farmaceutów Pracowników RP. Działania te stanowiły oczywiście przyczynek do jakże potrzebnej integracji systemu, jednak brak kompatybilności logistycznej towarzyszył środowisku aptekarskiemu przez cały okres międzywojenny. Przy tej różnorodności prawa, tradycji, kultury i zwyczaju istniały jednak elementy wspólne - idea koncesyjnego systemu zakładania aptek przypadających na określoną liczbę mieszkańców, obowiązywanie urzędowej odpłatności na leki oraz przepisów dotyczących sposobu urządzania aptek, ekspozycji i sprzedaży leków, a także personelu aptecznego.

Warto zwrócić uwagę na starą i dobrą tradycję, uświęconą latami doświadczeń cechu aptekarskiego, oraz na współczesne aptekarstwo zasadniczo z tą tradycją kontrastujące. Kontrast ten wynika przede wszystkim, podobnie jak w wielu dziedzinach życia, z dominacji gospodarki rynkowej, chaotycznie pojmowanej wolnej konkurencji oraz jej prymatu nad fachowością i wyważonym doświadczeniem farmaceutów.

W okresie międzywojennym parlament II Rzeczypospolitej Polskiej zdołał poprzez swoje ustawy stworzyć pewne fundamenty wspólnego działania dla farmacji na ziemiach polskich. Do aktów prawnych sankcjonujących określony stan należały:

- Ustawa o wykonywaniu zawodu aptekarskiego z 25 marca 1938 r.,
- Ustawa o Izbach Aptekarskich z 15 czerwca 1939 r.,
- Ustawa o Publicznej Służbie Zdrowia z 15 czerwca 1939 r.

Były one jednak dość spóźnione w obliczu nadciągających wydarzeń II wojny światowej i nie mogły zaistnieć w pełnym kształcie. Nie należy jednak uważać tego czasu za stracony dla farmacji polskiej.

Ze względu na fakt, że w latach 1939–1944 nie funkcjonowały oficjalnie na ziemiach polskich żadne organizacje aptekarskie, działania te zostały wykorzystane w latach powojennych. Krokiem milowym w tworzeniu wspólnoty aptekarstwa polskiego okazały się lata powojenne, od schyłku II wojny światowej (w miarę przesuwania się frontu od 1944 do 1945) do stycznia 1951 r. Jeszcze w końcowym okresie działań wojennych, na ziemiach wyzwolanych spod okupacji hitlerowskiej, aptekarze z własnej inicjatywy tworzyli zręby samorządu aptekarskiego, który stał się zalążkiem izb aptekarskich. Pierwszy z nich powstał w Lublinie już w lipcu 1944 r. W miarę wyzwolania kolejnych obszarów, powstawały kolejne okręgowe izby aptekarskie z siedzibami w Białymstoku, Bydgoszczy, Częstochowie, Gdańsku, Krakowie, Katowicach, Łodzi, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu. Już wtedy składały się one na bardzo dobrze zorganizowaną i prężnie działającą sieć izb aptekarskich. Oczywiście nie było jeszcze mowy o ujednoczonym i skoordynowanym działaniu, jednak podwaliny organizacyjne stały się faktem. Izby te zostały uznane przez ówczesne władze resortu zdrowia. Efektem starań aptekarzy było wydanie 21 grudnia 1946 r. przez ministra zdrowia rozporządzenia „O utworzeniu Okręgowych Izb Aptekarskich”, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw nr 3 z 16 stycznia 1947 r. Pisząc o historii izb aptekarskich w Polsce warto wspomnieć, że już od 26 października 1946 r. przynależność do nich była obligatoryjna.

Prof. Bronisław Koskowski

W dniach 14–15 czerwca 1945 r. odbył się w Warszawie, z udziałem ministra zdrowia, zjazd delegatów z poszczególnych izb okręgowych, na którym powołano Naczelną Izbę Aptekarską, wybrano jej zarząd, radę oraz prezesa, którym został prof. Bronisław Koskowski, kierownik Zakładu Farmacji Stosowanej Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Warszawskiego, prezes reaktywowanego po wojnie Towarzystwa Przyjaciół Wydziałów i Oddziałów Farmaceutycznych przy Uniwersytetach. Zasłużony dla farmacji polskiej profesor zmarł nagle 26 kwietnia 1946 r., w trakcie odbywających się właśnie obrad NIA. Jego następcą został Edmund Szyszko, który funkcję tę pełnił do 1948 r. Kolejnym prezesem NIA był Józef Wierzbicki.

W okresie powojennej dominacji ustroju komunistycznego, podobnie jak inne sektory gospodarki i dziedziny w Polsce, również izby aptekarskie dotkliwie odczuły dominującą rolę i interwencjonizm państwa. Wyrazem tego był dekret z 8 listopada 1946 r. „O organizacji samorządu lekarskiego, lekarsko-dentystycznego i aptekarskiego”, który stanowił swego rodzaju zapowiedź prymatu innych sfer życia publicznego nad samorządami, w tym również izbami aptekarskimi. Ustalał on zasady mianowania składu rad okręgowych izb aptekarskich i Naczelnej Izby Aptekarskiej. Na jego podstawie przy NIA powołano Komitet Międzypartyjny, który przy współudziale Sekcji Farmaceutycznej Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia tworzył listy kandydatów do rad i zarządów Naczelnej Izby Aptekarskiej oraz okręgowych izb aptekarskich. Interwencjonizm państwa doprowadził m.in. do dwukrotnej wymiany (w 1948 r. i 1950 r.) władz samorządu, przeprowadzonej przez ministra zdrowia. Nadrzędność ideologii politycznej i gospodarki nad fachowością często doprowadza do zbędnego zamętu i nie służy spokojnej i rzetelnej pracy. Tak się stało wówczas w przypadku farmacji. Do tych trudności należy dołączyć jeszcze powszechniejsze, wynikające z ogólnej sytuacji i zniszczeń wojennych zarówno w infrastrukturze samych aptek oraz przemysłu farmaceutycznego, jak i uszczuplenia kadry zawodowej. Samorząd aptekarski stanął w tamtych czasach przed bardzo trudnym zadaniem odnalezienia się w nowej sytuacji politycznej i gospodarczej, odtworzenia sieci aptek, wsparcia aptekarzy, a więc próbą

odtworzenia farmacji polskiej w wymiarze zarówno materialnym, jak i ludzkim. Ogromnym problemem okazało się zaopatrzenie aptek w leki i zbudowanie infrastruktury logistycznej, ujednoczenie cen leków na obszarze kraju, a więc przywrócenie sprawdzonych standardów funkcjonowania aptek. Jednak jeszcze większym wyzwaniem było znalezienie wykwalifikowanej kadry. Jeśli dodać do tego niejasną politykę władz państwowych w zakresie interwencjonizmu kadrowego i stosunku do własności prywatnej, rysuje się nieciekawy obraz polskiej farmacji w tamtych czasach – szczególnie że wiążące decyzje, jakie zapadały na najwyższym szczeblu administracji państwowej, często podejmowane były przez osoby bez wiedzy fachowej w tym zakresie.

Władze samorządowe, pomimo tych problemów, podjęły szereg działań, mających ułatwić pracę skupionym wokół nich aptekarzom. Na szczególne uznanie zasługiwały działania prowadzące do odtworzenia zniszczonych aptek, zagospodarowywania aptek opuszczonych, intensywnej odbudowy kadr poprzez kształcenie i doksztalcanie, gromadzenia funduszy na pomoc dla nowo powstałych wydziałów i oddziałów farmaceutycznych na uniwersytetach oraz tworzenia systemu wsparcia (szczególnie materialnego) dla aptekarzy. Nie należy zapominać, że Naczelna Izba Aptekarska, bezpośrednio po powstaniu, stworzyła własny środek komunikacji dla środowiska, jakim był Farmaceutyczny Instytut Wydawniczy. Wydawał on czasopismo „Farmacja Polska”. W dobie szerzącego się chaosu branżowego i powszechnego interwencjonizmu państwa oraz przewagi polityki nad profesjonalizmem zawodowym, był to niezwykle ważny krok w utrzymaniu kontroli nad spójnością farmacji polskiej w zakresie wiedzy, etyki i idei. Na tej płaszczyźnie samorząd podejmował inicjatywy, których celem było krzewienie i propagowanie zasad etyki zawodowej, nadzór nad praktykami aptecznymi i pracą zawodową aptekarzy, a także sądownictwem dyscyplinarnym i polubownym. Dzięki ludziom oddanym farmacji, ich niezłomnej postawie, kulturowaniu niemalże kantowskich zasad etyki, świat farmaceutów polskich przetrwał, pomimo licznych zewnętrznych zakusów przejęcia nad nim kontroli i podporządkowania go bieżącym interesom. Warto pamiętać o tamtych czasach w dobie nowych wyzwań i chęci podporządkowania sobie świata przez grupy traktujące również aptekarstwo jako jeden ze sposobów zarobkowania, nie zaś jako służbę dla dobra pacjenta. Brak szacunku i zaufania dla aptekarstwa i jego publicznej misji powinno scalić środowisko aptekarskie, gdyż tylko wewnętrznie spójne środowisko jest w stanie obronić ten jeden z nielicznych już zawodów zaufania publicznego.

Polityka ówczesnych władz państwowych była niezbyt przychylna środowisku aptekarskiemu i co najmniej dwuznaczna. Z jednej strony, w latach 1945–1948, zezwalano na przejmowanie lub odtwarzanie aptek prywatnych, co przyczyniło się do powstania, na miarę tamtejszych warunków, sieci aptek z fachowym personelem i zasobami materialnymi, z drugiej zaś strony przygotowywano się do ich przejęcia. Należy zdać sobie sprawę, że było to dość powszechne na owe czasy działanie władz państwowych, nie mających w swych partyjnych szeregach odpowiedniej kadry fachowej zdolnej do uruchomienia i utrwalenia wielu dziedzin życia niezbędnych dla funkcjonowania państwa. Władza musiała zdać się w tej kwestii na prywatną inicjatywę powojennych fachowców. Nie ufając im, czekała tylko na sposobność do przejęcia kontroli nad ich dorobkiem. Władze podejmowały liczne inicjatywy legislacyjne zmierzające do przejęcia majątku aptekarskiego. Jednym z narzędzi tych działań były przyjęte przez sejm, 8 stycznia 1951 r., ustawy: „O przejęciu aptek na własność państwa”, „O zniesieniu izb aptekarskich” oraz „O środkach farmaceutycznych, odurzających i artykułach sanitarnych”. Był to koniec kolejnej, uznawanej przez prawo, próby integracji środowiska aptekarskiego w Polsce i jednocześnie początek samotnej walki poszczególnych aptekarzy o przetrwanie. Jednak próba ta, podobnie jak przedwojenna, nie była daremna.

Działania wielu osób stały się drogowskazem dla innych, ukazywały skalę problemu i wskazywały drogę, którą należy podążać. Okazały się cennymi wskazówkami umożliwiającymi zarówno przetrwanie w czasach komunizmu, jak i w czasach odradzania się samorządu aptekarskiego.

Widocznym efektem wspomnianych działań, które pozwalały przetrwać trudny organizacyjny okres, było przekształcenie 4 czerwca 1947 r. Towarzystwa Przyjaciół Wydziałów i Oddziałów Farmaceutycznych w Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne. Było ono przede wszystkim towarzystwem o charakterze naukowym. Jednak właśnie jemu przyszło, w latach rozpadu organizacyjnego izb aptekarskich, przejąć rolę reprezentanta środowiska, podjąć się misji jego integracji, wsparcia i czuwania nad utrzymaniem profesjonalizmu w zawodzie. To jeszcze raz pokazuje, że nie instytucje, ale ludzie są największym kapitałem. Dzięki nim, ich determinacji i zbiorowemu wysiłkowi trwają wartości i idee. Warto o tym pamiętać wartościując to, co tak naprawdę jest w naszym życiu ważne i co gwarantuje przetrwanie.

Zmiany, jakie nastąpiły w Polsce po 1980 r. pozwoliły, aby wiosną 1981 r. Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne powołało Zespół ds. Opracowania Projektu Ustawy o Izbach Farmaceutycznych. Jego przewodniczącym został dr Henryk Mionskowski. Kolejny raz dalekowzroczność ludzi skupionych wokół organizacji farmaceutycznych w Polsce okazała się skuteczna. Dopiero przy sprzyjającym klimacie politycznym, w lutym 1989 r., działania zespołu zostały zintensyfikowane. Prace nad projektem ustawy

o izbach farmaceutycznych nabrały tempa od sierpnia 1989 r. Uczestnicy Walnego Zgromadzenia Delegatów PTFarm, które odbywało 13 września 1989 r. we Wrocławiu, podjęli uchwałę wspierającą działania zespołu zmierzające do utworzenia izb farmaceutycznych. 19 stycznia 1990 r. odbyło się w sejmie pierwsze czytanie projektu omawianej ustawy. Jednak dalsze prace doprowadziły do rozłamu w samym środowisku farmaceutów. Ukształtowały się dwa przeciwstawne obozy. Przedstawiciele powstałego 13 grudnia 1989 r., z inicjatywy dr. Stanisława Vogla, Zespołu Farmaceutycznego Sekcji Krajowej Służby Zdrowia przy NSZZ „Solidarność” optowali za ustawą o izbach aptekarskich. Natomiast inicjatorzy projektu, skupieni wokół Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, opowiadali się za izbami farmaceutycznymi. W obliczu grożącego środowisku rozłamu i wewnętrznych sporów, wycofano projekt z obrad sejmowych. Prezes towarzystwa prof. Witold

Prof. Witold Wieniawski

Wieniawski, wnosząc się ponad podziałami, wyraził zgodę na zmianę formuły projektu ustawy z pierwotnej o izbach farmaceutycznych na ustawę o izbach aptekarskich, którą 19 kwietnia 1991 r. uchwalił ówczesny sejm. Następnie, w krótkim czasie, powołano Komitet Organizacyjny Izb Aptekarskich, którego pierwsze posiedzenie odbyło się 29 lipca 1991 r. Na przewodniczącego wybrano dr. Stanisława Vogla. Rozpoczął się intensywny proces tworzenia izb aptekarskich w nowym kształcie, głównie w zakresie ich prawnego umocowania. W dniach 13-14 grudnia 1991 r. odbył się I Krajowy Zjazd Aptekarzy w Warszawie, który ostatecznie zakończył formowanie wszystkich struktur izb aptekarskich w Polsce. Niestety, nowa rzeczywistość ujawniła również nowe problemy i doprowadziła do nowych podziałów.

Początki samorządu aptekarskiego na Śląsku

Dynamiczny proces rozwoju aptekarstwa na terenach Śląska przypadła głównie na lata po odzyskaniu niepodległości i po II wojnie światowej.

Ziemia śląska w okresie rozbitcia dzielnicowego, obejmująca również obszary dzisiejszej Opolszczyzny, pod władzę swych książąt zajmowała pierwsze miejsce zarówno pod względem gospodarczym, jak i kulturalnym na ziemiach należących do Polski. Wewnętrzna polityka książąt, szczególnie po dewastacji kraju przez Tatarów w 1241 r. i zniszczeniu stolicy Śląska, skierowana była na odbudowę miast, nawet kosztem wyrzeczenia się osobistych korzyści płynących z rozwoju gospodarczego. To oczywiście sprzyjało dynamicznemu rozwojowi mieszczaństwa, a wraz z nim usług, i co za tym idzie zapotrzebowaniu na coraz bardziej wykwalifikowanych pracowników. W połowie XIII w., w opracowaniach Głowackiego, pojawiają się pierwsze zapiski o aptekach i aptekarzach. Także w dokumentach Świdnickich widnieją dwie wzmianki o aptekach (pierwsza z 1248 r. i druga z 1264 r. Informacje te choć historycznie zaistniałe, nie wpływają aż tak znacząco na współczesną farmację.

Bardziej znacząca dla aptekarstwa historia na ziemiach śląskich zaczyna się w okresie międzywojennym, od roku 1920, a ściślej od momentu, kiedy w Ustawie Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej (15 lipca 1920 r.) zawarty został statut organiczny województwa śląskiego, nadający mu szeroką autonomię. W tym czasie, podobnie jak na pozostałych obszarach, gdzie się tworzyła państwowość polska, również na Śląsku widoczny był brak jednolitości prawnej i zwyczajowej, będącej spuścizną po okresie zaborów. Często stan ten w żaden sposób nie przystawał do wizji nowoczesnego państwa, jakim miała się stać II Rzeczpospolita Polska. W takich realiach, już we wrześniu 1925 r., na posiedzeniu Zarządu Ogólnego Związku Aptekarzy Województwa Śląskiego, działającego w ramach Górnośląskiego Oddziału Polskiego Powszechnego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach, dyskutowano kwestię powołania Śląskiej Izby Aptekarskiej. Projekt ten nie znalazł większego poparcia w polskim środowisku aptekarskim. Wcześniejszy rys historyczny okazuje się ważny dla zrozumienia tradycji niezależności ziemi śląskiej i działań wyprzedzających wydarzenia, jakie następowały w skali całego kraju. Autonomia Śląska nie sprzyjała unifikacji prawa polskiego, które w omawianym zakresie nie stanowiło bezwzględnej wzoru do naśladowania. Do 1939 r. „ustrój aptekarski” województwa śląskiego opierał się na przepisach austriackich i niemieckich. Ciekawostką jest, że przy udzielaniu przez Śląski Urząd Wojewódzki koncesji osobistych na prowadzenie aptek w województwie śląskim w latach 1922-1939, prowadzona była polityka polonizacji aptekarstwa. W związku z tym udzielano koncesji Polakom, ale jednocześnie administracyjnie pozbawiano koncesji na dalsze prowadzenie aptek niektórych Niemców. Brano także pod uwagę, oprócz narodowości ubiegającego się o koncesję, kwalifikacje zawodowe, zasługi społeczne i postawy moralne. Z dzisiejszej perspektywy trudno oceniać ówczesną dynamikę poglądów i emocji, jednak fakt zwracania uwagi na narodowość starającego się o koncesję oraz prymat preferencji kulturowych, etnicznych nad fachowością jest zawsze problematyczny i tworzy niepotrzebne podziały oraz antagonizmy. Bardzo istotny udział w tak rozumianej polityce polonizacyjnej miało Towarzystwo Aptekarzy Polaków na Śląsku – pierwsza polska organizacja aptekarska na Górnym Śląsku, która w 1924 r. została przekształcona w Ogólny Związek Aptekarzy Województwa Śląskiego. W organizacji tej bardzo ważną rolę odgrywali, w okresie międzywojennym,

Dr n. farm. Józef Degórski
- prezes OIA Katowice 1945-1947

Mgr farm. Mieczysław Estkowski
- prezes OIA Katowice 1947-1948

Mgr farm. Jan Macherski
- prezes OIA Katowice 1948-1951

jej dwaj prezesi: Walenty Sojka (w latach 1924-1930) i Mieczysław Soliński (w latach 1931-1939). Zasadniczym celem tej organizacji była polonizacja aptek na terenie Górnego Śląska, będącego w jurysdykcji władz polskich. Jednak działalność organizacji miała znacznie szerszy wydźwięk środowiskowy i społeczny. Jej członkowie zaangażowali się m.in. w akcję propagującą leki produkcji krajowej, prowadzili „walkę” ze Związkiem Kas Chorych w obszarze polityki cenowej i nieuczciwej konkurencji, jak również z tzw. laboratoriami wytwórczymi, które po bardzo okazyjnych cenach zaopatrywały ludność w farmaceutyki o wątpliwej i niesprawdzonej jakości, przez sieć stworzoną ze swoich pracowników w terenie. W walce tej nie chodziło aptekarzom wyłącznie o utrzymanie na niezmiennym poziomie zysku, lecz również o zachowanie prestiżu aptekarstwa, rangi apteki jako miejsca znaczącego dla społeczności lokalnej, miejsca, które zawsze się kojarzyło z profesjonalizmem i postrzegane było jako placówka wpisująca się w system opieki zdrowotnej o dużym autorytecie i szacunku. Członkowie tej organizacji nie stronili również od wypowiedzi dotyczących bieżącej polityki kraju, zajmowali także stanowisko w sprawach autonomii Śląska, przyłączenia Zaolzia itp.

II wojna światowa na Śląsku, podobnie jak na całym obszarze objętym działaniami wojennymi, całkowicie zdestabilizowała życie w każdej dziedzinie. Destabilizacja nie ominęła również farmacji. Nie oznacza to jednak zaniku aptekarstwa na tych terenach. Należy mieć świadomość, że całkowity zanik aptekarstwa spowodowałby brak możliwości jego odrodzenia. Jednak w ostatnich dniach stycznia 1945 r., gdy front był jeszcze kilkanaście kilometrów od Katowic, a chaos spowodowany wojną wciąż trwał, w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach zebrało się kilku polskich farmaceutów. Zgromadzili się tam z zamiarem podjęcia działań prowadzących do utworzenia własnego samorządu zawodowego. Już 3 lutego 1945 r., pomimo braku pieniędzy, wykwalifikowanego personelu i całej sfery logistycznej, Okręgowa Izba Aptekarska, przy udziale pełnomocnika Ministerstwa Opieki Społecznej i Zdrowia mgr. Tadeusza Zająca oraz inspektora farmaceutycznego mgr. Józefa Stachowskiego, oficjalnie podjęła prace organizacyjne. Wszystkie te działania nie byłyby możliwe, gdyby nie osoby silnie związane z zawodem, od pokoleń zdobywające wiedzę, kierujące się zasadami moralnymi i charakteryzujące się poszanowaniem etosu pracy. Terenem, jaki obejmowała swoim działaniem Izba było ówczesne województwo śląsko-dąbrowskie. Pierwszym prezesem był dr Józef Degórski (w latach 1945-1947), następnie funkcję tę sprawowali mgr Mieczysław Estkowski (1947-1948) i mgr Jan Macherski (1948-1951). W pierwszych latach Izba działała w prowizorycznych warunkach i z niewystarczającą infrastrukturą. W 1945 r. przejęła apteki o bardzo zróżnicowanej

- Z Y C I O R Y S

Urodziłem się dnia 1 kwietnia 1902 roku w Warszawie.
Ojciec-Jan, matka-Saturnina z Sodałtysów. Rodzice nie żyją.
Ukończyłem gimnazjum państwowe im. Bolesława Prusa w Skierniewicach.
Otrzymując w 1921 roku świadectwo dojrzałości. Wstąpiłem na Wydz. Lekarski Uniwersytetu Warszawskiego, po dwuletnich studiach przeniósłem się na Wydz. Farmaceutyczny Uniw. Warsz., który ukończyłem w 1927 r., otrzymując dyplom magistra farmacji. Podczas studiów, w ciągu jednego roku pracowałem w Państw. Zakładach Graficznych, w charakterze kontrolera.
W roku 1928 zostałem definitywnie zwolniony z wojska przez komisję lekarską na kategorię zdrowia.
Następnie rozpocząłem pracę w swoim zawodzie. Pracowałem w r. 1928 w aptece mgra Jerzmanowskiego w Warszawie, następnie w aptece Wł. Heinricha w W-wie, przy recepturze, ekspedycji leków i w laboratorium. W r. 1930 przeszedłem do Centr. Składnicy Sanit. P.K.P. w W-wie, pracując w wytwórni leków, w magazynach i kierując ekspedycją. Jednocześnie byłem wykładowcą w Szkole Pielęgniarek Amer. Czerw. Krzyża w W-wie.
W r. 1931 objąłem kierownictwo apteki Kasy Chorych w Radomsku. W r. 1935 przeszedłem na identyczne stanowisko do Ubezpiecz. Społ. w Grodnie. Pełniłem swoje obowiązki do 19 września 1939 r.; dnia 20. IX. na skutek ewakuacji przekroczyłem wraz z wojskiem granicę Łotwy i zostałem internowany.
W lutym 1940 r. udałem się dobrowolnie do pracy w gospodarstwach rolnych i w lesie, w charakterze robotnika. W maju 1940 r. zostałem zaangażowany do fabryki chem. Farm. "Medfro" w Rydze. W czerwcu tegoż roku fabryka została upaństwowiona. Pracowałem w dziale wytwarzania tabletek, drażetek, granulek oraz przy organopreparatach. W październiku zostałem jako internowany przewieziony do Rosji. Przeszedłem kolejno przez obozy w Kozielsku, Juchnowie, Murmańsku, Ponoie (półwysep Kolski), Archangielsku i Talicy. Następnie zostałem skierowany do tworzącej się Armii Polskiej. Zajmowałem kolejno funkcje: kierownika apteki dywizyjnej i szpitalnej, referenta san. w komisji rozrachunkowej, ostatecznie zostałem przeniesiony do tworzącej się Głównej Składnicy San., której byłem współorganizatorem. W roku 1942 nastąpiła ewakuacja do Iranu, następnie do Iraku. W roku 1943 nastąpiło przesunięcie do Palestyny, a później do Egiptu. W grudniu 1943 roku wydzielono ze Składnicy San. t. zw. Członkowską Składnicę, której zostałem komendantem. W styczniu 1944 po wylądowaniu w Italii wszedłem do normalnej akcji polowej na froncie włoskim. Na czele tej jednostki przebyłem całą kampanię włoską. W połowie 1946 roku nastąpiła ewakuacja do Anglii. Zgłosiłem się na powrót do kraju. Przeprowadziłem likwidację swego oddziału i 22 listopada 1946 zostałem skierowany do obozu repatriacyjnego. W lutym 1947 nastąpiła ewakuacja drogą morską do kraju. W ciągu lutego 1947 roku zostałem zdemobilizowany przez RKM Warszawa-Miasto w stopniu porucznika rezerwy.
Następnie odbyłem stage praktyczny zawodowy w aptece S-go Jana w Katowicach. Od dnia 1 sierpnia 1947 powróciłem do pracy fachowej w I.U.S. obejmując funkcję inspektora farmaceutycznego w Ubezpieczalni Społecznej w Sosnowcu. Jestem żonaty, mam pasierba.

kondycji, w tym 80 działających, 192 częściowo uszkodzone i 93 całkowicie zniszczone. Stan osobowy wykwalifikowanej kadry farmaceutów również daleki był od obecnych standardów. Do głównych zadań Izby należało jak najszybsze uruchomienie maksymalnie zadowolającej liczby aptek i wykształcenie kadry. Należy pamiętać, że dbałość o zdrowie wycieńczonej wojną ludności była jednym z głównych priorytetów, a zadania farmaceuty i jego rola w społeczności nie ograniczały się jedynie do wydawania leków. Farmaceuta był autorytetem, osobą znaczącą, która w wielu sytuacjach jako pierwsza udzielała pomocy chorym. Spełniając misję edukacyjną, zorganizowała m.in. cykl wykładów uniwersyteckich, których celem było zapoznanie farmaceutów z aktualnymi problemami i najnowszymi osiągnięciami medycyny i farmacji. Fundowała stypendia i udzielała doraźnej pomocy przyszłym farmaceutom. Działania Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach sięgały również poza zakres jej działalności wyznaczony statutowo. Zbierane były fundusze na odbudowę gmachu Uniwersytetu Wrocławskiego, odbudowę Warszawy i gromadzone środki na Wojewódzki Fundusz Kultury.

Na Śląsku po II wojnie światowej zaczynał się okres zależności od władz centralnych, także w obszarze farmacji podległemu Ministerstwu Zdrowia, oraz cichej walki społeczeństwa o skrawki niezależności. Prosowieckie władze wpływały na samorząd aptekarski od chwili jego powstania w 1945 r. na terenie Śląska. Katowicka Izba Aptekarska funkcjonowała tylko sześć lat. Zaprzesła swęj działalność z chwilą wydania przez władze polskie ustawy z 8 stycznia 1951 r. „O zniesieniu izb aptekarskich”. Trzy inne ustawy były przyczyną jej zniknięcia na długie lata z przestrzeni publicznej: „O przejęciu aptek na własność państwa”, „O aptekach”, „O środkach farmaceutycznych, odurzających i artykułach sanitarnych”. Od tego momentu można mówić o farmacji w rozumieniu socjalistycznym. Ówczesna władza, sama niepewna poparcia ze strony społeczeństwa, obawiała się wszelkich oddolnych inicjatyw, nad którymi nie była w stanie w pełni zapanować ani w sferze społecznej, ani intelektualnej. Okres ten często istnieje w świadomości aptekarzy jako „czasy Cefarmu”. Nie należy jednak do końca negować tamtych czasów. Miały wiele wad i nieobca była im niesprawiedliwość społeczna, ale jednocześnie wypracowano wtedy istotne standardy postępowania, których dziś na próżno szukać w coraz bardziej zglobalizowanej i umasowionej branży farmaceutycznej. Hurtownie prywatne przekształcano najpierw na Stalinogrodzkie Hurtownie Farmaceutyczne. Powstał również Stalinogrodzki Zarząd Aptek, którego nazwę zamieniono później na Katowicki Zarząd Aptek. Ostatecznie połączono hurt z detalem i dystrybucję leków przeniesiono do nowo powstałej siedziby „Cefarmu” na Brynowie. „Cefarm” całkowicie przejął nadzór nad aptekami i hurtowniami leków. Wielu właścicieli upaństwowionych aptek przenoszono w inne miejsca pracy, aby nie pozostawali w swych dotychczasowych majątkach. Taki sposób zarządzania aptekami trwał do 1987 r., do czasu wydania przez Ministerstwo Zdrowia okólnika (FAA-I-100-47/87), na podstawie którego rozpoczęto proces reprivatyzacji niektórych aptek należących do „Cefarmu”. W początkowym okresie reprivatyzacji o zakup aptek mogli się ubiegać ich dotychczasowi kierownicy. Na sprzedaż apteki z zasobów „cefarmowskich” wymagana była zgoda ministra zdrowia oraz zobowiązanie właściciela lokalu na prowadzenie w nim działalności aptekarskiej. Apteki jednak nadal podlegały ministrowi zdrowia, który kontrolował je poprzez Departament Farmacji Ministerstwa Zdrowia, wojewódzkie wydziały zdrowia i inspektoraty farmaceutyczne.

W tamtym czasie nie istniała jeszcze sformalizowana organizacja farmaceutyczna. Dużo problemów farmaceutów napotykali w kwestii zwrotu kosztów refundacyjnych przez Ministerstwo Zdrowia. Refundacja prowadzona była z dużym opóźnieniem. Organizacją wspierającą Farmaceutów było Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne, które mimo swego pierwotnie akademickiego charakteru, cieszyło się dużym zainteresowaniem, gdyż pośrednio odpowiadało na potrzeby rynku i wspierało farmaceutów w ich działaniach.

Po 1987 r. powstało w Katowicach Zrzeszenie Farmaceutów Właścicieli Aptek, którego długoletnim prezesem była dr n. farm. Lidia Czajka. Pierwotnie skupiało szerokie grono aptekarzy - właścicieli aptek. Organizacja ta walczyła o prawa aptekarzy, m.in. o pieniądze za zaległe wypłaty refundacyjne z Ministerstwa Zdrowia. To prężnie działające do 2001 r. zrzeszenie, skutecznie ściągało należności z ministerstwa za pośrednictwem Banku Śląskiego.

Od roku 1988 farmacja zaczęła odzyskiwać należne jej miejsce w systemie gospodarczym i systemie zdrowia. Rozpoczęła się „wielka prywatyzacja”. Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Farmaceutycznego „Cefarm” podjęło wówczas działania mające na celu wyprzedaż aptek. Sprawą moralnie dwuznaczną było nierespektowane prawa pierwokupu w stosunku do właścicieli aptek sprzed 1951 r. i ich spadkobierców.

Aptekarze dążyli do odbudowy swego samorządu, o czym wspomniano już wcześniej. Działania te doprowadziły w 1991 r. do uchwalenia przez ówczesny sejm ustawy o izbach aptekarskich, na mocy której powstały okręgowe izby aptekarskie. Ten moment należy uznać za narodziny samorządu aptekarskiego w Polsce. Utworzenie Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach poprzedziło powstanie Komitetu Organizacyjnego Izby Aptekarskiej, który 27 września 1991 r. zorganizował regionalne zebranie organizacyjno-wyborcze. Wybrano wówczas delegatów na I Okręgowy Zjazd Wyborczy. W trakcie zjazdu (29 października 1991 r.) ustalono, że Izba będzie miała siedzibę w Katowicach, a obszar działania obejmie województwa katowickie i częstochowskie. Od tego momentu zadaniem Izby, zgodnie z rozdziałem drugim Ustawy z 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, było reprezentowanie zawodu aptekarza i obrona jego interesów, troska o zachowanie godności i niezależności zawodu, kodyfikowanie, krzewienie i strzeżenie zasad etyki i deontologii zawodowej, integracja środowiska zawodowego, sprawowanie pieczy i nadzoru nad wykonywaniem zawodu. Jedynie sygnalizując zmienność kolei losu aptekarstwa polskiego przed 1991 r., szczegółowo omówione zostaną działania Śląskiej Izby Aptekarskiej i jej kolejnych prezesów, w kadencjach od pierwszej do siódmej włącznie, w dalszej części opracowania.

Dr n. farm. Lidia Czajka

Dzień pracownika Służby Zdrowia („Cefarm” Katowice, przełom lat 70. oraz 80. XX w.)

QVOD FELIX FAVSTVMQVE SIT
SVMMS AVSPICHS
SERENISSIMI ET POTENTISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI
DOMINI

FRIDERICI FRANCISCI

MAGNI DVCS MEGALOPOLITANI
PRINCIPIS VENEDORVM SVBINI ET RACBVRGI
COMITIS SVBINKENSIS
TERRAE ROSTOCHIENSIS ET STARGARDIENSIS DOMINI
VNIVERSITATIS HVIVS LITTERARIAE PATRONI MVNIFICENTISSIMI

ATQVE
CANCELLARII MAGNIFICENTISSIMI
RECTORE MAGNIFICO
WOLFGANG GOLTHER

PHILOSOPHIAE DOCTORE ET PROFESSORE PVBLICO ORDINARI
VIRVM DOCTISSIMVM ATQVE EXPERIENTISSIMVM
JOSEF DEGÓRSKI

DOBYSIVM
EXHIBITA DISSERTATIONE CVI INSCRIBITVR
BEITRÁGE ZUR KENNNTNIS DES CUMARONS UND EINIGER SEINER DERIVATE
EXAMINE RIGOROSO IN CHEMIA PHYSICE BOTANICE CVM LAUDE ABSOLVTO
PHILOSOPHIAE DOCTOREM ARTIVMQVE LIBERALIVM MAGISTRVM

CREATVM 1899
PVBLICO HOC DIPLOMATE
CONFIRMAT
AD HVNC ACTVM CLEMENTISSIME CONSTITVTVS PROMOTOR ET PROCANCELLARIVS

OTTO STAVDE

PHILOSOPHIAE DOCTOR
MATHEMATICAЕ PROFESSOR PVBLICVS ORDINARIVS
ORDINIS PHILOSOPHORVM H. T. DECANVS
P. P. ROSTOCHII SVB SIGILLO ORDINIS PHILOSOPHORVM
DIE XXII. MENSIS DECEMBRIS A. MDCCCXIX.

TYPE STAMMICH LITHEARE.

Dyplom magistra farmacji Józefa Degórskiego

I kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (29.10.1991r.-26.10.1995r.)

I Okręgowy Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach - 29 października 1991 r.

I Okręgowy Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach odbył się 29 października 1991 r. W tajnym głosowaniu wybrano 25 osobową Radę OIA. Obszar działania izby był dość rozległy i obejmował województwa katowickie oraz częstochowskie. W grudniu 1991 r. na I Krajowym Zjeździe Aptekarzy z Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach wyodrębniono Okręgową Izbę Aptekarską z siedzibą w Częstochowie.

Na prezesa Rady pierwszej kadencji wybrano dr. farm. Dionizego Moskę, a jego zastępcą został mgr farm. Roman Hechmann.

Początkowo przedstawiciele samorządu aptekarskiego spotykali się w aptece pozostającej w dyspozycji „Cefarmu”, która mieściła się przy ul. Warszawskiej 6 w Katowicach. Z czasem siedzibę izby przeniesiono do budynku przy ul. Wita Stwosza 31 i tam przez wiele lat spotykali się przedstawiciele samorządu i sami aptekarze.

Okręgowy Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (Jaszowiec, 27.10.1995 r.).
prof. dr hab. Dionizy Moska

Skład Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w I kadencji (rok 1991)

Rada Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach

prezes	prof. dr hab. Dionizy Moska
wiceprezes	mgr farm. Roman Hechmann
sekretarz	mgr farm. Alina Barańska
zastępcy sekretarza	mgr farm. Ewa Majcherczyk
	mgr farm. Andrzej Janiszewski
skarbnik	mgr farm. Jan Ociepka

Prof. Dionizy Moska

członkowie	mgr farm. Alina Barańska, mgr farm. Stanisław Berezowski, mgr farm. Janusz Bitner, mgr farm. Maria Bortel, mgr farm. Ryszard Breguła, mgr farm. Józefa Czapik, dr n. farm. Andrzej Deląg, mgr farm. Roman Hechmann, mgr farm. Maria Ignarowicz, mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda, mgr farm. Andrzej Janiszewski, mgr farm. Maria Kozłowska, mgr farm. Ewa Majcherczyk, dr n. przyr. Ewa Nikodemka, mgr farm. Czesława Ozimek, mgr farm. Andrzej Plewik, mgr farm. Marek Płuska, mgr farm. Marek Spodzieja, mgr farm. Jolanta Stechman, mgr farm. Janina Szerłowska, mgr farm. Roman Szumajko, mgr farm. Józef Wawrzynek, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec
------------	---

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:	dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta
zastępcy	mgr farm. Jan Wilczyński
	mgr farm. Ryszard Stach

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodniczący	dr n. przyr. Stefan Skrzypczak
członkowie	mgr farm. Roman Hechmann
	mgr farm. Jerzy Matera
	mgr farm. Jerzy Piechocki
	mgr farm. Romana Szlemowicz

Komisja Rewizyjna

przewodnicząca	mgr farm. Małgorzata Goc
członkowie	mgr farm. Mieczysław Pankalla
	mgr farm. Edward Kasza
	mgr farm. Grzegorz Demczuk

Z uwagi na fakt, że w czasie trwania kadencji niektórzy członkowie zasiadający we władzach OIA w Katowicach składali rezygnacje, a także przenosili się do utworzonej OIA w Częstochowie, znacząco zmienił się skład Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach.

Skład Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w I kadencji (rok 1995)

Rada Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach

prezes	prof. dr hab. Dionizy Moska
wiceprezesa	mgr farm. Roman Hechmann
	mgr farm. Ewa Majcherczyk
sekretarz	mgr farm. Alina Barańska
skarbnik	mgr farm. Jan Ociepka
członkowie	mgr farm. Maria Bartwińska-Kondek, mgr farm. Stanisław Berezowski, mgr farm. Maria Bortel, mgr farm. Ryszard Breguła, dr n. farm. Andrzej Deląg, mgr farm. Leszek Dusik, mgr farm. Małgorzata Goc, mgr farm. Maria Ignarowicz, mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda, mgr farm. Andrzej Janiszewski, mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr farm. Maria Kozłowska, mgr farm. Jerzy Matera, dr n. przyr. Ewa Nikodemka, dr n. przyr. Stefan Skrzypczak, mgr farm. Marek Spodzieja, mgr farm. Jolanta Stechman, mgr farm. Józef Wawrzynek, mgr farm. Włodzimierz Wdowski, dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec, mgr farm. Maria Ziębakowska-Kwiatek

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej:	dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta
zastępcy	mgr farm. Ryszard Breguła
	mgr farm. Jolanta Stechman
	mgr farm. Ryszard Stach

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodniczący	dr n. przyr. Stefan Skrzypczak
członkowie	mgr farm. Małgorzata Goc
	mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda
	mgr farm. Jerzy Matera
	mgr farm. Romana Szlemowicz
	mgr farm. Eugenia Rybka
	mgr farm. Halina Zięba

Okręgowa Komisja Rewizyjna

przewodnicząca

mgr farm. Małgorzata Goc

członkowie

mgr farm. Mieczysław Pankalla

mgr farm. Edward Kasza

Komisja ds. Ekonomiki, Organizacji i Sekcji Aptek

przewodniczący

mgr farm. Roman Hechmann

członkowie

dr n. farm. Andrzej Deląg

dr n. przyr. Ewa Nikodemka

Komisja ds. Finansowych

przewodniczący

mgr farm. Jan Ociepka

Komisja ds. Współpracy z Zagranicą

przewodnicząca

dr n. przyr. Ewa Nikodemka

członkowie

dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta

mgr farm. Józef Wawrzynek

Komisja ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodowej

przewodniczący

prof. dr hab. Dionizy Moska

członkowie

dr n. farm. Lidia Czajka

dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz

Komisja ds. Studiów Farmaceutycznych i Specjalizacji Podyplomowej

przewodnicząca

dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta

członkowie

prof. dr hab. Dionizy Moska

mgr farm. Roman Hechmann

dr n. przyr. Stefan Skrzypczak

dr n. farm. Andrzej Deląg

mgr farm. Stanisław Berezowski

mgr farm. Andrzej Plewik

Komisja (Sekcja) ds. Aptek Szpitalnych

przewodnicząca

mgr farm. Maria Ziębakowska-Kwiatek

członkowie

mgr farm. Maria Bilińska

mgr farm. Elżbieta Gondek

mgr farm. Anna Starczyk

Komisja ds. Weryfikacji Koncesji

mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda
mgr farm. Ryszard Breguła
dr n. farm. Andrzej Deląg

Komisja Legislacyjna

przewodnicząca
członkowie

mgr farm. Jolanta Stechman
mgr farm. Ryszard Breguła
prof. dr hab. Dionizy Moska
dr n. przyr. Ewa Nikodemka

Sekcja Socjalna

przewodnicząca
członkowie

mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda
mgr farm. Maria Bortel
mgr farm. Maria Kozłowska
mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec
mgr farm. Maria Ignarowicz
mgr farm. Michalina Machura

Prof. dr hab. n. farm. Dionizy Moska - kierownik Zakładu Historii Medycyny i Farmacji Wydziału Farmaceutycznego Śląskiej Akademii Medycznej w Sosnowcu w izbie muzealnej (1994 r.).

W komunikacie nr 4 z 30 stycznia 1992 r. podpisanym przez prezesa D. Moskę oraz skarbnika J. Ociepkę podano informację: „W myśl ustawy o izbach aptekarskich z dn. 19.04.1991 r. (Dz. U. nr 41, poz. 179) przypominamy, że wpisowi na listę członków okręgowej izby aptekarskiej podlegają wszystkie osoby wykonujące zawód aptekarza oraz odbywające praktykę na terenie danej izby”.

Na I Okręgowym Zjeździe Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach określono wysokość składki członkowskiej:

- farmaceuci pracownicy – 20.000 zł miesięcznie¹;
- farmaceuci właściciele i współwłaściciele aptek i hurtowni – 100.000 zł miesięcznie².

W komunikacie nr 10 z 26 lutego 1992 r. ORA poinformowano, że przy Prezydium ORA został zorganizowany „Bank Informacji” dla farmaceutów poszukujących pracy oraz informacji o wolnych etatach w aptekach.

Nota biograficzna

Prof. dr hab. Dionizy Moska urodził się 1 października 1928 r. w Grabowie nad Prosną. Czasy jego młodości i nauki zostały zakłócone działaniami II wojny światowej. Dionizy Moska zderzył się wówczas z twardą rzeczywistością. Pracował m.in. jako robotnik rolny i robotnik pocztowy. Ciężka praca ukształtowała jego charakter. Dzięki niej zyskał niezłomność charakteru i hart ducha. To jedna z niewielu dobrych stron tego okresu, jeżeli w ogóle można mówić o jakichkolwiek pozytywach czasu wojny. Maturę zdał w Liceum Drogistowskim w Krotoszynie w 1950 r. Okres studiów, to czas nauki na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej we Wrocławiu, gdzie w 1954 r. uzyskał tytuł magistra farmacji. Po studiach farmaceutycznych powołany został, w 1955 r., do wojskowej służby zdrowia. Po dwóch latach służby przeszedł do rezerwy w stopniu kapitana. W 1971 r. ukończył Studium Dziennikarskie na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. W 1972 r. uzyskał stopień doktora nauk farmaceutycznych na Akademii Medycznej w Poznaniu, a rok później II stopień specjalizacji z farmacji aptecznej. W latach 1980–1981 uczęszczał do Centralnego Zaocznego Studium Prawnego dla Lekarzy. W latach 1960–1980 był wykładowcą w technikum farmaceutycznym w Katowicach, a w latach 1982–1992 wykładowcą historii farmacji, ustawodawstwa i etyki zawodowej na Wydziale Farmaceutycznym Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach. W 1993 r. decyzją rady Wydziału Akademii Medycznej w Lublinie uzyskał tytuł doktora habilitowanego, a w 1994 r. został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Farmacji Społecznej Katedry Farmacji Stosowanej i Technologii Leków Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach. Od 1982 r. był kierownikiem Zakładu Farmacji Społecznej w Katedrze Farmacji Stosowanej i Technologii Leków. Doświadczenia zawodowe zdobywał w aptekach w Raciborzu i w Katowicach, gdzie pracował również na stanowisku kierownika apteki.

W 1995 r. został powołany przez ministra zdrowia na stanowisko konsultanta regionalnego w dziedzinie farmacji stosowanej obsługującego obszar ówczesnego województwa katowickiego, częstochowskiego i bielskiego (do 1998 r.).

Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Warszawie w 1984 r. powołał Dionizego Moskę do komitetu redakcyjnego dwutygodnika „Farmacja Polska” (miesięcznik od 2009 r.). W Komitecie zasiadał do 1989 r. Od roku 1992 jest redaktorem prowadzącym i naczelnym Biuletynu Informacyjnego Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach „Apothecarius” – Śląskie Forum Farmaceutyczne.

¹ Kwoty liczone w starych złotych (przed denominacją 1 stycznia 1995 r.).

² Jw.

Dionizy Moska pełnił wiele funkcji społecznych. W latach 1992–1999 przewodniczył Komisji ds. Etyki i Deontologii Zawodu Farmaceuty przy Naczelnej Radzie Aptekarskiej. Przez sześć kadencji (1975–1992) pełnił obowiązki prezesa oddziału Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach, a od 2004 r. jest jego prezesem honorowym. W latach 1992–2004 był członkiem Sądu Koleżeńskiego Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, wiceprzewodniczącym Zespołu Sekcji Historii Farmacji przy Zarządzie Głównym PTFarm (2002–2010), przewodniczącym Zespołu Sekcji Historii Farmacji przy Zarządzie Oddziału PTFarm w Katowicach (2003). Jest członkiem honorowym Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego oraz Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji, a od roku 2001 członkiem Odwoławczej Komisji Bioetycznej przy ministrze zdrowia. Pełnił również funkcję prezesa I kadencji Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach w latach 1991–1995. Od I kadencji pozostaje członkiem Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach.

Jest również autorem książek z etyki farmacji i historii farmacji, wielu publikacji naukowych, artykułów popularno-naukowych, publicystycznych i informacji kronikarskich.

Odnaczony: Krzyżem Kawalerskim OOP (1986), Złotym Krzyżem Zasługi (1979), Medalem 40-lecia Polski Ludowej (1984), odznaką „Za wzorową pracę w służbie zdrowia”, złotą odznaką „Zasłużonemu w rozwoju województwa katowickiego”, Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2001), Medalem Ignacego Łukasiewicza, Medalem Jędrzeja Śniadeckiego, Medalem im. prof. Bronisława Koskowskiego, Orderem Honorowym „Laur 50-lecia Śląskiej Akademii Medycznej”, odznaką Pharmaciae Seniori (2009), złotą odznaką „Za Zasługi dla województwa śląskiego” (2011). Został wyróżniony tytułem: „Farmaceuta Roku” (1981) oraz „Strażnik Wielkiej Pieczęci Aptekarstwa Polskiego” (2010). Otrzymał nagrodę wojewódzką „Za całokształt działalności społecznej i naukowo-popularyzatorskiej w zakresie farmacji” (1987) oraz nagrody rektora Śląskiej Akademii Medycznej, Medal im. Edmunda Baranowskiego (2007), odznakę honorową „Za zasługi dla Ochrony Zdrowia” (2007).

Dane statystyczne

14 czerwca 1992 r. Okręgowa Rada Aptekarska w Katowicach przekazała Naczelnej Radzie Aptekarskiej w Warszawie informację o istniejącej sieci aptek w województwie katowickim. W 1990 r. na terenie województwa działało 214 aptek prywatnych i 159 państwowych. W roku 1991 działało już 338 aptek prywatnych. Tylko 42 apteki należały do państwa (Centrali Farmaceutycznej „Cefarm”). W czerwcu 1992 r. liczba aptek prywatnych zwiększyła się do 504, a państwowych pozostawała na poziomie z 1991 r. (42 apteki).

W województwie katowickim 1 stycznia 1992 r. zamieszkiwało ponad 4 mln osób. Dokładnie 4 mln 379 tys. Wobec powyższego na jedną aptekę przypadało 7335 mieszkańców. Już wtedy ORA informowała, że w województwie katowickim funkcjonowała wystarczająca liczba aptek publicznych. Tylko w niektórych osiedlach, miastach i wioskach powinny powstawać nowe apteki. W piśmie do NRA prezes D. Moska w imieniu ORA wyraził opinię: „Nie powinny być wydawane nowe koncesje przez Ministerstwo Zdrowia i Opieki Społecznej poza wiedzą i opinią Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. Jeżeli takie fakty będą miały miejsce ORA wystosuje ostry protest”.

Po pięciu miesiącach działalności, Okręgowa Rada Aptekarska była „zmuszona” wydać oświadczenie: „W związku z bardzo złym stanem finansowym aptek prywatnych spowodowanym brakiem refundacji

za wydane leki, Okręgowa Rada Aptekarska w Katowicach rozumie i aprobuje w pełni działania aptek, które zostały zmuszone ze względów finansowych do wydawania leków za 100% odpłatnością". Pismo zostało skierowane do Lekarza Wojewódzkiego w Katowicach, Zrzeszenia Farmaceutów Właścicieli Aptek, Sejmiku Śląskiego i wszystkich aptek.

Dzisiaj można się pokusić o komentarz, że „batalię” o racjonalny rozwój aptek i dostosowanie ich liczby do liczby mieszkańców w Polsce, izby aptekarskie przegrały. Aktualne przepisy prawa farmaceutycznego przyczyniają się do zamykania i bankructwa wielu aptek.

Hurtownie farmaceutyczne

2 listopada 1993 r. OIA zorganizowała spotkanie z właścicielami i kierownikami hurtowni farmaceutycznych województwa katowickiego. Prezes Dionizy Moska powiedział m.in. „spotkanie ma na celu dokonanie wymiany myśli w aspekcie współpracy Okręgowej Rady Aptekarskiej, Państwowego Nadzoru Farmaceutycznego z hurtowniami farmaceutycznymi województwa katowickiego. ORA miała już organizacyjne kontakty z farmaceutami aptek szpitalnych, prywatnych, państwowych, kolejowych i dyrektorami „Cefarmu”. Nie mieliśmy podobnego spotkania z przedstawicielami hurtowni prywatnych. Uważam, że istnieje potrzeba merytorycznej rozmowy – dyskusji nad sprawami farmacji, nad problemami dystrybucji leków i materiałów medycznych, ich jakości, kwestii braków i nadzoru farmaceutycznego, moralnej zawodowej postawy farmaceutów i nie farmaceutów pracujących w pionie hurtowej i detalicznej organizacji zbytu środków farmaceutycznych”.

W czasie spotkania dr Stefan Skrzypczak wygłosił referat „Zagadnienia odpowiedzialności zawodowej magistrów farmacji zatrudnionych w hurtowniach farmaceutycznych”, a mgr Andrzej Janiszewski referat „Problemy występujące na styku hurtu i detalu w obrocie środkami farmaceutycznymi i materiałami medycznymi”.

Na spotkaniu powołano zespół doradczy ds. hurtowni farmaceutycznych, w skład którego weszli: dyrektor PZF „Cefarm” w Katowicach – mgr Mieczysław Kmita; dyrektor PZF „Cefarm” w Bytomiu – mgr Jarosław Król; przedstawiciel hurtowni „Carbo” w Katowicach – mgr Janusz Nachorniak; kierownik hurtowni „Hafis” w Tychach – mgr Ewa Kolasińska, kierownik hurtowni „Medifarm” Katowice – mgr Anna Kasprzak; kierownik hurtowni „Impex” Katowice – mgr Danuta Śródka; Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny – dr Izabela Majewska; z Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach – mgr Andrzej Janiszewski i mgr Stanisław Berezowski.

II Okręgowy Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach - 9 lutego 1993 r.

Działalność Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach od 29 października 1991 r. do 9 lutego 1993 r. podsumował dr n. farm. Dionizy Moska.

W okresie 16 miesięcy odbyło się 5 posiedzeń Okręgowej Rady Aptekarskiej oraz 58 posiedzeń Prezydium.
IV posiedzenie ORA (24 czerwca 1992 r.)

Pierwsza część posiedzenia poświęcona była 70-leciu powrotu części Górnego Śląska do Rzeczypospolitej Polskiej. Referat: „Geneza aptekarstwa polskiego na Górnym Śląsku” wygłosił dr Dionizy Moska. W drugiej części omawiano zagadnienia dotyczące ankietyzacji aptek i weryfikacji koncesji przy ORA oraz powołano Komisję ds. Taryfikatora Minimalnych Płac w Aptekach.

V posiedzenie ORA (16 września 1992 r.)

Na posiedzeniu dyskutowano o kształceniu przed- i podyplomowym farmaceutów. Referat wprowadzający do dyskusji wygłosił Dionizy Moska. W dyskusji uczestniczyli dziekan Wydziału Farmaceutycznego Śląskiej Akademii Medycznej w Sosnowcu prof. dr hab. Tadeusz Wilczok oraz pracownicy nauki.

Informacje o „Kodeksie Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej” przedstawił przewodniczący Komisji ds. Etyki i Deontologii Zawodu przy Naczelnej Radzie Aptekarskiej dr D. Moska.

Przemawia mgr farm. Jan Ociepka
- skarbnik Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach.
(Jaszowiec, 27.10.1995 r.)

Przemawia dr n. przyr. Stefan Skrzypczak
- przewodniczący Okręgowego Sądu Aptekarskiego.
(Jaszowiec, 27.10.1995 r.)

Wybrane zagadnienia - tematy posiedzeń Prezydium:

- organizacja Biura ORA;
- wypracowanie zmian umowy refundacyjnej zawartej pomiędzy Wojewódzkim Wydziałem Zdrowia, a właścicielami aptek;
- wydawanie opinii dotyczących koncesji na prowadzenie aptek i hurtowni;
- przygotowania organizacyjne do I Krajowego Zjazdu Aptekarzy w Warszawie;
- uzgodnienia dotyczące współpracy pomiędzy ORA a Państwowym Nadzorem Farmaceutycznym, Zrzeszeniem Farmaceutów Właścicieli Aptek, Polskim Towarzystwem Farmaceutycznym i innymi podmiotami;
- wybór członków komisji egzaminacyjnej specjalizacji I stopnia z farmacji aptecznej przy Wojewódzkim Ośrodku Doskonalenia Kadr Medycznych w Katowicach;
- wielokrotne określanie stanowiska Prezydium ORA dotyczącego refundacji, należnych środków finansowych aptekom, przez Urząd Wojewódzki w Katowicach oraz podejmowanie działań w tym zakresie;
- powołanie Komisji ds. Farmaceutycznej Specjalizacji Podyplomowej (patrz: Biuletyn ORA - Apothecarius nr 1-3, 1992, s. 45);
- dyskusje dotyczące staży aptecznych dla absolwentów wydziałów farmaceutycznych akademii medycznych;
- spotkanie Prezydium ORA z farmaceutami, przedstawicielami aptek szpitalnych (3 marca 1992 r.);
- obrót lekami i parafarmaceutykami poza aptekami;
- utworzenie „Banku Informacji” o wolnych miejscach pracy w aptekach i hurtowniach;
- opiniowanie projektów ustaw i rozporządzeń wykonawczych Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej;
- powołanie Komisji Legislacyjnej (26 stycznia 1993 r.) – przewodnicząca: mgr J. Stechman; członkowie: mgr R. Breguła, dr D. Moska, dr E. Nikodemka;
- złożenie skargi do Trybunału Konstytucyjnego w sprawie stanowiska Rzecznika Praw Obywatelskich prof. dr T. Zielińskiego;
- przedstawianie opinii ORA dotyczących proponowanych marż degresywnych w aptekach oraz zajęcie negatywnego stanowiska w tej sprawie;
- spotkanie z farmaceutami, pracownikami aptek państwowych;
- spotkanie z dyrektorami PZF „Cefarm” z Katowic i Bytomia;
- staże apteczne studentów medycyny i stomatologii;
- wystosowanie listu otwartego do ministra zdrowia i ministra finansów jako protestu w sprawie zaległości refundacyjnych;
- zajęcie stanowiska wobec orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego dot. problemu koncesji należnej wyłącznie farmaceutom;
- problemy związane z refundacją oraz odsetkami za rok 1991 i 1992;
- powołanie Komisji (Sekcji) Aptek Szpitalnych;
- opracowanie regulaminu funduszu pomocy dla członków OIA;
- zorganizowanie szkolenia w zakresie prawa pracy, bezpieczeństwa i higieny pracy dla kierowników aptek;
- wydawanie Biuletynu Informacyjnego ORA „Apothecarius”;
- zajęcie negatywnego stanowiska w sprawie zalecanej ewidencji przychodu i rozchodu środków psychotropowych oraz zestawień wydatków za leki i artykuły sanitarne wydawane na recepty;

- podjęcie działań administracyjnych w sprawie zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu aptekarza;
- udział w XV Naukowym Zjeździe Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Warszawie w dniach 23-24 października 1992 r.;
- spotkanie z Krajowym Inspektorem Farmaceutycznym, wiceministrem zdrowia, dr. Wojciechem Kuźmierkiewiczem (15 października 1992 r.);
- wyjazdowe spotkania o charakterze zawodowo-informacyjnym i towarzyskim Prezydium ORA z farmaceutami w Jaszowcu;
- problemy konkurencji i reklamy aptekarskiej;
- interwencja u wojewody katowickiego w sprawie wysokich czynszów lokali aptecznych;
- koszty prac administracyjnych przejętych przez Okręgową Izbę Aptekarską;
- spotkanie z Naczelnikiem Służby Zdrowia Śląskiej DOKP oraz innymi podmiotami w sprawie utworzenia aptekarskiej spółki z o.o. Nie doszło do porozumienia w tej kwestii i sprawa upadła;
- powołanie Rady Programowej Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Kadr Medycznych w Katowicach;
- spotkanie z kierownikami aptek kolejowych województwa katowickiego oraz Śląską Dyрекcją Okręgową Kolei Państwowych;
- spotkanie informacyjno-szkoleniowe dla członków ORA. Wykład w zakresie problematyki finansowo-skarbowej przedstawiła mgr Marcelina Kulczycka, naczelnik Izby Skarbowej w Katowicach;
- przedstawienie członkom ORA trzeciej wersji „Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej” (referował prezes D. Moska);
- zajęcie negatywnego stanowiska w sprawie opinii na koncesje aptek PKP w województwie katowickim. Sprawa trafiła do Komisji Odwoławczej przy Naczelnej Radzie Aptekarskiej;
- przyjęcie projektu regulaminu Okręgowego Zjazdu Aptekarzy w Katowicach oraz projektu regulaminu ORA w Katowicach;
- liczne inne działania administracyjne, ustawowe, spotkania, konferencje, konsultacje, analizy, opinie, zastrzeżenia, odwołania, opracowania itp.

Niezależnie od powyższych działań, prezes, wiceprezes oraz pozostali członkowie ORA wielokrotnie uczestniczyli w spotkaniach u wiceprezydenta Katowic, wojewodów województwa katowickiego, w posiedzeniach Rady Wydziału Farmaceutycznego Śląskiej Akademii Medycznej. Udzielali również wywiadów telewizyjnych, radiowych i prasowych. Często spotykali się z lekarzem wojewódzkim oraz uczestniczyli w posiedzeniach Sejmiku Samorządowego Województwa Katowickiego, Naczelnej Rady Aptekarskiej, Komisji ds. Ekonomiki Aptek, Komisji Odwoławczej NRA, Komisji ds. Etyki i Deontologii Zawodu NRA i innych. Współuczestniczyli w organizacji zebrań naukowych, działań dotyczących nowych cenników i przeceny leków krajowych itp.

Dane statystyczne

W województwie katowickim funkcjonowały 592 apteki. Wśród nich było:

- 548 aptek prywatnych;
- 12 aptek PZF „Cefarm” Katowice;
- 25 aptek PZF „Cefarm” Bytom;
- 6 aptek kolejowych;
- 1 apteka Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Na jedną aptekę przypadało ok. 6830 mieszkańców.

W biurze ORA wykonano ok. 130 000 kserokopii i przekazano je aptekom i hurtowniom.

Prezydium ORA wydało 107 pozytywnych opinii dotyczących otwarcia nowych aptek oraz 53 opinie negatywne (14 podmiotów odwołało się od opinii do komisji odwoławczej NRA). Kilka opinii negatywnych „zamieniono” w Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej na koncesje.

Ustalono wstępnie, że Okręgowa Izba Aptekarska zrzeszała 1340 aptekarzy (209 mężczyzn i 1131 kobiet).

W tym czasie ORA zlustrowała ok. 200 lokali przeznaczonych na apteki i hurtownie oraz zaopiniowała ok. 40 różnych aktów prawnych – ustaw, rozporządzeń, zarządzeń, itp.

Okręgowy Sąd Aptekarski

Do lutego 1993 r. wpłynęły cztery wnioski o ukaranie farmaceutów, sporządzone przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Sąd Aptekarski rozpatrywał zarzuty dotyczące:

- zakupu leków od Rosjan;
- posiadania przeterminowanych leków i surowców farmaceutycznych;
- sprzedaży bez recept lub na podstawie nieformalnych recept leków psychotropowych i silnie działających;
- zakupu i posiadania leków bez atestu lub nierejestrowanych w kraju;
- podwójnego księgowania recept na rachunek Wydziału Zdrowia;
- fałszowania recept przez dopisywanie ilości leku oraz zmiany nazwy leków.

Sąd Aptekarski wydawał orzeczenia: upomnienia oraz jedno zawieszenie prawa wykonywania zawodu na pół roku.

Tytuł: Dawniej i dziś.
Autor: mgr farm. Mariola Ewald-Kwiatkowska (OIA Szczecin).

Sekcje problemowe

Sekcja Aptek Szpitalnych

1 czerwca 1992 r. powołano Sekcję Aptek Szpitalnych. Członkowie sekcji podjęli uchwałę, aby mgr farm. Ewa Majcherczyk reprezentowała farmaceutów szpitalnych jako wiceprezes Okręgowej Izby Aptekarskiej. Powołano Zarząd Sekcji w składzie:

przewodnicząca	mgr farm. Maria Ziębakowska-Kwiatek (Wojewódzki Ośrodek Kardiologii w Zabrze)
członkowie	mgr farm. Maria Bilińska (Publiczny Szpital Kliniczny w Zabrze) mgr farm. Anna Starczyk (Szpital Miejski nr 2 w Bytomiu) mgr farm. Sylwia Gondek (Szpital Centralny w Katowicach - Ligocie)

Celem aptekarzy szpitalnych skupionych w Sekcji było m.in.:

- określenie apteki jako jednostki organizacyjnej i jej funkcji w strukturze szpitala,
- podniesienie prestiżu kierownika apteki,
- określenie wakatów pracowników farmaceutycznych w aptekach.

17 listopada 1992 r. członkowie Sekcji Aptekarzy Szpitalnych spotkali się z Lekarzem Wojewódzkim.

Komisja ds. Organizacji i Sieci Aptek

Sprawozdanie z działalności przedstawił mgr farm. Roman Hechmann. Stwierdził m.in., że przy istniejących uwarunkowaniach prawnych, najważniejszym zadaniem Izby było opracowanie kryteriów dotyczących opiniowania wniosków o udzielanie koncesji. W ciągu pierwszego roku działalności OIA w Katowicach kryteria te ulegały ciągłym modyfikacjom. Równie istotna była próba stworzenia sieci aptek specyficznej dla regionu śląskiego. Wobec powyższego II Okręgowy Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach podjął uchwałę dotyczącą „kryteriów na udzielenie opinii w sprawach koncesji na prowadzenie apteki”.

Komisja ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodowej

Skład:

przewodniczący	dr n. farm. Dionizy Moska
członkowie	dr n. farm. Lidia Czajka dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz

24 czerwca 1992 r. odbyło się uroczyste posiedzenie Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach z okazji 70. rocznicy powrotu części Górnego Śląska do Polski. Referat na temat „Geneza aptekarstwa polskiego na Górnym Śląsku” wygłosił Dionizy Moska. Delegacja ORA złożyła kwiaty na grobie wielkiego Polaka i aptekarza Michała Wolskiego – prezesa pierwszej polskiej organizacji aptekarskiej powstałej w 1922 r. Towarzystwa Aptekarzy Polaków na Śląsku.

Podjęto także uchwałę o otoczeniu opieką grobów zasłużonych powstańców i działaczy plebiscytowych i przekazywaniu studentom Wydziału Farmaceutycznego Śląskiej Akademii Medycznej informacji o dziejach farmacji polskiej w województwie śląskim, powstańcach i działaczach plebiscytowych, aby pamiętać o nich nigdy nie zginęła.

Górnośląskie Międzyuczelniane Towarzystwo Akademickie „Universitas” 6 czerwca 1992 r. na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach zorganizowało ogólnopolskie sympozjum na temat „Etyka w środowisku akademickim”. Prezes ORA, dr Dionizy Moska jako jedyny przedstawiciel farmacji referował temat „Etyczne i deontologiczne aspekty pracy historyka farmacji i medycyny”.

Przy Naczelnej Radzie Aptekarskiej w Warszawie powołano Komisję ds. Etyki i Deontologii Zawodu. Przewodniczącym Komisji został dr Dionizy Moska, a członkami dr hab. B. Leszczyłowski, dr farm. St. Rostański i mgr Z. Wolniak. Komisja opracowała cztery indywidualne projekty (propozycje robocze) i trzy wersje oficjalne Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej. Projekty były m.in. recenzowane przez ORA w Katowicach.

W „Farmacji Polskiej” (nr 9-10, 1992) ukazały się artykuł Dionizego Moski „Aptekarstwo szpitalne w II Rzeczypospolitej Polskiej” oraz sprawozdanie z działalności Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach.

W sprawozdaniu z działalności Komisji ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodowej Dionizy Moska stwierdził m.in.: *Przemiany polityczne, społeczne i ekonomiczne w Polsce wpływają na stan i rozwój aptekarstwa (szerzej farmacji). Kto będzie rejestrował dzieje naszego zawodu i nauki, jeżeli zdecydowana większość farmaceutów nie chce zrozumieć, jaką funkcję spełnia historia farmacji. Istnieje potrzeba, aby społeczny klimat wokół historii farmacji uległ zdecydowanej poprawie. Nauka farmaceutyczna i aptekarstwo bez badań historycznych staje się martwa dla kultury farmacji (i nie tylko).*

Wybory uzupełniające do ORA w Katowicach

Na II Okręgowym Zjeździe Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach 9 lutego 1993 r. odbyły się wybory uzupełniające do ORA. W wyniku tajnego głosowania członkami Okręgowej Rady Aptekarskiej zostali:

- mgr farm. Maria Bartwińska-Kondek,
- mgr farm. Małgorzata Kwiatek,
- mgr farm. Jerzy Matera,
- mgr farm. Włodzimierz Wdowski.

Zgodnie z decyzją Zjazdu, Okręgowa Rada Aptekarska w Katowicach na posiedzeniu 2 marca 1993 r. wybrała mgr farm. Ewę Majcherczyk, która zajmowała się głównie problemami aptekarstwa szpitalnego, na wiceprezesa Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach.

III Okręgowy Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach - 16 marca 1994 r.

Działalność Okręgowej Rady Aptekarskiej od 10 lutego 1993 r. do 16 marca 1994 r., na III Okręgowym Zjeździe Aptekarzy Delegatów odbywającym się 16 marca 1994 r. w Katowicach, przedstawił w swoim sprawozdaniu prezes ORA, dr hab. n. farm. Dionizy Moska, profesor nadzwyczajny Śląskiej Akademii Medycznej. Powiedział m.in.:

Minęły już dwa pełne lata (1991-1993) i kilka miesięcy działalności Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. Trzeba na wstępie stwierdzić, iż pracy, problemów, kłopotów, nierozwiązywalnych kwestii przybywa.

Sytuacja ogólna i zawodowa wskazuje, że jest i będzie coraz trudniej. Na co dzień, w praktyce zawodowej widzimy „gonitwę za groszem”, walkę o byt, zawiść, łamanie etyki zawodowej, a nade wszystko dominuje łamanie prawa przez administrację państwową.

Niektórzy z nas sądzą, iż o etyce zawodowej nie trzeba mówić i pisać - są w dużym błędzie. Ten problem jest niezwykle ważny, mimo iż dotyczy tylko niewielu z nas. Przyczyny ujawniającego się upadku etyki aptekarskiej można upatrywać m.in. w niezdrowej rywalizacji, konkurencji, w ciężkich warunkach bytu, w złożonych warunkach prowadzenia, kierowania apteką czy hurtownią, jak też w nadmiernym przeciążeniu pracą. Łamanie zasad etyki, godności i sumienności zawodowej może być również następstwem, iż wielu farmaceutów w nowej rzeczywistości zawodowej zagubiło ideały moralne farmacji. Uczyniono wiele zła zawodowi aptekarskiemu, nowe istniejące prawo nie służy nam - łamie się prawo sprawdzone przez wiele dziesiątek lat.

Musimy mieć głęboką świadomość, że w wypełnianiu powinności aptekarskiej nigdy od problematyki etycznej, od wiedzy naukowej, od permanentnego dokształcania podyplomowego nie możemy odejść. Gdybyśmy jako zawód zerwali więzy, pomost z nauką farmaceutyczno-medyczną, doprowadzilibyśmy do upadku farmacji, aptekarstwa. Aptekarz nie może myśleć i kierować się tylko zasadami kupieckimi. W farmacji, aptekarstwie, mądrość wbrew nauce, a nawet tylko bez nauki, realizować się nie może - po prostu nie będzie odpowiednio, właściwie służyła cierpiącemu człowiekowi”.

Dane statystyczne

W okresie sprawozdawczym odbyło się 13 posiedzeń Okręgowej Rady Aptekarskiej (jedno posiedzenie miesięcznie) i 36 posiedzeń Prezydium ORA. Do 8 marca 1994 r. w sumie rozpatrzono 139 wniosków o wydanie koncesji na nowe apteki i opinii dotyczących objęcia stanowisk kierowników w aptekach, w tym 91 wniosków zaopiniowano pozytywnie, 30 - negatywnie, 18 - pozytywnie w zakresie zmian dotyczących koncesji (np. dopisanie nazwiska współwłaściciela). Zaopiniowano również pozytywnie 21 wniosków o udzielenie koncesji na prowadzenie hurtowni farmaceutycznych oraz 3 wnioski o wydanie pozwolenia na prowadzenie punktów aptecznych (dwa pozytywnie).

W 1993 r. wydano 120 zaświadczeń o prawie wykonywania zawodu aptekarza, a w 1994 r. (do 8 marca 1994 r.) - 15 zaświadczeń.

Z danych statystycznych wynika, że na 31 stycznia 1994 r. w województwie katowickim były 732 apteki, w tym:

- 432 apteki prywatne typu A;
- 178 aptek prywatnych typu B;
- 24 apteki państwowe (PZF „Cefarm”);
- 7 aptek zakładowych (PKP, MSW);
- 91 aptek szpitalnych.

Działało 8 punktów aptecznych i 64 hurtownie farmaceutyczne.

Z powyższych danych wynika, że aptek publicznych (otwartych) ogólnodostępnych było 634. Na jedną aptekę (teoretycznie) przypadało 6240 mieszkańców województwa katowickiego.

W aptekach zatrudniano 1375 farmaceutów, w tym:

- w aptekach prywatnych – 1156 magistrów farmacji (średnio 2,87 na aptekę);
- w aptekach PZF „Cefarm” – 61 magistrów farmacji (średnio 2,54 na aptekę);
- w aptekach szpitalnych – 79 magistrów farmacji (średnio 1,05 na aptekę);
- w aptekach zakładowych – 79 magistrów farmacji (średnio 11,28 na aptekę).

W hurtowniach farmaceutycznych pracowało 80 magistrów farmacji (średnio 1,25 na hurtownię). W trzech aptekach szpitalnych nie było magistrów farmacji.

Ogółem w Polsce zatrudnionych było w aptekach i hurtowniach 15211 magistrów farmacji (w tym 49 stażystów). 91 aptek szpitalnych obejmowało zaopatrzeniem 21704 łóżek. Na jednego magistra farmacji przypadało 226 łóżek szpitalnych. 25 aptek szpitalnych zatrudniało tylko po jednym farmaceucie. Według danych z października 1993 r. w województwie katowickim 181 aptek (31%) nie przekraczało miesięcznie 100–120 mln złotych³ obrotu.

Leki recepturowe wykonywało 426 aptek, na ogólną liczbę 571 aptek (74% wszystkich aptek).

Dyżury nocne pełniło 97% aptek typu A w systemie przemiennym. Trzy apteki pełniły stałe dyżury nocne (w tym jedna PZF „Cefarm”). Poza tym, 40 aptek wiejskich pełniło dyżury na zasadzie pogotowia pracy.

Problemy refundacyjne

W IV kwartale 1993 r. Okręgowa Rada Aptekarska interweniowała w urzędach wojewódzkich i centralnych, w związku z narastającym zadłużeniem państwa polskiego w stosunku do aptekarzy z tytułu refundacji za leki. Negocjowała także z bankami możliwość uruchomienia specjalnych linii kredytowych dla aptek, których właściciele byli członkami OIA w Katowicach. Przedstawiła wówczas członkom Izby trzy oferty różnych banków ułatwiające aptekom zaciąganie kredytów krótkoterminowych. Akcja ta nie cieszyła się jednak zbyt dużym zainteresowaniem właścicieli aptek, dlatego władze Izby szukały nowych płaszczyzn współdziałania wszystkich podmiotów – apteki, banku i wojewody.

12 stycznia 1994 r. Zrzeszenie Farmaceutów Właścicieli Aptek i Okręgowa Rada Aptekarska w Katowicach wystosowali pismo do wicepremiera i ministra finansów Marka Borowskiego, informujące o trudnej sytuacji w polskim aptekarstwie.

³ Przed denominacją 1 stycznia 1995 r.

Spotkanie z wojewodą W. Czechem i Lekarzem Wojewódzkim (1 grudnia 1993 r.) oraz przedstawicielami ORA i Zrzeszeniem Farmaceutów Właścicieli Aptek nie przyniosło nic pozytywnego dla środowiska aptekarskiego. Renegocjowanie oraz podpisywanie umów refundacyjnych z nowo otwartymi aptekami było nadal zamrożone.

Działaniem zmierzającym do złagodzenia w 1994 r. napięć w zakresie refundacji było skłanianie wojewody do podpisania odpowiedniego porozumienia z wybranymi bankami, Okręgową Radą Aptekarską i Zrzeszeniem Farmaceutów Właścicieli Aptek jako pośrednikami oraz wszystkimi aptekarzami – najbardziej zainteresowanymi porozumieniem w sprawie refundacji.

Kształcenie podyplomowe

Do zadań samorządu aptekarskiego należała współpraca z towarzystwami naukowymi, szkołami wyższymi i jednostkami badawczo-rozwojowymi w kraju i zagranicą.

ORA w czerwcu i lipcu 1993 r. zorganizowała kurs w zakresie przepisów o podatku od towarów i usług (VAT). W kursie udział wzięło ponad 600 magistrów farmacji. Szkolenie prowadziła mgr E. Karpińska z Izby Skarbowej w Katowicach.

1 grudnia 1993 r. w sali Radia i Telewizji przeprowadziła szkolenie w zakresie podatku VAT oraz podatku od osób fizycznych. Wykładowcami byli wiceminister prof. W. Modzelewski i H. Napiórkowska z Ministerstwa Finansów.

Wspólnie z hurtownią „Carbo” w Katowicach 11 marca 1994 r. zorganizowała szkolenie dotyczące podatku od towarów i usług (VAT) oraz spraw administracyjno-finansowych aptek. Szkolenie prowadził mgr Michał Sapa, pracownik Izby Skarbowej w Katowicach.

Izba współpracowała również z Polskim Towarzystwem Farmaceutycznym w obszarze kształcenia podyplomowego.

Przeprowadziła szkolenie przeciwpożarowe dla farmaceutów. Zorganizowała też 4 spotkania towarzysko-wypoczynkowe w Jaszowcu. Ich uczestnicy mieli możliwość poznania interesujących osób, m.in. profesorów Wydziału Farmaceutycznego Śląskiej Akademii Medycznej, dziekana Wydziału Farmaceutycznego prof. zw. dr. hab. T. Wilczoka, prof. zw. dr. hab. W. Jańca, sekretarza NRA i prezesa NRA mgr E. Kędzierską, Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego dr I. Majewską i wielu innych. Spotkaniom towarzyszyły wystawy krajowych i zagranicznych firm farmaceutycznych oraz hurtowni farmaceutycznych. W czasie tych spotkań Izba informowała uczestników o bieżących najistotniejszych sprawach dotyczących samorządu aptekarskiego i całego środowiska. Znaczący wkład w organizację spotkań w Jaszowcu wnosił mgr S. Berezowski.

Prezydium ORA w Katowicach zorganizowało spotkanie z kierownikami aptek funkcjonujących w Katowicach (11 maja 1993 r.), w czasie którego mgr Michał Sapa omówił temat podatku VAT. Omówiono również przebieg Nadzwyczajnego Zjazdu Aptekarzy w Lublinie (24-25 kwietnia 1993 r.), na którym uchwalono Kodeks Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej.

Współpraca z nadzorem farmaceutycznym

Bardzo dobrze układała się współpraca z Wojewódzkim Inspektorem Farmaceutycznym mgr. farm. Jarosławem Królem. Wzajemne kontakty służbowe nie miały charakteru incydentalnego. Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny uczestniczył często w posiedzeniach ORA lub jej Prezydium. Spotkania, wymiana myśli, poglądów, konsultacje służyły rozwiązywaniu poważnych problemów zawodowych aptekarstwa województwa katowickiego. Nie we wszystkich omawianych sprawach poglądy inspektora były zbieżne z tymi reprezentowanymi przez ORA, czasami brakowało jednomyślności. Jednak wzajemne kontakty pozwalały prawidłowo interpretować przepisy prawa farmaceutycznego.

Do Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach napływały skargi na aptekarzy, którzy nie wywiązywali się z obowiązków, jakie wynikały z faktu posiadania apteki i kierowania nią. Skargi dotyczyły przede wszystkim uchylania się od obowiązku pełnienia dyżurów nocnych i świątecznych, braku w niektórych aptekach drogich leków z listy podstawowej wydawanych z apteki za opłatą ryczałtową, odmowy wykonywania leków recepturowych przez posiadających koncesje na apteki typu A. W części funkcjonujących aptek w ogóle nie realizowano recept z zapisanymi lekami złożonymi. W tych sprawach ORA zwracała się wówczas do Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego o zdyscyplinowanie aptekarzy nie wywiązujących się z obowiązków wynikających z prawa.

Od oceny pracy aptek nie uciekniemy. Nie uciekniemy również od tak poważnych kwestii jak receptura, gęsta sieć aptek, niska rentowność, zła kalkulacja leku recepturowego, czy utrudnienia w refundacji za wydane leki – powiedział prezes D. Moska

Współpraca z Okręgową Izbą Lekarską w Katowicach

Okręgowa Rada Aptekarska w styczniu 1994 r. zwróciła się do prezesa Okręgowej Izby Lekarskiej w Katowicach z pismem, w którym wyraziła opinię o potrzebie nawiązania kontaktów obu izb. Trzyosobowa delegacja z prezesem OIL dr. Wojciechem Marquardtem, 8 lutego 1994 r., wzięła udział w posiedzeniu Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. W spotkaniu tym uczestniczyła dr n. farm. Izabela Majewska, Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny. W dyskusji poruszono m.in. kwestię wypisywania recept lekarskich, bezpiecznej i skutecznej farmakoterapii oraz sprawy zawodowe widziane z perspektywy Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego na styku lekarz-farmaceuta-pacjent. Efektem spotkania było wyrażenie woli współpracy obu izb.

Komisje problemowe

Aktywność Okręgowej Rady Aptekarskiej najbardziej widoczna była w działaniach komisji problemowych.

Komisja ds. Socjalnych i Bytowych, której przewodniczącą była mgr farm. M. Jabłońska-Rajda, pracowała nad stworzeniem listy emerytów – magistrów farmacji, pomocników aptekarskich, niepracujących i znajdujących się w bardzo trudnej sytuacji materialnej. Komisja pilotowała również sprawy udzielania pomocy finansowej farmaceutom, wśród których byli zarówno emeryci, jak i osoby chore oraz potrzebujące.

Komisja ds. Studiów Farmaceutycznych i Specjalizacji Podyplomowej, której przewodniczyła dr n. przyr. L. Wieloch-Depta, m.in. zorganizowała kurs dla magistrów farmacji dotyczący organizacji pracy w aptece z uwzględnieniem produkcji płynów infuzyjnych. Zaproszono dyrektora ZUS-u z Chorzowa, który omówił kwestie prawidłowego naliczania składek, rozliczania zwolnień lekarskich i uprawnień ubezpieczonych. Uczestnicy kursu zapoznali się z nowymi formami podawania leków w aptecę szpitala klinicznego. Komisja, przy współpracy z Polskim Towarzystwem Farmaceutycznym, zorganizowała w Domu Lekarza jednodniowe sympozjum dla techników farmaceutycznych.

Komisja ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodowej, której przewodniczącym był doc. dr hab. n. farm. D. Moska, m.in. współdziałała w opracowaniu i zatwierdzeniu Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej. Na Nadzwyczajnym Krajowym Zjeździe Aptekarzy w Lublinie (24-25 kwietnia 1993 r.) Dionizy Moska wygłosił wykład „Refleksje o Kodeksie Etyki Aptekarza”. Doc. D. Moska opublikował pięć artykułów historycznych, brał czynny udział w sympozjum historycznym w Supraślu (wykład), wygłosił prelekcję okolicznościową w ORA z okazji dziesiątej rocznicy śmierci dr. farm. Franciszka Nowaka, członka honorowego Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, odznaczonego Medalem im. I. Łukasiewicza, uczestniczył w sesji naukowej w Muzeum Farmacji Collegium Medicum UJ w Krakowie poświęconej 200-leciu śmierci Jana Szastera, pierwszego profesora farmacji i materii medycznej Szkoły Głównej Koronnej w Krakowie. Członek komisji Jadwiga Zdąbłasz uzyskała stopień naukowy doktora nauk farmaceutycznych.

Sekcja Aptek Szpitalnych. Przewodniczącą była mgr farm. Maria Ziębakowska-Kwiatek. Sekcja podejmowała intensywne działania w celu poprawy sytuacji ekonomicznej kadry aptek szpitalnych. ORA zajmowała się także wieloma sprawami związanymi z aptekami szpitalnymi i problemami zatrudnionych w tych aptekach magistrów farmacji.

Spotkanie członków Sekcji Historycznej Oddziału Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach (1979 r.).
Od prawej: *, dr Franciszek Nowak, mgr farm. Lidia Czajka, mgr farm. Jan Macherski, *, mgr farm. Małgorzata Bielecka.
* osoba nierozpoznana

Komisja Ekonomiczna ds. Aptek

Sprawozdanie przedstawiane na III Okręgowym Zjeździe Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach przez przewodniczącego mgr. farm. Romana Hechmanna było skrupulatne i merytoryczne. Prace Komisji przedstawiono na tle sytuacji ekonomiczno-finansowej aptek oraz ówczesnego stanu prawnego, w ramach którego obowiązana była działać każda komisja, w tym również ekonomiczna.

Ekspertyzę dotyczącą sytuacji finansowej aptek w Polsce sporządziła profesjonalna firma konsultingowa „TWIGGER”. Przedmiotem badań było około 5000 aptek działających na terenie kraju, zarówno aptek o pełnym zakresie świadczenia usług farmaceutycznych, jak też aptek leków gotowych. Szczegóły wyników badań można znaleźć w biuletynie „Apothecarius” nr 2, 1994, s. 22-30.

Mgr farm. Roman Hechmann w swym wystąpieniu poruszył również sprawy związane m.in. z projektem zmian w ustawie samorządowej, prawem farmaceutycznym, refundacją, taksą laborum i remanentami kwartalnymi.

Sekcja Socjalna

W lutym 1992 r. przy OIA w Katowicach powstała Sekcja Socjalna, której fundusz tworzony był w oparciu o odpisy ze składek członkowskich. Zgodnie z decyzją Okręgowej Rady Aptekarskiej podjętą w czerwcu 1992 r., pierwszych odpisów dokonano w październiku 1992 r. (do grudnia 1993 r. wpłynęło 10% składek). Przewodnicząca Sekcji, mgr farm. Maria Jabłońska-Raja informowała, że utworzony fundusz pomocy, zgodnie z regulaminem opublikowanym w numerze 1-2, 1992 kwartalnika „Apothecarius”, służył przyznawaniu zapomóg po śmierci najbliższych aptekarza, zapomóg dla osób potrzebujących wsparcia finansowego w trudnych sytuacjach życiowych czy zwrotnych pożyczek pieniężnych. Na koncie Sekcji 31 grudnia 1993 r. znajdowało się 85.500 zł⁴. Do 16 marca 1994 r. z funduszu pomocy skorzystało jedenaścioro emerytowanych farmaceutów, którym wypłacono 14 mln zł⁵.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej OIA w Katowicach dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta w sprawozdaniu podkreślała, że w poprzednich latach w działalności rzecznika dominowały sprawy dotyczące braku atestów, wprowadzania do obrotu leków nierejestrowanych, nieprzestrzegania ustawy o odpłatności za leki, natomiast w okresie sprawozdawczym pojawiły się tematy trudniejsze. Należały do nich m.in. sprawy dotyczące wydawania leków w aptece przez nie farmaceutów – inżyniera górnika i sprzątaczkę oraz niewłaściwego wydawania leków. Jedną z tych spraw dotyczyła zgonu 10-letniego dziecka, inna otwarcia apteki bez koncesji. Takie zachowania świadczyły o całkowitej ignorancji i prawdopodobnie nieznanomości prawa farmaceutycznego. Dr L. Wieloch-Depta usprawiedliwiała w pewnym sensie przewinienia dotyczące

⁴ Kwoty liczone w starych złotych (przed denominacją 1 stycznia 1995 r.).

⁵ Jw.

złego wydania leków czy wydania leku niezgodnego z zapisem na receptce, brakiem doświadczenia, zbyt krótkim stażem pracy w aptece lub przemęczeniem po nocnym dyżurze w aptece prowadzonej przez jedną osobę. Przypominała, że zgodnie z ustawą Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej jest zobowiązany do ochrony praworządności i wszczęcia postępowania wyjaśniającego po uzyskaniu informacji o przewinieniu wynikającym z nieprzestrzegania zapisów w prawie o odpowiedzialności zawodowej aptekarza. Po zebraniu materiału dowodowego, wnioskuje on o wymierzenie kary od najłagodniejszej, jaką jest upomnienie, do najbardziej dotkliwej, czyli do pozbawienia prawa wykonywania zawodu. Może również umorzyć postępowanie wyjaśniające, gdy zebrany materiał nie daje podstaw do skierowania sprawy do sądu aptekarskiego.

Okręgowy Sąd Aptekarski

Przewodniczącym Okręgowego Sądu Aptekarskiego był dr n. przyr. Stefan Skrzypczak. W okresie sprawozdawczym rozpatrywano pięć spraw o różnym ciężarze szkodliwości.

Wykroczenia aptekarzy dotyczyły:

- zatrudniania i dopuszczania niefachowych pracowników apteki do wydawania leków i realizacji recept za stołem ekspedycyjnym;
- nagminnego wydawania bez recepty leków silnie działających;
- nielegalnego zakupu leków od obywateli ZSRR i wprowadzania ich do obrotu w aptecę;
- błędnej wyceny, podwójnego księgowania recept i wystawiania na tej podstawie rachunków Wydziałowi Zdrowia;
- dopisywania ilości wydanego leku i zmieniania nazw leków na receptach, np. NOSPA na NAKOM;
- sprzedaży odręcznej leków (bez koncesji) w aptecę szpitalnej.

Wszystkie sprawy kończyły się wyrokami skazującym.

Z powyższych faktów płynęły następujące wnioski:

- przestępstwa aptekarzy wynikały przede wszystkim z braku poczucia odpowiedzialności za pełnione funkcje kierownicze;
- brakowało odpowiedniego przygotowania fachowego i organizacyjnego kierowników aptek, co powinno skłaniać OIA do organizowania odpowiedniego szkolenia podyplomowego w trybie obowiązkowym;
- kierownicy o krótkim stażu pracy byli poszukiwani przez właścicieli aptek, nie farmaceutów, jako osoby dyspozycyjne wobec właścicieli, ze wszystkimi negatywnymi skutkami dla zawodu;
- koniecznym warunkiem wydawania pozytywnych opinii przy rozpatrywaniu wniosków o koncesję było przestrzeganie zasady pełnej fachowej obsady apteki;
- braki w szkoleniu oraz dwuznaczna niekiedy postawa moralna aptekarzy powodowały, że winni nieprzestrzegania prawa farmaceutycznego nie widzieli w swoim postępowaniu niczego nagannego.

Nadzwyczajny Krajowy Zjazd Aptekarzy

Okręgowa Rada Aptekarska w Katowicach na posiedzeniu w dniach 10 i 26 maja 1994 r. wyraziła wolę zwołania Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Aptekarzy. Powodem podjęcia takiej decyzji były:

- pilna potrzeba nowelizacji ustawy o izbach aptekarskich oraz ustawy o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i nadzorze farmaceutycznym;
- ustalenie generalnej polityki działania samorządu aptekarskiego zgodnie z aktualnymi potrzebami zawodu oraz opracowanie metod wpływania na politykę resortów Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej;
- podjęcie działań w celu opracowania ustawy o zawodzie aptekarza.

Wniosek zawierał obszerne uzasadnienie. W końcowym akapicie można przeczytać, że „przedstawiony wniosek Naczelnej Radzie Aptekarskiej miał służyć działaniom zmierzającym do konsolidacji samorządu aptekarskiego oraz odnalezienia właściwej drogi moralnej odnowy i poprawy niekorzystnej sytuacji finansowej i prawnej aptekarstwa polskiego”.

IV Okręgowy Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach - 25 stycznia 1995 r.

Działalność Okręgowej Rady Aptekarskiej od 17 lutego 1994 r. do 25 stycznia 1995 r. przedstawił prezes, prof. nadzw. n. farm. Dionizy Moska. Omówił najistotniejsze kwestie, którym ORA poświęciła najwięcej czasu i wysiłku. Powiedział: *Dokonyjemy dzisiaj oceny trzeciego roku działalności Okręgowej Izby Aptekarskiej województwa katowickiego. W sprawozdaniu rocznym obejmujemy okres od 17 marca 1994 r. do 25 stycznia 1995 r. (okres ten obejmuje 11 miesięcy). Zjazd sprawozdawczo-wyborczy Okręgowej Izby Aptekarskiej odbędzie się w październiku 1995 r.*

Sprawozdanie prezesa uzupełnili przewodniczący komisji i sekcji.

Dane statystyczne

W okresie sprawozdawczym odbyło się 11 posiedzeń Okręgowej Rady Aptekarskiej oraz 29 posiedzeń Prezydium ORA.

Zgodnie z posiadanymi danymi przez ORA, 31 grudnia 1994 r. w województwie katowickim działało 705 aptek ogólnodostępnych, 77 zakładowych, 11 punktów aptecznych i 65 hurtowni farmaceutycznych.

Wśród aptek ogólnodostępnych były:

- 683 apteki prywatne typu A;
- 176 aptek prywatnych typu B;
- 22 apteki państwowe PZF „Cefarm”;

Natomiast wśród aptek zakładowych było;

- 67 aptek szpitalnych;
- 6 aptek PKP;
- 2 apteki resortowe (MON, MSW).

Na jedną aptekę ogólnodostępną w województwie katowickim przypadało ok. 5600 mieszkańców.

Ogółem zarejestrowanych było 1395 magistrów farmacji, w tym:

- 1169 osób w aptekach ogólnodostępnych (1124 osoby w aptekach prywatnych i 45 osób w aptekach państwowych PZF „Cefarm”);
- 151 osób w aptekach zakładowych;
- 1 osoba w punkcie aptecznym;
- 74 osoby w hurtowniach farmaceutycznych.

Stażystów było 87 (84 w aptekach prywatnych i 3 w aptekach zakładowych).

Cztery apteki szpitalne nie zatrudniały ani jednego magistra farmacji.

Do obsługi administracyjnej Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w 1994 r. zatrudniano trzy osoby na pełnych etatach (dyrektor biura i dwie referentki) oraz dwie na pół etatu (księgowa i radca prawny). Ponadto, na umowie zleceniu zatrudniano jedną osobę do obsługi komputera (prowadzenie bazy danych, rejestrowanie składek itp.).

Zespół ten w 1994 r. zapewniał obsługę kancelaryjną, księgowo-ekonomiczną i prawną Izby.

W okresie sprawozdawczym do Izby wpłynęły 894 pisma, wysłanych zostało 618 pism, a w ramach współpracy z Wojewódzkim Inspektorem Farmaceutycznym wysłano łącznie 49 przesyłek z komunikatami.

Uchwałami Rady Aptekarskiej wydano 104 decyzje dotyczące prawa wykonywania zawodu aptekarza i 113 opinii dotyczących koncesji na prowadzenie aptek (w tym 6 negatywnych). Wydano także 30 opinii w sprawie hurtowni farmaceutycznych, przy czym w większości dotyczyły one zmiany na stanowisku kierownika lub formy organizacyjno-prawnej. Należy podkreślić, że opracowania Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach dotyczące zagadnień ekonomicznych i prawnych były często wykorzystywane przez Naczelną Radę Aptekarską.

Współpraca z Oddziałem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach

Związki samorządu aptekarskiego i towarzystwa naukowego, jakim jest PTFarm, opierały się na wspólnie organizowanych zebraniach naukowo-szkoleniowych i innych formach współpracy. W roku 1994 odbyło się 5 wspólnych spotkań naukowych w Domu Lekarza w Katowicach.

Okręgowa Rada Aptekarska udzielała wsparcia finansowego Zarządowi Oddziału PTFarm w Katowicach częściowo pokrywając koszty organizacji wykładów, seminariów czy sesji. Prezes ORA Dionizy Moska 7 grudnia 1994 r. uczestniczył jako delegat w Walnym Zgromadzeniu Delegatów Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, które się odbywało w Warszawie.

Zarząd Główny PTFarm powołał w połowie roku 1994 Zespół ds. Kodeksu Etyczno-Deontologicznego, w skład którego weszli: prof. dr hab. Dionizy Moska, dr farm. Stefan Rostański (Białystok) i mgr farm. Zdzisław Wojsa (Warszawa). Zespół opracował i zaproponował nowy tekst „Zasad Etyczno-Deontologicznych Polskiego Farmaceuty”.

Kształcenie podyplomowe

Okręgowa Rada Aptekarska w Katowicach była zainteresowana stałym podnoszeniem kwalifikacji członków samorządu aptekarskiego. Śląska Akademia Medyczna i Wojewódzki Ośrodek Doskonalenia Kadr Medycznych w roku 1994 zorganizowali kursy i szkolenia podyplomowe:

- kursy dla magistrów farmacji „Płyny infuzyjne” i „Wybrane zagadnienia z postępów nauk farmaceutycznych” prowadził prof. dr hab. Florian Ryszka, kierownik Katedry Farmacji Stosowanej i Technologii Leków Śląskiej Akademii Medycznej w Sosnowcu;
- kurs „Aktualne zagadnienia farmacji w aspekcie prawa, etyki, ekonomiki i organizacji” prowadził prof. nadzw. dr hab. n. farm. Dionizy Moska, kierownik Zakładu Farmacji Społecznej Śląskiej Akademii Medycznej w Sosnowcu;
- kurs dla lekarzy i farmaceutów „Podstawy farmakologii klinicznej” prowadził prof. zw. dr hab. Zbigniew Herman, kierownik Katedry Farmakologii i Zakładu Farmakologii Klinicznej Śląskiej Akademii Medycznej w Katowicach;

- kurs „Zagadnienia farmakologii i organizacji pracy w nowoczesnej aptece”, którego kierownikiem była dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta;
- kurs „BHP dla pracowników nowo powstających aptek i hurtowni” przeprowadzono zgodnie z zaleceniami Państwowej Inspekcji Pracy w Katowicach;
- odbyły się 3 spotkania w Ustroniu-Jaszowcu, które łączyły odpoczynek ze zdobywaniem wiedzy naukowej i zawodowej z zakresu farmacji.

Kontakty z przedstawicielami środków masowego przekazu

Przedstawiciele prasy, radia i telewizji prosili członków Izby o wypowiedzi na tematy związane z farmacją. Prezes D. Moska w okresie sprawozdawczym udzielił 5 wywiadów telefonicznych, 6 wywiadów prasowych, 2 wywiadów telewizyjnych, opublikował 2 artykuły w prasie codziennej, a także brał udział w dyskusji prowadzonej w studiu telewizyjnym

Wywiadów dla prasy i telewizji wielokrotnie udzielali: wiceprezes mgr farm. Roman Hechmann, dr n. przyr. Stefan Skrzypczak, dr n. farm. Andrzej Deląg, dr n. farm. Lidia Czajka.

W programie telewizyjnym „Wieczór z TV Katowice” 29 grudnia 1994 r. odbyła się dyskusja, na żywo, na temat problemów aptekarstwa, Okręgowej Izby Aptekarskiej i Państwowego Nadzoru Farmaceutycznego w Katowicach, do której zaproszeni byli: Dionizy Moska – prezes ORA, mgr farm. Roman Hechmann, mgr farm. Jolanta Stechman, dr n. farm. Izabela Majewska – Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny oraz dr Andrzej Sośnierz – Lekarz Wojewódzki. Dyskusję prowadził red. Jerzy Łuczak. Uznać należy, że aktywność przedstawicieli ORA w środkach masowego przekazu była efektywniejsza niż w latach wcześniejszych.

Okręgowy Sąd Aptekarski

W okresie sprawozdawczym wpłynęło 7 wniosków o ukaranie, które zostały sporządzone przez Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Okręgowy Sąd Aptekarski pod przewodnictwem dr. n. przyr. Stefana Skrzypczaka rozpatrywał wykroczenia popełniane przez aptekarzy. Były to:

- sprzedaż leków i opatrunków bez posiadania koncesji;
- realizacja recept i sprzedaż leków przez osoby, które nie posiadały uprawnień (mężowie farmaceutek, ekonomiści, pomoc apteczna);
- brak właściwej organizacji pracy w aptece, np. retaksacji recepty nie wykonywano w dzień jej realizacji lub w ogóle jej nie wykonywano;
- przekonanie farmaceuty o własnej nieomyślności w realizacji recepty, pomimo reklamacji pacjenta, np. na dyżurze nocnym;
- brak należytej staranności w przechowywaniu recept na leki psychotropowe;
- przechowywanie dużej ilości leków w leżance aptecznej bez ich uwzględniania w remanencie;

- sprzedaż leków psychotropowych bez recept osobom uzależnionym. Oskarżony aptekarz tłumaczył swoje postępowanie chęcią ochrony osób zażywających narkotyki przed śmiercią samobójczą. Nie informował również policji, nadzoru farmaceutycznego, izby aptekarskiej o przypadkach zastraszania personelu apteki przez narkomanów, przyjmując całą odpowiedzialność na siebie;
- traktowanie inspektorów przez aptekarzy w skandaliczny sposób i używanie w stosunku do nich wulgarnych słów.

Przyczyną wykroczeń według dr. n. przyr. Stefana Skrzypczaka były m.in.:

- niewłaściwy dobór aptekarzy na stanowiska kierowników aptek wynikający z braku szczegółowych kryteriów ich obsadzania;
- nieumiejętność przystosowania się magistrów farmacji do nowych warunków pracy w aptekach prywatnych (brak nadzoru „Cefarmu”);
- brak zorganizowanego kształcenia płatnego i obowiązkowych kursów kończących się egzaminem lub testem, obejmujących tematykę z zakresu farmakologii nowych leków, parafarmaceutyków, ekonomiki prowadzenia apteki, działalności urzędów skarbowych, informacji o lekach dla lekarzy i pacjentów;
- brak opracowania wymagań dotyczących minimalnej liczby osób pracujących w aptece.

Zdaję sobie sprawę ze złożoności zagadnienia. Obecne uwarunkowania sprzyjają tworzeniu się modelu apteki „na przetrwanie”. Trudne warunki, m.in. nadmierna liczba aptek, nieuczciwa konkurencja, sposób regulowania rachunków przez Urząd Wojewódzki i Bank Śląski (prowizje za przelewy, opłata kosztów itd.), nie sprzyjają normalizacji. – powiedział wówczas dr S. Skrzypczak.

Sekcja Socjalna

Przewodniczącą Sekcji w okresie sprawozdawczym była mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda.

Z powodu braku zainteresowania wśród aptekarzy, nie zrealizowano pomysłu ORA założenia fundacji oraz utworzenia kasy zapomogowo-pożyczkowej.

W roku 1994 również z powstałego z 10% odpisu ze składek członkowskich funduszu, przyznawano bezzwrotne zapomogi członkom ORA. Sekcja wspierała emerytowanych lub znajdujących się na rencie niezamożnych farmaceutów. Pomoc otrzymało 21 osób na kwotę 41 mln zł⁶. Przeznaczono też ok. 5 mln zł⁷ na zakup leku dla ciężko chorego i 10 mln zł⁸ na lokatę kapitałową dla osieroconego dziecka. W sumie w roku 1994 r., w formie bezzwrotnych zapomóg, wypłacono ponad 55 mln zł⁹. Wnioski o przyznanie zapomóg, które wpływały do Okręgowej Rady Aptekarskiej rozpatrywane były przez Komisję Socjalną i wypłacane po zatwierdzeniu przez Prezydium ORA.

⁶ Kwoty liczone w starych złotych (przed denominacją 1 stycznia 1995 r.).

⁷ Jw.

⁸ Jw.

⁹ Jw.

Komisja ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodowej

Przewodniczącym Komisji w okresie sprawozdawczym był prof. nadz. dr hab. Dionizy Moska. W tym czasie prof. Moska uczestniczył w IV Sympozjum Historii Farmacji w Suchedniowie (czerwiec 1994 r.), gdzie wygłosił referat „Warunki zatrudnienia, płacy i pracy w aptekach na tle ogólnej sytuacji kadrowej w kraju (1918–1939)” oraz wspólnie ze Stefanem Rostafińskim referat „Proces tworzenia Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej”.

W dniach 9–11 września 1994 r. brał udział w XVII Krajowym Zjeździe Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i Farmacji we Wrocławiu i tam wygłosił wykład „Wstępny egzamin aptekarski w Katowicach (1923–1939)”. Na tym samym Zjeździe D. Moska i J. Zdąbłasz wygłosili referat „Geneza i działalność katowickiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego”.

Przewodniczący uczestniczył w sympozjum „Farmacja w sztuce i literaturze”, które odbyło się w Muzeum Farmacji Collegium Medicum Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie 15 października 1994 r., a także w III Zjeździe Beskidzkiej Izby Aptekarskiej odbywającym się 20 listopada 1994 r. w Szczyrku, gdzie wygłosił referat „Aktualne zagadnienia etyki zawodowej aptekarzy”.

Profesor Dionizy Moska opublikował w 1994 r. 15 artykułów i recenzji z historii farmacji, etyki zawodowej i ekonomiki farmacji oraz wspólnie z J. Zdąbłasz wydał w nakładzie 1000 egz. książkę „Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne w Katowicach (1951–1991)”.

Tytuł: Farmacia de la Estrella - Buenos Aires.
Autor: mgr farm. Aleksandra Sekuła (OIA Kraków).

Desa
con
Almuerzos
#143, =
Asado - Pollo - Chorizo - Morcilla
Chinchulin - Piñones - Provoleta

Komisja Uchwał i Wniosków IV Okręgowego Zjazdu Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach 25 stycznia 1995 r.

Uchwalono 12 uchwał i wniosków, które spisała Komisja w składzie: dr Stefan Skrzypczak, mgr Ryszard Breguła i dr Andrzej Deląg. Wśród nich były wnioski i uchwały mówiące o konieczności:

- organizowania obowiązkowych szkoleń podyplomowych dla aptekarzy pod patronatem OIA w Katowicach, z udziałem wykładowców akademii medycznych i innych uczelni wyższych;
- opracowania (przy czynnym udziale aptekarzy) ustawy o zawodzie aptekarza;
- weryfikacji decyzji MZiOS z 27 października 1994 r. (FAZ 450/29/84) dotyczącej wydawania leków (Lz) z aptek szpitalnych pacjentom leczonym ambulatoryjnie;
- odbywania stażu podyplomowego pod kierunkiem specjalistów w zakresie farmacji aptecznej w aptekach typu A, z rzetelnym udokumentowaniem przebiegu stażu;
- wymiany wszystkich zaświadczeń o prawie samodzielnego wykonywania zawodu;
- domagania się od dyrekcji, aby magistrowie farmacji pracujący w aptekach szpitalnych, a zwłaszcza kierownicy, zostali zakwalifikowani do otrzymywania najwyższych stawek wynagrodzeniowych, ze względu na niedostateczną liczbę farmaceutów.

Najważniejszym wnioskiem było żądanie, aby Okręgowa Izba Aptekarska mogła samodzielnie:

- kształtować sieć aptek w terenie;
- decydować o obsadzie stanowiska kierownika i personelu (aptekarzy), biorąc pod uwagę ich kwalifikacje, morale zawodowe i dyspozycje w zakresie prowadzenia działalności apteki;
- decydować o tym, aby właścicielem mógł zostać jedynie magister farmacji posiadający jedną aptekę, mający odpowiedni staż pracy i kwalifikacje zawodowe, a także wyróżniający się etyką zawodową.

Jedną z ważniejszych uchwał była uchwała nr 2/95 IV Okręgowego Zjazdu Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach z 26 stycznia 1995 r. podpisana przez przewodniczącą Zjazdu mgr farm. Ewę Majcherczyk.

W uchwale czytamy:

„Okręgowy Zjazd Aptekarzy w Katowicach po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy o zasadach odpłatności za leki i artykuły sanitarne oraz projektem rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie zasad refundacji aptece ceny leku (...) wyraża następujące stanowisko:

- zmiana ustawy o zasadach odpłatności za leki jest pożądana, a niektóre proponowane regulacje zostały zaakceptowane przez środowisko aptekarzy (np. definicja artykułu sanitarnego zawarta w art. 2 ust. 5, zmiany redakcyjne zawarte w art. 3, 4 i 6);
- głębokie zaniepokojenie budzi proponowana zmiana art. 7 ust. 3 ustawy, obligująca aptekarza do zamiany zaordynowanego leku na najtańszy odpowiednik zawsze wtedy, gdy brakuje adnotacji lekarza o niemożności dokonania takiej zamiany;
- żaden aptekarz nie aspiruje do takiej roli, jaką proponuje mu narzucić omawiany projekt. Wybieranie określonego leku dla konkretnego pacjenta należy wyłącznie do lekarza. Pomieszczenie ról w celu poszukiwania oszczędności dla budżetu uznać należy za niedopuszczalny;
- konsultacje z samorządem aptekarskim, których obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów ustawowych, powinny mieć charakter rzeczowych rozmów, a nie formalnych informacji przesyłanych organom samorządowym do wiadomości, po podjęciu decyzji przez organa administracyjne”.

Uchwała ta, a także pismo stanowiące szczegółowe „omówienie projektu zmiany ustawy o zasadach odpłatności za leki oraz projektu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w sprawie refundacji aptece ceny leku (...)”, po podpisaniu przez prezesa Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach prof. dr. hab. n. farm. Dionizego Moskę oraz radcę prawnego mgr prawa Barbarę Jendryczko, zostały przesłane do Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej, Sejmowej Komisji Zdrowia, Rzecznika Praw Obywatelskich, Naczelnej Rady Aptekarskiej i Naczelnej Rady Lekarskiej.

II Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (Ustroń-Jaszowiec, 27-28 października 1995 r.)

Otwarcie Zjazdu

Zebrani na Zjeździe wysłuchali wystąpienia prezesa Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach prof. nadzw. dr. hab. n. farm. Dionizego Moski.

Szanowni Delegaci! Panie i Panowie! Koleżanki i Koledzy!

Serdecznie Państwa witam w imieniu ustępującej Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach.

Gorąco Państwa - Delegatów pozdrawiam na II Okręgowym Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym Izby Aptekarskiej województwa katowickiego.

Pięknie witam w imieniu wszystkich, naszego gościa - sekretarza Naczelnej Izby Aptekarskiej w Warszawie, także redaktora naczelnego „Farmacji Polskiej” dr. n. farm. Jerzego Łazowskiego.

Szanowni Delegaci!

50 lat temu utworzona została w regionie śląskim pierwsza Okręgowa Izba Aptekarska w Katowicach, a stało się to 3 lutego 1945 r. Funkcję prezesów pełnili wtedy kolejno: dr farm. Józef Degórski, mgr farm. Mieczysław Estkowski i mgr farm. Jan Macherski. Terenem działania Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach były 22 powiaty, dzisiejsze 3 województwa: katowickie, bielskie i opolskie. Stan aptek w lutym 1945 r.: 80 aptek czynnych, 102 apteki uszkodzone i 93 apteki całkowicie zniszczone działaniami wojennymi. Utworzona Izba Aptekarska miała do wypełnienia poważne zadania, m.in.: ochronę aptek przed rozgrabieniem inwentarza i środków leczniczych, rozmieszczenie skromnego personelu fachowego, zaopatrzenie aptek w niezbędne leki i środki opatrunkowe, reprezentację zawodu i obronę interesów oraz dziesiątki spraw zawodowych (w tym popieranie farmaceutycznych instytucji naukowych, stypendia dla studentów farmacji, fundusz pośmiertny itd.).

Władze państwowe stopniowo ograniczały samodzielność samorządu aptekarzy. Istnienie samorządu zawodowego stawało się sprzeczne z założeniami państwa socjalistycznego. Po sześciu latach Okręgowa Izba Aptekarska w Katowicach (i nie tylko) przestała istnieć, w wyniku uchwalenia ustawy o zniesieniu izb aptekarskich w Polsce (8 stycznia 1951 r.).

Po 40 latach pustki samorządowej, w roku 1991 powstała w nowej rzeczywistości politycznej, społecznej i gospodarczej (kolejna w ujęciu historycznym) Okręgowa Izba Aptekarska województwa katowickiego.

Dzisiaj, po 5 latach kalendarzowych i 4-letniej kadencji ustępująca Okręgowa Rada Aptekarska złoży sprawozdanie z dokonań pozytywnych, ale i z działań nieefektywnych. Historię zawodowego samorządu nie tworzą jednostki. Samorząd zawodu aptekarskiego swoje cele i zadania wykonywał na zasadach przestrzegania elementów pełnej demokracji.

Na Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy przybyli delegaci wybrani z poszczególnych rejonów i środowisk zawodowych. Myślę, że jesteście najlepsi z najlepszych aptekarzy województwa katowickiego.

Szanowni Delegaci!

Być delegatem to także, mieć świadomość wielkiej osobistej odpowiedzialności za pracę przyszłej, nowej Okręgowej Izby Aptekarskiej. Być wybranym do aktywnej pracy społecznej i publicznej w organach Izby Aptekarskiej, to nie okazja do załatwiania swoich osobistych lub grupowych spraw zawodowych. We władzach musimy mieć ludzi mądrych, chcących służyć potrzebującym pomocy Koleżankom i Kolegom.

Musimy mieć tą uczciwą świadomość, że Okręgowa Izba Aptekarska nie może być samorządem zawodowym właścicieli aptek, lecz samorządem wszystkich zarejestrowanych aptekarzy, a więc aptekarzy-właścicieli i aptekarzy-pracowników.

Szanowni Delegaci!

Być wybranym do organów Izby Aptekarskiej to zaszczyt, honor, odpowiedzialność i ciężka praca oraz setki godzin pracy pozazawodowej, publicznej.

Wybierajcie - Szanowni Delegaci! - najlepszych swoich przedstawicieli: uczciwych, prawych, rzetelnych i pracowitych.

Koleżanki i Koledzy!

Niech przez te dwa, trzy dni panuje na tej sali atmosfera życzliwości, zgody, odpowiedzialności za słowo mówione. Przyszłość aptekarstwa województwa katowickiego jest w Waszych rękach, zależy od Waszej wiedzy, inteligencji, odpowiedzialności i moralności zawodowej.

Panie Mój, uczyni wszystko co w Twojej mocy, aby na nas spłynął Duch Pokoju oraz jasność rozumienia co jest dobre, a co złe.

II Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej województwa katowickiego uważam za otwarty.

Po wygłoszeniu przemówienia prezes Dionizy Moska przedstawił sprawozdanie z działalności OIA w Katowicach obejmujące okres od 29 października 1991 r. do 28 października 1995 r.

Wybrane informacje ze sprawozdania

Okręgowa Izba Aptekarska w Katowicach obowiązki wynikające ze statutu wykonywała przy pomocy: Okręgowego Zjazdu Aptekarzy, Okręgowej Rady Aptekarskiej, Okręgowej Komisji Rewizyjnej, Okręgowego Sądu Aptekarskiego i Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Z danych statystycznych wynika, że do października 1995 r. zarejestrowano 713 aptek ogólnodostępnych, w tym:

- 517 aptek prywatnych typu A;
- 175 apteki prywatne typu B;
- 21 aptek PZF „Cefarm”.
- Natomiast wśród aptek zakładowych było:
 - 6 aptek kolejowych;
 - 2 apteki (MON, MSW);
 - 86 aptek szpitalnych.

Działało również 11 punktów aptecznych i 62 hurtownie farmaceutyczne.

W Okręgowej Izbie Aptekarskiej było zarejestrowanych 1631 magistrów farmacji, w tym 74 stażystów (po ukończonych studiach farmaceutycznych).

Okręgowa Rada Aptekarska w Katowicach w kadencji realizowała zadania zgodnie z ustawą o izbach aptekarskich z 19 kwietnia 1991 r. Prawie 90% zadań ustawowych realizowała z większym lub mniejszym powodzeniem. Najtrudniejszymi z nich były kwestie dotyczące wyrażania zgody na udzielenie koncesji, cofania koncesji na prowadzenie apteki lub hurtowni farmaceutycznej, a także dotyczące wyrażania opinii. Rada, pomimo dużego wkładu pracy, nie miała osiągnąć w zakresie negocjowania marż i cen środków leczniczych.

Sprawy kształcenia przed- i podyplomowego farmaceutów i techników farmaceutycznych były przez nią dostrzegane, ale nie w pełni realizowane. Nie wykorzystano wszystkich możliwości z korzyścią dla zawodu. W filozofii współczesnej farmacji dominowała myśl „doradczej roli aptekarza” w samoleczeniu pacjentów. Aktywne włączenie się aptekarzy w proces farmakoterapii wymagało podniesienia rangi studiów podyplomowych.

Zadaniem samorządu aptekarskiego była też troska o zachowanie godności i niezależności zawodu. ORA brała udział w kodyfikowaniu, krzewieniu oraz strzeżeniu zasad etyki i deontologii zawodowej. Wszystkie te działania były jednak trudne i wychowawczo złożone. I w tym zakresie ORA nie osiągnęła znaczących sukcesów.

Integracja środowiska zawodowego pozostawiała również wiele do życzenia. Środowisko było zbyt zróżnicowane, mało tolerancyjne i niezyczliwe dla kolegów. Generalnie można powiedzieć, że sprawowanie pieczy i nadzoru nad wykonywaniem zawodu to złożony problem i w tej kwestii samorząd aptekarski nie miał wielkich sukcesów.

Niezwykle poważnym problemem z punktu widzenia prawnego i moralnego były odmowy wykonywania w aptekach leków recepturowych. Nieobca też była Okręgowej Radzie Aptekarskiej kwestia poprawy jakości wytwarzanych leków recepturowych w aptekach ogólnodostępnych i szpitalnych. W planach na rok 1996 było uruchomienie wojewódzkiego laboratorium farmaceutycznego przeznaczonego do kontroli leków recepturowych.

Dwa lata Izba opracowywała kryteria dotyczące wyrażania zgody na koncesje i na otwieranie nowych aptek. Jednak Urząd Antymonopolowy odebrał jej prawo takiego działania. Kryteria wolnego rynku i, nieprzychylnie farmaceutom, obowiązujące prawo zezwalało na niekontrolowany system otwierania aptek. Samorządowi aptekarskiemu pozostawiono jedynie prawo opiniowania w sprawach udzielania lub cofania koncesji na prowadzenie aptek lub hurtowni farmaceutycznych.

Sprawowanie sądownictwa dyscyplinarnego w zakresie odpowiedzialności zawodowej aptekarzy oraz sądownictwa polubownego było niekończącą się i żmudną pracą wymagającą dogłębnego przygotowania zawodowego, prawnego oraz umiejętności oceny faktów, przewinień i przestępstw z punktu widzenia etyki. Problemami tymi zajmował się m.in. Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej oraz Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny.

Naczelną zasadą Okręgowej Rady Aptekarskiej było – w ramach uprawnień – występowanie w obronie interesów indywidualnych i zbiorowych członków Izby. Faktyczne uprawnienia ORA w tym zakresie były prawie żadne, a przepisy nie służyły aptekarskiej sprawie. Izba wielokrotnie występowała w obronie interesów swoich członków – nie zawsze z pozytywnym skutkiem.

Do znaczących i niezaprzeczalnych osiągnięć Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w latach 1991–1995 należy zaliczyć:

- uzyskanie skromnego, ale własnego lokalu, wyposażenie go pod względem technicznym i materiałowym;
- przyjęcie do pracy odpowiedzialnego zespołu pracowników administracyjnych;
- zorganizowanie obsługi prawnej i finansowo-księgowej;
- wydawanie Biuletynu Informacyjnego „Apothecarius” (redaktorem prowadzącym był Dionizy Moska, który przy redagowaniu pisma pracował społecznie);
- wypracowanie procedur postępowania w kwestiach: wydawania prawa wykonywania zawodu aptekarza, opiniowania wniosków o uzyskanie koncesji na prowadzenie aptek i hurtowni farmaceutycznych, opiniowania kandydatów na stanowisko kierownika apteki i hurtowni, postępowania porządkowego w sprawach prowadzonych przez Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej oraz Okręgowy Sąd Aptekarski, przyznawania zapomóg, udzielania dotacji farmaceutom i innym osobom potrzebującym pomocy finansowej, wspomagania wielu organizacji.

OIA w Katowicach wykonywała też zadania zlecone przez administrację państwową i Naczelną Radę Aptekarską, szczególnie w zakresie:

- ewidencji aptek, hurtowni farmaceutycznych i zatrudnionych aptekarzy;
- ewidencji składek członków Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach.

Organizowała cotygodniowe posiedzenia Prezydium oraz comiesięczne posiedzenia Okręgowej Rady Aptekarskiej. Łącznie w czteroletniej kadencji odbyło się 41 posiedzeń Okręgowej Rady Aptekarskiej, 149 posiedzeń Prezydium Okręgowej Rady Aptekarskiej (około 1000 godzin spędzonych na naradach, posiedzeniach i dyskusji).

W ramach OIA działało 9 komisji i sekcji problemowych.

W czasie kadencji 1991–1995 Izba organizowała spotkania wyjazdowe, imprezy okolicznościowe, wykłady doszkalające, szkolenia zawodowe i naukowe.

Współpracowała z:

- Wojewódzkim Inspektorem Farmaceutycznym w Katowicach;
- Wydziałem Farmaceutycznym Śląskiej Akademii Medycznej (fundowała nagrody dla uczestników konkursów prac magisterskich, dofinansowywała naukowy ruch studencki, współorganizowała szkolenia podyplomowe i inne,
- Polskim Towarzystwem Farmaceutycznym - Oddział w Katowicach przy organizacji zebrań naukowo-szkoleniowych i konferencji;
- z innymi izbami aptekarskimi i samorządem lekarskim;
- Krajowym Inspektorem Farmaceutycznym, dyrektorem Departamentu Farmacji w MZiOS, posłami, radnymi, wojewodami i prezydentami miast;
- Zrzeszeniem Farmaceutów Właścicieli Aptek;
- Medycznym Studium Zawodowym Techniki Farmaceutycznej;
- Katedrą i Zakładem Farmakologii Klinicznej Śląskiej Akademii Medycznej (prof. zw. dr. hab. Z. Hermanem);
- Wojewódzkim Ośrodkiem Doskonalenia Kadr Medycznych w Katowicach - współpraca przy organizacji szkoleń podyplomowych;

Przedstawiciele OIA w Katowicach pełnili różne funkcje we władzach Naczelnej Rady Aptekarskiej, m.in. Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, przewodniczącego Komisji Ekonomicznej, przewodniczącego Komisji ds. Etyki i Deontologii Zawodowej, członka Prezydium NRA.

Izba:

- zajmowała się sprawami interwencyjnymi dotyczącymi lokali aptecznych, wysokości czynszów, umów refundacyjnych;
- prowadziła negocjacje z bankami w celu uruchomienia specjalnych linii kredytowych;
- podjęła uchwałę zwołania Nadzwyczajnego Zjazdu Krajowego Delegatów Izb Aptekarskich;
- zorganizowała tzw. „protest plakatowy” wobec władz administracyjno-państwowych za brak środków finansowych na wydane przez apteki leki (na refundację);
- występowała przeciwko decyzji Urzędu Antymonopolowego w sądzie;
- wielokrotnie interweniowała u wojewody w kwestii nieprzejednanego stanowiska Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia w Katowicach dotyczącego refundacji aptekom środków finansowych za wydane pacjentom leki;
- interweniowała też u Rzecznika Praw Obywatelskich, ministra zdrowia i opieki społecznej oraz ministra finansów w kwestiach zasadniczych dotyczących aptekarstwa;
- prowadziła działania administracyjne, konsultacje, organizowała konferencje, wykonywała analizy i opracowania, opiniowała, lustrowała i zajmowała się odwołaniami.

Czynniki wpływające na niezadawalające efekty działania samorządu aptekarskiego

Niezadawalające efekty działania samorządu aptekarskiego w Katowicach spowodowane było różnymi przyczynami, zarówno wewnętrznymi w samej Izbie, jak i niezależnymi od samorządu. Przede wszystkim:

- polskie prawo farmaceutyczne nie przystawało do potrzeb zawodu;
- Izba nie potrafiła zintegrować środowiska aptekarskiego;
- zbyt mała była aktywność zawodowa i społeczna aptekarzy;
- zakładano, że samorząd aptekarski powinien za wszelką cenę bronić aptekarzy, natomiast nie wolno mu było dyscyplinować środowiska zawodowego;
- brak znajomości przepisów prawa i w wielu wypadkach niechęć do jego stosowania w praktyce;
- okręgowe izby aptekarskie miały niewielki wpływ na zasadniczą politykę władz państwowych wobec aptekarstwa oraz równie niewielki wobec radykalnej zmiany w zakresie farmaceutycznych przepisów prawnych;
- hasło „Apteki tylko dla farmaceutów” nie znalazło zrozumienia i poparcia w społeczeństwie, i nie zyskało przychylności władzy państwowej;
- brakowało w środowisku zawodowym pozytywnego stosunku do wybranych w wyborach do Okręgowej Izby Aptekarskiej przedstawicieli;
- Izba nie posiadała własnej siedziby (własnego Domu Aptekarza);
- brakowało dostatecznej skuteczności działania w wielu sprawach, np. nowelizacji ustaw, w degresywnych marżach, w polityce dotyczącej sieci aptek i koncesji. Jednak brak efektów działań Izby leżał nie po stronie działaczy samorządowych, ale polskiego państwa.

Na II Okręgowym Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (27–28 października 1995 r.) na prezesa wybrano mgr. farm. Romana Hechmanna.

Szczegółowe informacje: patrz: Biuletyn Informacyjny Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach. „Apothecarius”, nr 4, 1995, rok IV. „I Kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w latach 1991–1995”.

Materiały źródłowe wykorzystane w opracowaniu:

1. Praca zbiorowa pod red. R. Hechmanna, 10 lat Samorządu Aptekarskiego, Naczelna Izba Aptekarska, Warszawa 2001.
2. Praca zbiorowa pod red. S. Piechuli, XV-lecie Śląskiej Izby Aptekarskiej, 2007.
3. A. Wolski, 20 lat (1991-2011) Samorządu Aptekarskiego w Katowicach, 2011.
4. D. Moska, Próba oceny wybranych dokonań farmaceutów Polskich - ze szczególnym uwzględnieniem województwa śląskiego w latach 1922-2005 [w:] Zawód farmaceuty na ziemiach polskich w XIX i XX wieku, B. Urbanek (red.), Warszawa - Katowice 2006.
5. D. Moska, Farmacja śląska - chorzowskie apteki w latach 1922-1939, w: Zeszyty Chorzowskie, red. Zbigniew Kapała, nr 11 Tom XI, 2010.
6. D. Moska, Farmacja Śląska - Chorzowskie apteki w latach 1922-1939, [w:] Zeszyty Chorzowskie Chorzów 2010, nr 11.
7. Apothecarius, 1992 (I), nr 1-4.
8. Apothecarius, 1993 (II), nr 1-2.
9. Apothecarius, 1993 (II), nr 3.
10. Apothecarius, 1993 (II), nr 4.
11. Apothecarius 1994 (III), nr 2.
12. Apothecarius, 1994 (III), nr 3.
13. Apothecarius, 1994 (III), nr 4.
14. Apothecarius, 1995 (IV), nr 1.
15. Apothecarius, 1995 (IV), nr 2.
16. Apothecarius, 1995 (IV), nr 3.
17. Apothecarius, 1995 (IV), nr 4.
18. Apothecarius, 2002 (XI), nr 1.
19. Apothecarius, 2005 (XIV), nr 7.
20. Apothecarius, 2010 (XVIII), nr 28.
21. Farmacja Polska, 1992, 48 (2).
22. Farmacja Polska, 1992, 48 (5-6).
23. Farmacja Polska, 1993, 49 (17).
24. Farmacja Polska, 1994, 50 (19).
25. Farmacja Polska, 1997, 53 (10).
26. Farmacja Polska, 2003, 59 (20).
27. Materiały zastane (dokumenty wewnętrzne) Śląskiej Izby Aptekarskiej, będące w posiadaniu prof. Dionizego Moski oraz nieżyjącej dr Lidii Czajki
28. Wywiady z prof. Dionizym Moską, dr Lidią Czajką, dr. Stanisławem Piechulą, mgr Lidią Wolnicką - Morawiec, mgr. Rafałem Hechmannem

Tytuł: Farmacja na świecie - Indie.

Autor: mgr farm. Joanna Szlańszok-Magiera (OIA Katowice).

II kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach

(27.10.1995r.-20.10.1999r.)

Prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej w II kadencji został mgr farm. Roman Hechmann, a jego zastępcami mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska, mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr farm. Ewa Majcherczyk. Na Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej powołano mgr farm. Lidię Wolnicką-Morawiec. Stanowisko przewodniczącej Okręgowego Sądu Aptekarskiego powierzono mgr farm. Wiesławie Stronczak, natomiast skarbnikiem została mgr farm. Maria Kozłowska.

W czasie drugiej kadencji, już pół roku po wyborze, nastąpiła zmiana na stanowisku prezesa OIA. Przyczyną tej zmiany był wybór mgr. farm. Romana Hechmanna na prezesa Naczelnej Rady Aptekarskiej w Warszawie. Konieczność wyboru nowego prezesa ORA w Katowicach była powodem zwołania kolejnego Okręgowego Zjazdu Aptekarzy Delegatów w Katowicach. 22 kwietnia 1996 r. na prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach wybrano mgr farm. Lidię Wolnicką-Morawiec, która pełniła funkcję Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej. Nowym Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej została dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz.

Od początku trwania II kadencji rozważany był zakup budynku na stałą siedzibę Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach. Zamysł ten został zrealizowany 30 lipca 1997 r. Koszty zakupu i remontu zamknęły się w kwocie 380 tys. zł. Po przeprowadzeniu niezbędnego remontu (200 tys. zł uzyskane z kredytu), 14 października 1997 r. Okręgowa Izba Aptekarska w Katowicach przeniosła się do nowej siedziby przy ul. Krynicznej 15 w Katowicach - Ochojcu, gdzie funkcjonuje do chwili obecnej. Oficjalnego otwarcia nowej siedziby OIA w Katowicach 29 maja 1998 r. dokonali prezesi Naczelnej Rady Aptekarskiej mgr Roman Hechmann i Okręgowej Rady Aptekarskiej mgr Lidia Wolnicka-Morawiec oraz ksiądz Alojzy Binda, proboszcz parafii. Posiadanie własnego lokum stało się punktem zwrotnym w działalności Izby, szczególnie w zakresie logistyki wykonywanych zadań. Dzięki temu możliwe stało się przeprowadzanie egzaminów specjalizacji I stopnia i kursów dla osób, które przygotowywały się do egzaminów specjalizacyjnych. Trzeba pamiętać, że także kursy te były sponsorowane przez Izbę, co wpisuje się w długą tradycję udzielania wsparcia farmaceutom przez samorząd aptekarski na Śląsku.

Budynek w Katowicach przy ul. Krynicznej 15 przed remontem; na schodach stoją poprzedni właściciele - Józef Ryszka z żoną.

Siedziba Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach po remoncie (1998 r.).

Skład Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w II kadencji

Okręgowa Rada Aptekarska

prezes	mgr farm. Roman Hechmann (do 21 kwietnia 1996 r.) mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec (od 22 kwietnia 1996 r.)
wiceprezesi	mgr farm. Ewa Majcherczyk mgr farm. Jolanta Stechman (do 21 kwietnia 1996 r.) mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska (od 22 kwietnia 1996 r.) mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz (od 22 kwietnia 1996 r.)
sekretarz	dr n. przyr. Ewa Nikodemka
skarbnik	mgr farm. Maria Kozłowska
członkowie	mgr farm. Alina Barańska, mgr farm. Janina Barancewicz, mgr farm. Maria Bartwińska-Kondek, mgr farm. Stanisław Berezowski, mgr farm. Maria Bilińska, mgr farm. Irena Brudnicka, mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł, mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska, mgr farm. Barbara Dylla, mgr farm. Maria Góra, mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda, mgr farm. Nina Janas, mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr farm. Eleonora Krzysztoforska, prof. dr hab. Dionizy Moska, mgr farm. Jadwiga Pikuła, mgr farm. Anna Śliwińska, mgr farm. Józef Wawrzynek, dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz, mgr farm. Halina Zięba, mgr farm. Maria Ziębakowska-Kwiątek

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec (do 21 kwietnia 1996 r.)
dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz (od 22 kwietnia 1996 r.)

zastępcy	mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska mgr farm. Ewa Lisak mgr farm. Ryszard Breguła dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz (do 21 kwietnia 1996 r.) mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz
----------	---

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodnicząca	mgr farm. Wiesława Stronczak
członkowie	mgr farm. Alina Barańska, mgr farm. Jolanta Dominek, mgr farm. Halina Zięba, mgr farm. Maria Bilińska, mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł, mgr farm. Mariusz Langer, mgr farm. Anna Lembergier-Buśko, mgr farm. Jerzy Matera

Komisja Rewizyjna

przewodnicząca
członkowie

mgr farm. Małgorzata Goc
mgr farm. Zofia Kazibudzka
mgr farm. Mieczysław Pankalla

Komisja Ekonomiczna

przewodnicząca

mgr farm. Jolanta Stechman

Komisja Socjalna

przewodnicząca

mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda

Komisja ds. Kształcenia Przed- i Podyplomowego oraz Etyki Zawodowej

przewodniczący

prof. dr hab. Dionizy Moska

Komisja Legislacyjna

przewodnicząca

dr n. przyr. Ewa Nikodemka

Sekcja Aptekarzy Szpitalnych

mgr farm. Ewa Majcherczyk

Sekcja ds. Farmacji Kolejowej

mgr farm. Lidia Habryka

Otwarcie nowej siedziby OIA w Katowicach (29.05.1998 r.).

Stoją od lewej: mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska, mgr farm. Ewa Majcherczyk, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec, mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr farm. Roman Hechmann.

Noty biograficzne**Mgr farm. Roman Hechmann**

Mgr farm. Roman Hechmann urodził się 7 stycznia 1938 r. Po ukończeniu szkoły powszechnej rozpoczął naukę w Niższym Seminarium Duchownym im. św. Jacka w Katowicach (wówczas Stalinogród) i zakończył ją egzaminem dojrzałości w 1955 r. Matura zdobyta w Seminarium Duchownym nie była wówczas uznawana przez władze komunistyczne, co przyczyniło się do ponownego podjęcia przez R. Hechmanna nauki w szkole średniej o charakterze świeckim - Liceum Farmaceutycznym w Katowicach. W 1959 r. rozpoczął studia farmaceutyczne na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Krakowie. W 1967 r. uzyskał dyplom magistra farmacji. Po odbyciu stażu, przez dwa lata pracował w aptece szpitalnej w Katowicach, a przez kolejnych dwadzieścia kierował apteką ogólnodostępną w Mikołowie.

Od początku reaktywowania samorządu zawodowego brał udział w jego odbudowie i działaniach na rzecz farmacji. W Katowickiej Okręgowej Radzie Aptekarskiej pełnił kolejno funkcje wiceprezesa i prezesa.

W grudniu 1995 r. podczas Krajowego Zjazdu Aptekarzy, został powołany na stanowisko prezesa Naczelnej Rady Aptekarskiej. Funkcję tę pełnił przez dwie kolejne kadencje, do 2004 r.

W 1999 r. został odznaczony przez Naczelną Izbę Aptekarską Medalem im. Prof. Bronisława Koskowskiego, a w 2001 r. przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Kwaśniewskiego Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Roman Hechmann był człowiekiem skromnym, zawsze pogodnym i uśmiechniętym. W swoim życiu i pracy na pierwszym miejscu stawiał drugiego człowieka, nigdy nie myśląc o własnych korzyściach. Był miłośnikiem turystyki rowerowej. Zwiedził, jeżdżąc na rowerze z przyjaciółmi i rodziną, Polskę i Europę. Zarówno jego żona Zofia, jak i synowie Grzegorz i Rafał, oraz wnuczka Anna, podtrzymując rodzinną tradycję zostali farmaceutami. Zmarł nagle 21 lutego 2006 r.

Zyciorys

Urodziłem się 7 stycznia 1938r. z matki Marii z domu
Góral i ojca Franciszka Hedimana.

W siódmym roku życia poszedłem do szkoły podstawowej,
którą skończyłem w roku 1952, po czym kontynuowałem do
seminarium, które skończyłem po czterech latach tj. w
roku 1956.

W tymże roku zapisałem się do liceum farmaceutycznego
w Katowicach, skąd z wynikiem technika farmaceutycznego
dotarłem na Wydział Farmacji Akademii Medycznej
w Krakowie, a ukończyłem go w roku akademickim
1965/66 uzyskując tytuł magistra farmacji.

Hediman Roman

Katowice 29 XII. 1966r.

Mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec

Mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec urodziła się 26 listopada 1943 r. w Rozwadowie. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Częstochowie w 1961 r., podjęła studia na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Lublinie, gdzie w roku 1966 uzyskała tytuł zawodowy magistra farmacji. Pracowała w aptekach należących do „Cefarmu” Katowice w Mikołowie, Knurowie i jako kierownik apteki w Orzeszu. Od pierwszej kadencji była członkiem Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. W 1995 r. została wybrana na stanowisko Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej OIA, zaś w kwietniu 1996 r. powierzono jej funkcję prezesa. W 1999 r. ponownie została wybrana na stanowisko prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach. W V i VI kadencji zasiadała w Radzie Śląskiej Izby Aptekarskiej - była członkiem Komisji Socjalno-Bytowej.

III Krajowy Zjazd Aptekarzy w Szczyrku (10-12.12.1999 r.).

W pierwszym rzędzie od lewej siedzą: mgr farm. Jolanta Stechman, mgr farm. Ewa Majcherczyk, dr n. przyr. Ewa Nikodemka, mgr farm. dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz, mgr farm. Roman Hechmann.

III kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach

(21.10.1999r.-14.11.2003r.)

W III kadencji na prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej ponownie została wybrana mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec. Po okresie burzliwych poprzednich kadencji związanych z jednej strony z formalną organizacją samorządu aptekarskiego w pierwszej kadencji, z drugiej ze skuteczną próbą jego stabilizacji logistycznej w drugiej kadencji, trzecia kadencja była czasem spokojnej i rzemieślniczej pracy nad teraźniejszością i przyszłością farmacji na Śląsku. Był to również czas dalszego wspierania materialnego i merytorycznego młodej kadry farmaceutów na Śląsku poprzez m.in. współpracę z odpowiedzialnym za rekrutację i dydaktykę przyszłych farmaceutów Wydziałem Farmaceutycznym. Spośród wielu przedsięwzięć podjętych przez Izbę należy wymienić choćby ufundowanie sztandaru Wydziałowi Farmaceutycznemu. OIA wspierała również inne środowiska i przyczyniała się poprzez wsparcie finansowe do rozwoju m.in. artystów malujących ustami. Wspierała też letni wypoczynek dzieci z ubogich rodzin. Okres ten nie był jednak pozbawiony problemów specyficznych dla środowiska. Przyjmując, że połowa lat 90. w Polsce to czas największego w najnowszej historii rozkwitu aptekarstwa oraz umocnienia się pozycji zawodowej i ekonomicznej aptekarzy, to koniec III kadencji wyraźnie przypada też na koniec tej prosperity. Wraz z przeciągającym się procesem legislacyjnym prawa farmaceutycznego i jego często nieprzemyślanym wprowadzaniem, w Polsce zaczyna się okres rozwoju sieci aptek i handlu lekami prowadzonym przez kapitał zagraniczny, czas „radosnej twórczości” w zakładaniu aptek i czas sprzyjający nieuczciwej konkurencji. Walka z tymi problemami stała się również udziałem ludzi skupionych wokół samorządu aptekarskiego na Śląsku w III kadencji. W czasie Okręgowego Zjazdu Aptekarzy w 1999 r. w wystąpieniu końcowym mgr Lidia Wolnicka-Morawiec życzyła zgromadzonym delegatom, aby prawo farmaceutyczne tworzyli fachowcy i aby nastąpiła integracja środowiska w trudnych czasach zaostrzającej się konkurencji. Wypowiedź ta świadczyła o trudnościach w branży farmaceutycznej i konieczności sprostania wyzwaniom w tej dziedzinie przez samorząd aptekarski na Śląsku, ale również w całej Polsce.

Zjazd Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (Ustroń, 1997 r.).

Siedzą od lewej: mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec, mgr farm. Ewa Majcherczyk, mgr farm. Leszek Dusik

Skład Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w III kadencji

Okręgowa Rada Aptekarska

prezes	mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec
wiceprezesi	mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz mgr farm. Maria Bartwińska-Kondek mgr farm. Jan Ociepka
sekretarz	mgr farm. Ewa Majcherczyk
skarbnik	mgr farm. Jolanta Dominek
członkowie	mgr farm. Alina Barańska, mgr farm. Maria Bartwińska-Kondek, mgr farm. Andrzej Bednarz, mgr farm. Stanisław Berezowski, mgr farm. Maria Bilińska, mgr farm. Grażyna Bodnar, mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł, mgr farm. Janusz Czech, mgr farm. Jolanta Dominek, mgr farm. Leszek Dusik, mgr farm. Roman Hechmann, mgr farm. Ryszard Jasiński, mgr farm. Halina Jeszka, mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz, mgr farm. Barbara Kępka, mgr farm. Mirosław Kidziński, mgr farm. Piotr Klima, mgr farm. Ireneusz Kozłowski, dr n. farm. Bożena Kwaśniak, mgr farm. Mariusz Langer, mgr farm. Elżbieta Lasoń-Bednarczuk, mgr farm. Krystyna Leśkiewicz-Szychińska, mgr farm. Michał Ligacz, mgr farm. Ewa Majcherczyk, prof. dr hab. Dionizy Moska, mgr farm. Jan Ociepka, mgr farm. Jadwiga Pikuła, mgr farm. Aleksandra Potempa, mgr farm. Wiesława Stronczak, mgr farm. Danuta Szydłak

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz

zastępcy	mgr farm. Ryszard Breguła mgr farm. Krystyna Caruk mgr farm. Ewa Lisak mgr farm. Jolanta Stechman
----------	--

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodnicząca	mgr farm. Wiesława Stronczak
Członkowie	mgr farm. Alina Barańska mgr farm. Jolanta Dominek mgr farm. Ryszard Jasiński mgr farm. Mariusz Langer mgr farm. Halina Zięba

Komisja Rewizyjna

przewodnicząca	mgr farm. Eugenia Rybka
członkowie	mgr farm. Mieczysław Pankalla mgr farm. Ewa Biskup

Uroczystość 10-lecia OIA w Katowicach w hotelu Silesia w Katowicach (2001 r.).
Stoją od lewej: mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec,
mgr farm. Marek Płuska.

Spotkanie mikołajkowe w hotelu RELAX w Wiśle (2002 r.).
mgr farm. Alina Wilczek.

Uroczystość wręczenia specjalizacji I° z farmacji aptecznej w siedzibie Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach (1999 r.).
Stoją od lewej: prof. Krystyna Kmiecik-Kołada, mgr farm. Wanda Piętót-Latawiec, prof. Ewa Buszman, prof. Dionizy Moska,
mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz, dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec

Okręgowy Zjazd Aptekarzy (1999 r.).

W pierwszym rzędzie od lewej: mgr farm. Mirosław Kidziński, mgr farm. Anna Śliwińska, dr n. farm. Bożena Kwaśniak, mgr farm. Andrzej Bednarz. W drugim rzędzie od lewej: mgr farm. Ryszard Jasiński, mgr farm. Ewa Majcherczyk, mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoń, mgr farm. Michał Ligacz

Przedświąteczne spotkanie Rady OIA w Katowicach w siedzibie przy ul. Wita Stwosza (1997 r.).

Od lewej: dr farm. Izabela Majewska, mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec

IV kadencja Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach

(15.11.2003r.-16.11.2007r.)

W dniach 14-16 listopada 2003 r. odbył się Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Aptekarzy Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach. Podczas Zjazdu wybrano prezesa Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach, którym został dr farm. Stanisław Piechula.

Nowa kadencja to nowe osoby, wiele pomysłów, a przede wszystkim duża aktywność izby katowickiej w środowisku farmaceutycznym.

Na początku IV kadencji problemem stawały się agresywne sieci aptek, a także coraz większa konkurencja pomiędzy samymi aptekarzami. Sytuacja ta nie tylko zrównywała branżę aptekarską z podmiotami gospodarczymi prowadzącymi działalność o charakterze usługowym, np. sklepami spożywczymi, przemysłowymi itp., ale doprowadzała również do rozłamów w samym środowisku, gdyż wielu farmaceutów tworzyło, agresywne i niszczące pozostałych, konkurencyjne mini sieci. Izba wspólnie z inspekcją farmaceutyczną starała się wszelkimi możliwymi sposobami przeciwdziałać łamaniu prawa i nieuczciwej konkurencji, co w pewnym stopniu pozwalało na przyhamowanie tego procederu, jednak nie zlikwidowało go całkowicie. Była to ciągła walka z wiatrakami.

Dr farm. Stanisław Piechula

Jednym z głównych zadań Izby w IV kadencji było zaangażowanie w obronę interesów jej członków, a w szczególności obronę indywidualnych aptek przed negatywnymi skutkami ekspansji globalnej gospodarki i wprowadzeniem sieci na rynek aptek. Za wyjątkowo groźne uznano przejmowanie rynku przez sieci aptek, a w szczególności ich tworzenie przy hurtowniach farmaceutycznych. Izba zdecydowanie stała po stronie tzw. bezpiecznych hurtowni farmaceutycznych, które nie tylko nie tworzyły własnych aptek, ale zobowiązały się, że takich sieci aptek tworzyć nie będą. Z tymi hurtowniami Izba podejmowała współpracę i promowała je w środowisku. Zachęcała apteki do zamawiania towaru wyłącznie w hurtowniach, które nie konkurowały z własnymi odbiorcami. Należały do nich: Silfarm, Hurtap, Itero, Mini-Maxi, Salus International, Pretium Farm i Torfarm. Dlatego też rok 2005, Uchwałą Rady OIA, ogłoszono rokiem hurtowni aptekarskiej Silfarm oraz hurtowni przyjaznych indywidualnym

aptekom. Idąc tym śladem, z inicjatywy prezesa Stanisława Piechuli, w Naczelnej Radzie Aptekarskiej powołano Departament Obrony i Konsolidacji Aptek, który miał koordynować podobne działania w innych izbach i zachęcać aptekarzy w całej Polsce do podobnych inicjatyw. Propagowanie tej inicjatywy przypadło w udziale przedstawicielom OIA - prezesowi S. Piechuli i wiceprezes A. Śliwińskiej.

Rada Izby podchodziła rygorystycznie do właściwego funkcjonowania aptek, zapewnienia obecności magistra w godzinach otwarcia apteki, a także poszanowania godności i etyki zawodu farmaceuty, co nie tylko znacząco zwiększyło liczbę spraw kierowanych do Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, ale przede wszystkim, zmusiło apteki na podległym jej obszarze Śląska, do funkcjonowania zgodne z obowiązującym prawem. Działania te zauważali nawet inspektorzy farmaceutyczni z innych województw, wskazując OIA w Katowicach jako przykład dobrej współpracy samorządu zawodowego z inspekcją farmaceutyczną w zabieganiu o właściwe funkcjonowanie aptek i rangę zawodu farmaceuty.

W związku z rosnącymi cenami leków, Izba prowadziła stałą akcję informowania społeczeństwa o możliwości tańszego leczenia się zamiennikami droższych leków, co dało początek ogólnopolskiej akcji „Aptekarze - Pacjentom - leczenie może być tańsze”, podjętej również przez inne izby. Działania takie podniosły świadomość pacjentów i powodowały coraz częstsze korzystanie przez nich z tańszych odpowiedników.

Kolejnym krokiem było zainteresowanie się relacjami pomiędzy firmami farmaceutycznymi, a środowiskiem lekarskim. Z uwagi na wywieranie dużego wpływu przez przedstawicieli firm farmaceutycznych na lekarzy, mającego na celu skłonienie ich do przepisywania określonych leków, Izba podjęła próbę przekonania ministra zdrowia o konieczności wprowadzenia nakazu stosowania, przy wypisywaniu recept, nazw międzynarodowych i możliwości wydawania w aptece najtańszych odpowiedników. Jednak siła lobby stron uzyskujących z tego procederu korzyści nie dopuściła do wprowadzenia takich regulacji prawnych. Był to jednak przyczynek do kontynuacji tych działań w dalszych latach funkcjonowania Izby.

IV kadencja to także czas coraz większych problemów z Narodowym Funduszem Zdrowia, który jako instytucja monopolistyczna zaczął wykorzystywać swoją władzę do odbierania aptekom refundacji w oparciu o nieznaczące uchybienia na receptach. Nie uznawanie refundacji stawało się coraz bardziej dotkliwe dla aptek, mimo że Śląski Oddział NFZ nie należał pod tym względem do najbardziej rygorystycznych. Głównym jednak problemem były coraz większe zapędy Centrali NFZ, która zaczęła także swoim oddziałom narzucać coraz bardziej nierozsądne, a często wątpliwe pod wieloma względami, metody postępowania. Dzięki mgr. farm. Grzegorzowi Zagórnemu, członkowi Rady Izby, a także naczelnikowi Wydziału Gospodarki Lekami Śląskiego OW NFZ, współpraca z funduszem układała się dobrze i udawało się rozwiązać wiele kontrowersyjnych spraw.

Izba zaangażowała się także w organizowanie współpracy gospodarczej pomiędzy aptekami, podejmując działania zmierzające do organizowania grup zakupowych, a także pomocy zainteresowanym aptekom we wszelkich możliwych potrzebach. W tym celu powołano w Izbie komórkę o nazwie Korporacja Apteki Polskie Śląskiej Izby Aptekarskiej (KAPSIA), która systematycznie organizowała pomoc logistyczną i gospodarczą dla aptek. Prowadzili ją mgr Krzysztof Mańka i mgr Beata Konieczny.

Mgr farm. Grzegorz Zagórny

Mgr Beata Konieczny

Mgr Krzysztof Mańka

Izba podejmowała dużo nowych inicjatyw zapewniających m.in. informatyzację i sprawniejsze funkcjonowanie biura oraz znacząco lepszy i szybszy przepływ informacji. Biurem kierował dyrektor mgr farm. Leszek Dusik. Pomagali mu pracownicy: Krystyna Białozorska, Barbara Wasiak, mgr Dorota Hapeta, od 2006 r. Katarzyna Szymała i mgr inż. Lech Wróblewski. Dzięki nim biuro było postrzegane jako profesjonalne i spełniające standardy. Zakupiono dobry sprzęt audiowizualny pozwalający w sposób profesjonalny mgr. farm. Damianowi Nowakowi utrwalać najważniejsze momenty z historii Izby. Powstawały filmy, multimedialne projekcje i szkolenia multimedialne dla farmaceutów.

Stawiano także większy nacisk na szkolenia farmaceutów, które organizowane i prowadzone były w poszczególnych powiatach. Przy ich organizacji pomagali lokalni działacze OIA, a wszystkie działania koordynował wiceprezes ORA dr farm. Andrzej Deląg. Dobra organizacja szkoleń była istotnym elementem działania Izby od 2004 r., kiedy pojawił się obowiązek doszkalania ciągłego farmaceutów i uzyskiwania przez nich odpowiedniej liczby punktów w okresie edukacyjnym. Współpracując z mgr. inż. Wojciechem Polcem, Izba dbała o zapewnienie szkoleń i obsługę z zakresu BHP i prawa pracy dla aptek.

Dr farm. Andrzej Deląg

Mgr farm. Maria Bilińska

Specyficznego zaangażowania wymagały apteki szpitalne. Wiceprezesem do spraw aptek szpitalnych została mgr farm. Maria Bilińska, która przejęła wszystkie sprawy związane z aptekami szpitalnymi, w tym organizowanie spotkań i szkoleń dla ich pracowników.

W dobie rosnącego znaczenia dostępu do informacji w IV kadencji rozbudowano stronę internetową Izby, kładąc coraz większy nacisk na kontakt z członkami drogą elektroniczną, umożliwiając załatwianie prawie wszystkich spraw poprzez Internet. Zakładano członkom imienne konta internetowe, traktując korespondencję wysyланą z tych kont jak listy z podpisem elektronicznym. Zbierając systematycznie numery telefonów komórkowych, wprowadzono alarmowy system powiadamiania członków Izby poprzez SMS-y. Zastąpił on wcześniejszą sieć telefonogramów. System ten był także wykorzystywany przez Śląską Inspekcję Farmaceutyczną w pilnych sprawach związanych z komunikatami lekowymi. Położono także większy nacisk na wydawanie biuletynu „Apothecarius”, dążąc do przekształcenia go w Śląskie Forum Farmaceutyczne i znaczący środek przekazu informacji Izby. Jego łamy udostępniono dla wszystkich śląskich organizacji i instytucji farmaceutycznych, co pozwoliło na lepszy przepływ informacji pomiędzy nimi, a co za tym idzie i lepszą współpracę. Biuletyn zaczęto wydawać z większą systematycznością i wypełniano go informacjami o aktualnych potrzebach środowiska. Początkowo wydawano również „Gońca Aptecznego”, który był kolportowany do aptek przez hurtownie farmaceutyczne. Dążono jednak, aby farmaceuci korzystali z komunikacji elektronicznej, która przewyższała, przynajmniej w warstwie technicznej, inne media informacyjne. Nad sprawnym wdrożeniem wszystkich elektronicznych i informatycznych

pomysłów Izby oraz funkcjonowaniem całej infrastruktury informatycznej czuwał nowy pracownik mgr inż. Lech Wróblewski.

Zmieniła się również rola prezesa Izby. Pomagał farmaceutom w ważnych sprawach i próbował rozwiązywać indywidualne problemy, a każdy z tych problemów stawał się bodźcem do tworzenia informacji o możliwości ich rozwiązywania, dostępnej dla wszystkich. Stał się osobą, z którą można było mieć bezpośredni kontakt. Dzięki otwartości prezesa w kontaktach z aptekarzami oraz mediami, Okręgowa Izba Aptekarska była najbardziej widoczną i medialną izbą w kraju.

Bardzo szybko Izba w Katowicach stała się najlepiej zorganizowaną i najprężniej działającą izbą w kraju. Z informacji i opracowań zamieszczanych na jej stronie internetowej zaczęła korzystać cała Polska, a do Izby płynęły podziękowania nie tylko od zadowolonych farmaceutów, ale także od pracowników inspekcji farmaceutycznej i NFZ.

Głównie jednak angażowała się w reprezentowanie interesów farmaceutów i obronę indywidualnych aptek w zakresie prawnym i ekonomicznym. Jej członkowie mogli korzystać z usług prawnika dwa dni w tygodniu, a dzięki hurtowniom Torfarm i Silfarm usługi te świadczone były dodatkowo trzeciego dnia. Sprawy prawne Izby i jej członków prowadził mec. Krystian Szulc. Tak aktywny i energiczny prawnik był szczególnie cenny z uwagi na wiele spraw konfliktowych, w które odważnie angażował się śląski samorząd aptekarski. Nad sprawami prawodawstwa farmaceutycznego, wspólnie z mec. Szulcem, czuwała wiceprezes mgr farm. Anna Śliwińska, a wszystkim członkom zapewniono dostęp do internetowych serwisów prawnych, w tym do Farmaceutycznego Serwisu Prawnego LexPharma, będącego kompendium wiedzy prawnej dla aptek. Udzielano też porad z zakresu doradztwa podatkowego, czym zajmowała się mgr inż. Ewa Kłoda.

Z inicjatywy mgr farm. Joanny Płaczek-Wrotniak, należącej do Izby w Bielsku Białej, Śląska Izba zaangażowała się w organizację spotkań przygotowywanych przez Ruch Młodych Aptekarzy, w których brali udział młodzi farmaceuci z całej Polski.

Od lutego 2006 r. Okręgowa Izba Aptekarska zmieniła nazwę na Śląska Izba Aptekarska. Rozpoczęto rozbudowę dotychczasowej jej siedziby, co było zbieżne z rozlicznymi planami rozszerzania działalności.

W 2007 r. Izba obchodziła swoje XV-lecie i z tej okazji Rada IV kadencji oraz mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska, mgr farm. Leszek Dusik, mgr farm. Mirosław Kidziński i mgr farm. Eugenia Rybka ufundowali sztandar, który uroczystie przekazali Śląskiej Izbie Aptekarskiej. Z okazji XV-lecia Izba została odznaczona Złotą Odznaką Honorową za Zasługi dla Województwa Śląskiego.

Mec. Krystian Szulc

Mgr farm. Anna Śliwińska

Mgr farm. Joanna
Płaczek-Wrotniak

Mgr inż. Ewa Kłoda

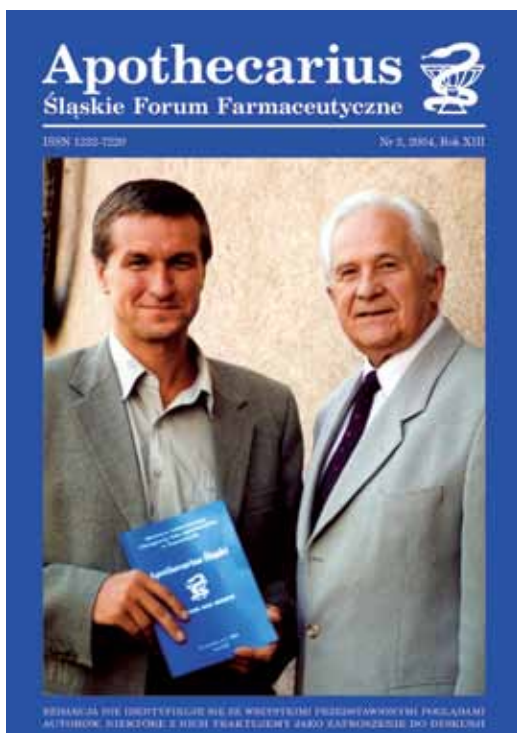
Ponadto, zatwierdzono wyróżnienia nadawane przez Śląską Izbę Aptekarską: statuetkę Śląski Aptekarz Roku, Medal im. Edmunda Baranowskiego, statuetkę Laur Śląskiej Izby Aptekarskiej i Dyplom z Pieczęcią Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej.

Obchody XV-lecia Śląskiej Izby Aptekarskiej w Szafranowym Dworze w Czeladzi (19.05.2007 r.).
Przy sztandarze stoją od lewej: dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz, prof. Dionizy Moska, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec.

Wbijanie odznaczenia - gwoźdźcia w drzewce sztandaru Izby.
Stoją od lewej: Marian Gajda, dr n. farm. Andrzej Deląg, mgr farm. Piotr Klima, mgr farm. Anna Śliwińska,
dr n. farm. Stanisław Piechula, mgr farm. Piotr Stolarczyk

Prezysi ORA w Katowicach I i V kadencji na okładce pierwszego nowego biuletynu „Apothecarius”

Mgr farm. Damian Nowak

Ruch Młodych Aptekarzy - Farmaceutuci Extremalni - VI edycja (Wisła, 17-18.02.2008 r.)

Skład Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w IV kadencji

Okręgowa Rada Aptekarska

prezes	dr n. farm. Stanisław Piechula
wiceprezesa	mgr farm. Anna Śliwińska
	dr n. farm. Andrzej Deląg
	mgr farm. Maria Bilińska
	mgr farm. Piotr Klima
sekretarz	mgr farm. Ryszard Jasiński
skarbnik	mgr farm. Mirosław Kidziński
członkowie Prezydium	mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł, mgr farm. Piotr Klima, prof. Dionizy Moska, mgr farm. Damian Nowak, mgr farm. Władysław Rybka, mgr farm. Wiesława Stronczak, mgr farm. Danuta Szydłak, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec
członkowie Rady	mgr farm. Stanisław Berezowski, mgr farm. Anna Gracka-Kula, mgr farm. Justyna Kiedrowska, mgr farm. Tomasz Kloc, mgr farm. Jacek Kontny, mgr farm. Monika Kosmala, mgr farm. Ireneusz Kozłowski, mgr farm. Mariusz Langer, mgr farm. Jan Lesik, mgr farm. Krzysztof Majka, mgr farm. Jadwiga Pikuła, mgr farm. Małgorzata Sokół, mgr farm. Grzegorz Zagórny, dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: mgr farm. Ryszard Breguła

zastępcy	mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda
	dr n. przyr. Ewa Nikodemka
	mgr farm. Ewa Ochota

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodnicząca	dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz
członkowie	mgr farm. Jolanta Dominek
	mgr farm. Ryszard Jasiński
	mgr farm. Marek Kocłęga
	mgr farm. Mariusz Langer
	mgr farm. Wiesława Stronczak
	mgr farm. Lucyna Wawrzynek

Komisja Rewizyjna

przewodnicząca	mgr farm. Eugenia Rybka
członkowie	mgr farm. Jadwiga Dudzik
	mgr farm. Andrzej Korusiewicz

Akcja informacyjna „Aptekarze - Pacjentom - leczenie może być tańsze”.
Stoją od lewej: mgr farm. Ryszard Jasiński, dr n. farm. Stanisław Piechula, mgr farm. Grzegorz Zagórny,
mgr farm. Anna Śliwińska, dr n. farm. Andrzej Deląg

Członkowie Rady OIA w Katowicach IV Kadencji

Tytuł: Apteka w Makarskiej.
Autor: mgr farm. Artur Rumpel (OIA Katowice)..

V kadencja Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach

(17.11.2007r.-18.11.2011r.)

Kadencję tradycyjnie rozpoczął Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Aptekarzy Śląskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej, który odbywał się w dniach 16-18 listopada 2007 r. Zgodnie z wyborem delegatów, prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej V kadencji został ponownie dr n. farm. Stanisław Piechula.

Prace V kadencji – jak zaproponował prezes S. Piechula – były kontynuacją podjętych wcześniej, konsekwentnie realizowanych, inicjatyw oraz utrzymania znacznej aktywności Izby.

Tuż przed Zjazdem, 13 listopada 2007 r., uroczyście otwarto dobudowaną przy siedzibie Izby salę konferencyjną. dopełnieniem uroczystości było wręczenie odznaczeń zasłużonym farmaceutom. W nowej sali organizowano posiedzenia Rady, szkolenia farmaceutów oraz inne uroczystości. Część terenu wokół siedziby Izby wyłożono płytami i przeznaczono na parking.

Budowa nowej sali konferencyjnej (06.03.2007 r.)

Widok nowej, dobudowanej sali konferencyjnej (2007 r.)

W piątej kadencji, z uwagi na rozliczanie farmaceutów z odbytych szkoleń, położono jeszcze większy nacisk na stworzenie jak najłatwiejszego dostępu do różnych form kształcenia. Część szkoleniową nadzorował wiceprezes dr n. farm. Piotr Brukiewicz. Poza tradycyjnymi szkoleniami w siedzibie Izby, organizowano szkolenia w połączeniu z targami farmaceutycznymi, co pozwalało na finansowanie szkoleń dla większej liczby uczestników.

Siedziba Śląskiej Izby Aptekarskiej po rozbudowie

Kontynuując rozwój zgodny z wymogami współczesnej informatyzacji, Śląska Izba Aptekarska uruchomiła własną internetową stronę edukacyjną ze szkoleniami o tematyce przydatnej w pracy aptekarzy. Zdobyła także fundusze unijne na prowadzenie doksztalcenia.

Szybka i wszechstronna informacja na stronie internetowej Izby była źródłem wiadomości nie tylko dla członków ŚIA, ale również dla wszystkich farmaceutów w kraju. Witryna Śląskiej Izby Aptekarskiej została uznana za najlepsze źródło informacji.

W Izbie coraz rzadziej korzystano z tradycyjnej poczty. Wszechobecny Internet skutecznie ją zastąpił. Jedynie wysyłka biuletynu „Apothecarius” pozostała tradycyjna, choć każdy jego numer był także dostępny na stronie Izby.

Z przekazu informacji za pomocą SMS-ów i e-maili coraz częściej korzystała także Śląska Inspekcja Farmaceutyczna, uznając tę drogę za najlepszą w przekazywaniu treści i pilnych informacji do farmaceutów.

Każdy farmaceuta otrzymywał pomoc w rozwiązywaniu konkretnych problemów. Następnie publikowano je w biuletynie oraz internecie tak, aby wszyscy mogli korzystać z gotowych odpowiedzi. Witryna internetowa stała się także archiwum wszelkich opracowań.

W V kadencji zmieniono zasady wydawania opinii o osobach ubiegających się o stanowiska kierowników aptek – powołano komisję opiniującą, ustalono szczegółowe wymogi dla osób starających się o stanowisko kierownicze, zatwierdzono możliwość nagrywania rozmów prowadzonych z kandydatami na kierowników.

Dzięki zaangażowaniu w sprawy aptek szpitalnych wiceprezes mgr farm. Beatrycze Radlańskiej-Piątek, coraz częściej odbywały się spotkania i szkolenia, również wyjazdowe, dla kierowników i pracowników aptek szpitalnych.

Mgr farm. Beatrycze
Radlańska-Piątek

W roku 2008 Izba zorganizowała pierwsze targi farmaceutyczne w Sosnowcu połączone z galą i wręczeniem wyróżnień zasłużonym działaczom samorządowym i osobom oraz instytucjom wspierającym aptekarstwo. Zgodnie z wcześniej podjętą inicjatywą, targi łączono ze szkoleniami dla farmaceutów, w których zawsze brała udział duża liczba słuchaczy. Kolejne szkolenia i targi w latach 2009 i 2010 połączone z Aptekarskimi Charytatywnymi Koncertami Noworocznymi, które stały się wspólnym miejscem spotkań i okazją do uhonorowania zasłużonych farmaceutów. Koncerty były wydarzeniami artystycznymi i promocją Izby w województwie śląskim.

II Wielki Aptekarski Charytatywny Koncert Noworoczny Śląskiej Izby Aptekarskiej
w Domu Muzyki i Tańca w Zabrze (10.01.2010 r.)

Tradycyjnie, każdego roku w grudniu, organizowane były szkolenia połączone z Mikołajkami, z których chętnie korzystały rodziny farmaceutów z dziećmi. Inicjatywy takie znacząco przyczyniały się do zintegrowania środowiska aptekarskiego.

Już kolejną kadencję Śląska Izba Aptekarska była najaktywniejsza w kraju. Zabierała głos we wszelkich znaczących i pilnych sprawach, próbując doprowadzić do rozwiązań korzystnych dla pacjentów i farmaceutów, nawet poprzez protesty, które inicjowała, a które podejmowały także inne izby. Niestety, Naczelna Izba Aptekarska nie potrafiła skoordynować i wykorzystać tego zaangażowania i aktywności, przez co apteki były coraz bardziej przytłaczane nieżyczliwymi pomysłami NFZ. Ciągłe problemy aptek wynikały, przede wszystkim, z wykorzystywania przez NFZ wszelkich niejasności prawnych do odbierania aptekom refundacji za zrealizowane recepty. I chociaż niektóre apteki wygrywały sprawy w sądach, nie było to satysfakcjonujące ani dla samych aptekarzy, ani dla ich przedstawicieli działających w Izbie. Dlatego farmaceuty ze Śląska zbierali podpisy na receptach wystawianych Minister Zdrowia Ewie Kopacz traktując to jako formę protestu przeciwko brakowi rozwiązania problemu związanego z kwestionowaniem realizacji recept przez NFZ. Prawnik Izby mec. Krystian Szulc często reprezentował apteki w sądach w całej Polsce i stał się w tych sprawach autorytetem. Problemy te, coraz dotkliwsze dla aptek, były również głównym zadaniem do rozwiązania przez samorząd w kolejnych kadencjach. Z powodu pogarszającej się sytuacji finansowej aptek, Rada coraz częściej rozpatrywała wnioski o pomoc i wspomagała finansowo farmaceutów, którzy

Wielkanocne spotkanie członków Klubu Seniora Farmacji
działającym przy oddziale Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach.
Aula im. Kazimierza Lepszego w budynku rektoratu Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach (09.04.2011 r.)

znaleźli się w trudnej sytuacji życiowej. Po przeprowadzonej analizie finansów Izby, zniesiono obowiązek opłacania składek przez farmaceutów wykonujących zawód po 75. roku życia, a także nie wykonujących zawodu, ale pozostających członkami Izby. Zapewniono także, za pośrednictwem Izby, obsługę ubezpieczeń dla farmaceutów i aptek, tańsze abonamenty na telefony komórkowe, bezpłatny dostęp do internetowych serwisów prawnych i gotowych opracowań dotyczących m.in. ochrony środowiska, gospodarki odpadami, zużytego sprzętu itp.

Systematycznie było modernizowane i wyposażane biuro Izby ze szczególnym naciskiem na zakup nowoczesnego sprzętu elektronicznego. Wymieniono sieć komputerową i wprowadzono bezprzewodowy dostęp do Internetu, a w 2011 r. wykonano konserwację zewnętrznych ścian i założono klimatyzację. Wszystkie zadania i aktywności Izby usystematyzowano i podzielono pomiędzy pracowników w taki sposób, aby każdy z nich był odpowiedzialny za określony dział, którym się zajmował.

W marcu 2009 r. pracę na stanowisku dyrektora Izby zakończył mgr farm. Leszek Dusik. Po odejściu w 2009 r. dyrektora L. Dusika na rentę i w 2010 r. Krystyny Białozorskiej na emeryturę, oraz przeprowadzeniu reorganizacji, w Izbie pozostali:

- Barbara Wasiak, kierownik biura – prowadziła komputerowy rejestr członków i aptek, sprawy związane z prawem wykonywania zawodu; do jej kompetencji należały również kontakty w sprawach bieżących;
- Katarzyna Szymała, zastępca kierownika biura – prowadziła głównie sprawy wydawania rękopisów kierownikom aptek, obsługę posiedzeń Rady i Prezydium Rady SIA;
- mgr inż. Lech Wróblewski, kierownik Działu Informacji i Szkoleń – prowadził stronę internetową i biuletyn, oraz zajmował się organizacją szkoleń, wszystkimi sprawami informacyjnymi, informatycznymi i technicznymi;
- mgr Dorota Hapeta – prowadziła sprawy związane ze składkami członkowskimi, sprawy rzecznika i sądu aptekarskiego, szkolenia farmaceutów, odznaczenia.

Do niezwykle miłych wydarzeń V kadencji należały niewątpliwie uroczystości odbywające się w siedzibie Izby. Były to m.in. uroczyste ślubowania farmaceutów i wręczanie dokumentu prawa samodzielnego wykonywania zawodu farmaceuty. W 2011 r. połączono tę uroczystość z Dyplomatorium Wydziału Farmaceutycznego Śląskiego Uniwersytetu Medycznego.

Wprowadzono także zwyczaj organizowania uroczystych spotkań z farmaceutami, którzy zdali egzamin specjalizacyjny.

Krystyna Białozorska

Barbara Wasiak

mgr Dorota Hapeta

Katarzyna Szymała

mgr inż. Lech Wróblewski

Wręczenie listów gratulacyjnych dla magistrów farmacji, którzy uzyskali tytuł specjalisty w specjalności farmacja apteczna.
Katowice (17.03.2011 r.)

Dyplomatorium Wydziału Farmaceutycznego Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach
połączone z uroczystością wręczenia prawa wykonywania zawodu (Sosnowiec 15.04.2011 r.)

Członkowie Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej V kadencji

Nota biograficzna

Dr n. farm. Stanisław Piechula urodził się w Mikołowie 14 maja 1963 r. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Mikołowie rozpoczął naukę w Technikum Leśnym w Brynku, które ukończył w 1983 r., a następnie w latach 1983–1988 studiował na kierunku Oceanografia Biologiczna na Wydziale Biologii, Geografii i Oceanografii Uniwersytetu Gdańskiego, z czego ostatnie dwa lata indywidualnym tokiem, specjalizując się w biologii molekularnej pod kierunkiem prof. Karola Taylora, a następnie prof. Anny Podhajskiej, już jako asystent Katedry Mikrobiologii Uniwersytetu Gdańskiego. Pracując w Katedrze Mikrobiologii Uniwersytetu Gdańskiego, w latach 1991–1995 studiował indywidualnym tokiem farmację na Wydziale Farmaceutycznym Akademii Medycznej w Gdańsku. W 1996 r. obronił doktorat na Wydziale Farmaceutycznym AMG. W 2002 r. zdobył pierwszy stopień specjalizacji z farmacji aptecznej.

Dr n. farm. Stanisław Piechula

Po obronie doktoratu wrócił do rodzinnego Mikołowa, gdzie rodzice prowadzili od 1990 r. rodzinną „Starą Aptekę”, która w tym samym miejscu istniała od 1802 r., a którą jego rodzina prowadziła od 1907 r. Staż w „Starej Aptece” rozpoczął 20 grudnia 1995 r., a jej kierownictwo objął dwa lata później (14 stycznia 1997 r.).

Działalność społeczną związaną z farmacją rozpoczął jako członek Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w 1996 r. Był inicjatorem reaktywacji Stowarzyszenia Farmaceutów Właścicieli Aptek w Katowicach i jego prezesem od 1998 r. do 2001 r. Jako współinicjator i przewodniczący Krajowej Reprezentacji Stowarzyszeń Właścicieli Aptek doprowadził do powstania Izby Gospodarczej „Apteka Polska”, której przewodniczył od 1999 r. do 2004 r. Był też współzałożycielem i prezesem korporacji „Apteki Polskie S.A.” w latach 2001–2004, prezesem Okręgowej Rady Aptekarskiej w Katowicach przez dwie kolejne kadencje (2003–2011), przedstawicielem Śląskiej Izby Aptekarskiej w Naczelnej Radzie Aptekarskiej w IV i V kadencji oraz wiceprezesem ORA w Katowicach w VI kadencji i członkiem ORA w VII kadencji.

Stanisław Piechula był także radnym miasta Mikołowa w latach 2002–2003, w latach 2007–2015 radnym powiatu mikołowskiego, a w 2015 r. został burmistrzem Mikołowa.

Za swoją działalność został wyróżniony Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005), Złotą Odznaką Za Zasługi dla Ochrony Zdrowia (2007), Odznaką Honorową Za Zasługi dla Województwa Śląskiego (2007), Medalem im. prof. Bronisława Koskowskiego (2008), Złotym Krzyżem Zasługi (2014). W 2007 i 2011 r. został wybrany Śląskim Aptekarzem Roku, a w 2011 r. Mikołowianinem Roku.

Skład Śląskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w V kadencji

Okręgowa Rada Aptekarska

prezes	dr n. farm. Stanisław Piechula
wiceprezesi	mgr farm. Anna Śliwińska mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek mgr farm. Piotr Klima dr n. farm. Piotr Brukiewicz
sekretarz	mgr farm. Andrzej Bednarz
zastępca sekretarza	mgr farm. Tomasz Kloc
skarbnik	mgr farm. Krzysztof Majka
członkowie Prezydium	mgr farm. Tomasz Kloc, prof. Dionizy Moska, mgr farm. Damian Nowak, mgr farm. Michał Rzepczyk, mgr farm. Jan Stasiczek, mgr farm. Wiesława Stronczak, mgr farm. Danuta Szydłak, mgr farm. Aleksander Żurek
członkowie Rady	mgr farm. Maria Bilińska, mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł, dr n. farm. Andrzej Deląg, mgr farm. Beata Dominek-Piasta, mgr farm. Krzysztof Grzesik, mgr farm. Ryszard Jasiński, mgr farm. Justyna Kiedrowska, dr n. przyr. Kazimiera Klementys, dr n. farm. Bożena Kwaśniak, mgr farm. Dominik Lakota, mgr farm. Aleksander Porwit, mgr farm. Władysław Rybka, mgr farm. Małgorzata Sokół, mgr farm. Danuta Szydłak, mgr farm. Grzegorz Zagórny

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: mgr farm. Ryszard Breguła

zastępcy	mgr farm. Krystyna Caruk mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda mgr farm. Halina Jeszka dr n. przyr. Ewa Nikodemka mgr farm. Ewa Ochota
----------	--

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodnicząca	dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz
członkowie	mgr farm. Jolanta Dominek dr n. farm. Józef Frydrych mgr farm. Marek Kocłęga mgr farm. Mariusz Langer mgr farm. Małgorzata Lisok-Krok mgr farm. Anna Margoś mgr farm. Danuta Szydłak mgr farm. Włodzimierz Wdowski

Komisja Rewizyjna

przewodnicząca	mgr farm. Aniela Polc
członkowie	mgr farm. Jadwiga Dudzik
	mgr farm. Zdzisław Gawroński
	mgr farm. Eliza Skiba

Komisje Śląskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej

- ds. Aptek Ogólnodostępnych – przewodniczący dr n. farm. Stanisław Piechula
- ds. Aptek Szpitalnych – przewodnicząca mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek
- ds. Ekonomii Aptek – przewodniczący mgr farm. Jan Stasiczek
- ds. Historii i Etyki Zawodu – przewodniczący prof. Dionizy Moska
- ds. Hurtowni Farmaceutycznych – przewodniczący mgr farm. Aleksander Żurek
- ds. Informacji – przewodniczący mgr farm. Damian Nowak
- ds. Nauki i Szkoleń – przewodniczący dr n. farm. Piotr Brukiewicz
- ds. Pracowników Aptek – przewodniczący mgr farm. Dominik Lakota
- ds. Prawa – przewodnicząca mgr farm. Anna Śliwińska
- ds. Wykonywania Zawodu – przewodniczący dr n. farm. Andrzej Deląg
- ds. Strategii Programowej – przewodniczący mgr farm. Piotr Klima

24 października 2009 r. w czasie Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Aptekarzy Śląskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej w Ustroniu odbyły się wybory uzupełniające do Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej. Funkcję członka Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej, po zmarłej 11 lipca 2009 r. mgr farm. Marii Bilińskiej, powierzono mgr farm. Zdzisławowi Gawrońskiemu.

Podziękowanie dla mgr farm. Leszka Dusika – dyrektora biura Śląskiej Izby Aptekarskiej.
IX posiedzenie Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej V kadencji (26.08.2008 r.)

The image shows the exterior of a pharmacy named 'Farmacia DONA'. The building has a light yellow facade with a red roofline. The name 'Farmacia DONA' is displayed in large, blue, 3D block letters above the entrance. The entrance is framed by a dark red door and is partially obscured by a black wrought-iron fence with a diamond-patterned mesh. The scene is captured in bright daylight, with shadows cast on the building's facade.

Farmacia DONA

Tytuł: Yellow Dona w Rumunii.
Autor: mgr farm. Ewa Ochota (OIA Katowice).

VI kadencja Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach (19.11.2011r.-27.11.2015r.)

Prace Izby w V kadencji podsumował VI Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Aptekarzy Śląskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej, który odbył się w dniach 19-20 listopada 2011 r. w „Dworku Pod Lipami” w Katowicach – Giszowcu. W pierwszym dniu Zjazdu na prezesa Rady SIA został wybrany dr n. farm. Piotr Brukiewicz – dotychczasowy wiceprezes ds. szkoleń. Nowy prezes stanął przed wieloma wyzwaniami, zwłaszcza że poprzednie dwie kadencje były bardzo udane w sferze organizacyjnej.

Od początku nowej kadencji Izba pracowała ze zdwojoną siłą. Wprowadzenie ustawy refundacyjnej wywołało wśród aptekarzy wiele wątpliwości i pytań, na które nikt do końca nie potrafił udzielić odpowiedzi. Protest „pieczętkowy” lekarzy „Refundacja do decyzji NFZ” spowodował dodatkowe, jeszcze większe zamieszanie w aptekach. Rozwiązanie tych problemów było priorytetem dla władz Izby. Zapewnienie możliwości refundowania recept RDDNFZ¹⁰ przez Ministerstwo Zdrowia miało oparcie jedynie w komunikatach, które nie były źródłem prawa. Żaden sposób realizacji recept nie był dobry. Realizacja recept z pełną 100% odpłatnością była niekorzystna dla pacjenta ze względu na konieczność ponoszenia większych kosztów zakupu leków, a ich realizacja z refundacją mogła mieć konsekwencje finansowe dla apteki – konieczność zwrotu refundacji i otrzymania dodatkowej kary wynikającej z podpisanych umów z NFZ. Dzięki współpracy z samorządem lekarskim, udało się zminimalizować negatywne skutki protestu dla pacjentów. Opublikowanie znowelizowanego rozporządzenia w sprawie recept lekarskich w marcu 2012 r. rozwiązało wiele ówczesnych problemów, choć nałożyło nowe obowiązki na aptekarzy.

Zmiany w ustawie refundacyjnej spowodowały niestety pogorszenie kondycji finansowej aptek. Wprawdzie sztywne ceny urzędowe wpłynęły na zlikwidowanie promocji „jednogroszowych” – co było sukcesem, to jednak obniżyła się marża i zniknęły rabaty na leki refundowane na poziomie hurtu.

Art. 94a prawa farmaceutycznego w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2012 r., który zakazywał wszelkiej reklamy aptek, spowodował lawinowe próby obchodzenia ustawodawstwa poprzez zmianę nazwy apteki na np. „najtańsza w regionie ...”, czemu Śląska Izba Aptekarska stanowczo się sprzeciwiała, wyrażając pogląd, że nazwy takie są sprzeczne z prawem i nie powinny być rejestrowane przez Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny w Katowicach. Starania śląskiego samorządu o doprowadzenie do wszczęcia postępowań w zakresie przestrzegania przepisów art. 94a ustawy prawo farmaceutyczne, dotyczących działalności reklamowej aptek, złożonych w trybie art. 31 k.p.a. oraz dopuszczenie Śląskiej Izby Aptekarskiej do udziału w postępowaniach administracyjnych spotykały się niestety z odmową wszczęcia postępowań przez Wojewódzką Inspekcję Farmaceutyczną w Katowicach. Postanowienia WIF-u zazwyczaj były podtrzymywane przez GIF i dopiero liczne wyroki sądów administracyjnych i Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie wskazały, że zasadniczą kwestię stanowi interpretacja art. 31 § 1 k.p.a.

¹⁰Refundacja do decyzji NFZ

Zdaniem NSA interes społeczny przemawiał nie tylko za wszczęciem postępowania administracyjnego na wniosek izby aptekarskiej, ale również interes społeczny polegał na tym, aby dopuścić izbę aptekarską do wszczętego postępowania na prawach strony. Sąd uznał, że tzw. zdolność inicjacyjna w postępowaniu administracyjnym jest przejawem realizacji roli ustrojowej izby jako organizacji samorządu aptekarskiego. Takie orzecznictwo sądów sprawiło, że WIF zmienił tryb postępowania i coraz częściej wszczywał postępowania administracyjne z wniosków SIA. Nieustępliwość samorządu spowodowała, iż inspekcja farmaceutyczna zaczęła odmawiać rejestracji nowych aptek, w nazwie których znajdowały się elementy reklamy.

Istotny także okazał się wyrok NSA, który określał, że organizowanie i prowadzenie przez apteki ogólnodostępne programów lojalnościowych stanowi również naruszenie zakazu reklamy aptek i jest niezgodne z art. 94a ust. 1 prawa farmaceutycznego. Sąd wskazał, że za reklamę należy uznać wszelkie działania mające na celu zachęcanie pacjentów do skorzystania z usług aptek, np. stosowanie programów lojalnościowych.

Ważnym, przełomowym projektem realizowanym przez Śląską Izbę Aptekarską było opracowanie wdrożenia refundowanej opieki farmaceutycznej w aptekach i punktach aptecznych. Uchwałą Rady SIA powołano zespół w składzie: dr farm. Piotr Brukiewicz, mgr farm. Grzegorz Zagórny oraz zewnątrzni konsultanci, który zajął się szczegółami koncepcji. Celem inicjatywy podjętej przez Śląską Izbę Aptekarską było zainicjowanie prac nad tym ważnym dla zawodu farmaceuty i społeczeństwa zagadnieniem, które niestety w ostatnich latach odsunięte było na dalszy plan. Starania i wysiłki nad zainteresowaniem ministra zdrowia wprowadzeniem refundowanej opieki farmaceutycznej trwały ponad 1,5 roku i dopiero latem 2015 r. powstała realna szansa na realizację tego pomysłu. Ministerstwo Zdrowia podjęło decyzję o prowadzeniu z przedstawicielami środowiska aptekarskiego merytorycznych rozmów nad jej kształtem. W powołanym przez ministra zdrowia zespole roboczym znaleźli się przedstawiciele instytucji i środowisk naukowych zainteresowanych wprowadzeniem opieki farmaceutycznej w Polsce.

Istotny wpływ na organizację pracy w aptece miała ustawa z 23 listopada 2012 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego. W konsekwencji tych zmian usunięto z prawa farmaceutycznego zapis ograniczający wiek kierownika apteki do 65 lat (a za zgodą WIF i pozytywnej opinii właściwej izby aptekarskiej – do 70 lat). Od 1 stycznia 2013 r. zniesione zostały ograniczenia wiekowe dla kierowników aptek, po spełnieniu wymogów wynikających z prawa farmaceutycznego. Dla wielu farmaceutów, którzy pracowali na stanowisku kierownika we własnej aptece, była to bardzo ważna i korzystna zmiana. Pozwalała im kontynuować pracę na stanowisku kierownika bez konieczności zatrudnienia dodatkowego personelu w aptekach balansujących często na granicy opłacalności.

Wydarzeniem, które wzbudziło wiele emocji wśród farmaceutów było ujednoczenie, od 1 kwietnia 2013 r., składki członkowskiej w Śląskiej Izby Aptekarskiej do wysokości 45 zł, a następnie obniżenie jej, od 1 kwietnia 2014 r., do 40 zł. Wyrównanie wartości składki wynikało z chęci likwidacji różnic pomiędzy farmaceutami, co było związane z wyrokiem Sądu Najwyższego z 12 stycznia 2006 r. (sygn. akt III ZS 2/05), który w orzeczeniu stwierdził: „... organy samorządu... nie mogą uzależniać wpisu na listę od ... ani różnicować wysokości składek korporacyjnych w sposób sprzeczny z zasadami samorządności i równości...”. Tak jednoznaczne stanowisko Sądu Najwyższego nie pozostawiało wątpliwości, że składka za przynależność do samorządu zawodowego powinna być wyrównana dla wszystkich członków.

10 stycznia 2012 r. Rada SIA, z powodu napływających coraz częściej próśb farmaceutów o wsparcie materialne ze względu na ich trudną sytuację życiową, postanowiła utworzyć Fundusz Pomocy na rzecz członków Śląskiej Izby Aptekarskiej, z którego przyznawano zapomogi finansowe.

W związku z koniecznością zapewnienia członkom Śląskiej Izby Aptekarskiej pomocy w sprawach dotyczących odpowiedzialności zawodowej, mgr farm. Ryszard Breguła wyszedł naprzeciw oczekiwaniom aptekarzy i od początku VI kadencji nieodpłatnie udzielał porad prawnych i reprezentował ich w toczących się przeciwko nim postępowaniach dyscyplinarnych.

Udanym pomysłem Śląskiej Izby Aptekarskiej było opracowanie i wydrukowanie plakatu informującego o jednakowych cenach leków refundowanych. Pomysł na tego typu przedsięwzięcie wynikał z chęci uświadomienia pacjentom, że ceny leków refundowanych są takie same we wszystkich aptekach. Pierwszy nakład kilkuset plakatów rozszedł się błyskawicznie, a akcja rozszerzyła się daleko poza obszar, na którym działała Śląska Izba Aptekarska.

W 2013 r. w siedzibie SIA odbywały się spotkania z cyklu „Retrospekcje, czyli spotkajmy się i porozmawiajmy”. Celem tego projektu było poszerzanie wiedzy farmaceutów na spotkaniach z osobami o ciekawych życiorysach. Pomysłodawcami spotkań byli mgr farm. Karolina Szczepanik i mgr farm. Marcin Kubiczek.

Od lewej: dr n. med. Jacek Kozakiewicz – prezes Okręgowej Rady Lekarskiej w Katowicach, dr farm. Piotr Brukiewicz – prezes Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej

Spotkania z cyklu „Retrospekcje, czyli spotkajmy się i porozmawiajmy”.
Od lewej: mgr farm. Marek Reimann, mgr farm. Karolina Szczepanik,
dr n. med. Jacek Kozakiewicz (Katowice 19.03.2013 r.)

W VI kadencji SIA oferta programowa Izby wzbogaciła się o imprezy sportowe i turystyczne. Powstała drużyna piłkarska Śląskiej Izby Aptekarskiej, która sięgała po medale w rozgrywkach ogólnopolskich. Aktywność sportową drużyna w składzie: mgr farm. Andrzej Bednarz, mgr farm. Roman Misiak, mgr farm. Jarosław Gancarski, mgr farm. Jacek Nabrdalik, mgr farm. Marek Lysko oraz mgr farm. Jan Stasiczek, rozpoczęła 20 kwietnia 2012 r. W rozgrywanych wtedy I Mistrzostwach Polski Okręgowych Izby Aptekarskich w Piłce Nożnej Halowej w Łęczycy, zajęła IV miejsce. Do jej najważniejszych osiągnięć sportowych należy zaliczyć:

- III miejsce w Turnieju Izby Aptekarskich o Puchar Hurtapu – 15 września 2012 r. w Łęczycy;
- II miejsce w Turnieju Izby Aptekarskich o Puchar Hurtapu – 21 września 2013 r. w Łęczycy;
- II miejsce w III Mistrzostwach Polski Okręgowych Izby Aptekarskich w Piłce Nożnej Halowej – 25-27 kwietnia 2014 r. w Gniewinie;
- II miejsce w Turnieju Piłki Nożnej o Puchar Prezesa Okręgowej Izby Aptekarskiej w Krakowie – 14 czerwca 2014 r.;
- II miejsce w III Ogólnopolskim Turnieju Izby Aptekarskich o Puchar Hurtapu – 30 sierpnia 2014 r. w Łęczycy;
- I miejsce w IV Turnieju Izby Aptekarskich o Puchar Hurtapu – 12 września 2015 r. w Łęczycy.

II Turniej Izby Aptekarskich o Puchar Hurtapu
- drużyna piłkarska Śląskiej Izby Aptekarskiej
(Łęczycza, 15.09.2012 r.)

II Mistrzostwa Polski OIA w Piłce Nożnej Halowej
- drużyna piłkarska Śląskiej Izby Aptekarskiej
(Łęczycza, 13.04.2013 r.)

IV Turniej Izby Aptekarskich o Puchar Hurtapu.
Skład drużyny SIA: mgr farm. Karol Będkowski, mgr farm. Szymon Biadacz, mgr farm. Jacek Bryś, mgr farm. Maciej Fik,
mgr farm. Andrzej Kołodziej, mgr farm. Marek Lysko, mgr farm. Roman Misiak, mgr farm. Dariusz Orlik.
(Łęczycza, 12.09.2015 r.)

VIII Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej na Czarną Górę w Kotlinie Kłodzkiej (8-10.05.2015 r.)

Organizowane były również turystyczne rajdy górskie, których wielkim propagatorem był mgr farm Tomasz Kloc. Zaraził on farmaceutów ze Śląska i innych regionów Polski chęcią obcowania z przyrodą, wspólnego biesiadowania przy ognisku i aktywnością fizyczną. Dr farm. Stanisław Piechula i mgr farm. Michał Rzepczyk wielokrotnie uczestniczyli w rajdach i dodatkowo umilali wszystkim wieczory, grając na gitarach. W ramach tych spotkań organizowane były również punktowane szkolenia dla farmaceutów.

W V i VI kadencji Śląska Izba Aptekarska zorganizowała 9 rajdów turystycznych:

- I Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej na Halę Lipowską (24-25 września 2011 r.);
- II Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej do schroniska PTTK „Na Przełęczy Przegibek” (19-20 maja 2012 r.);
- III Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej do schroniska PTTK „Na Rycerzowej” (29-30 września 2012 r.);
- IV Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej do schroniska PTTK „Trzy Korony” w Pieninach (10-11 maja 2013 r.);
- V Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej do schroniska PTTK „Pasterka” w Górach Stołowych (21-22 września 2013 r.);
- VI Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej na Baranią Górę (28-29 czerwca 2014 r.);
- VII Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej w Tatrach Zachodnie (3-5 października 2014 r.);
- VIII Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej na Czarną Górę w Kotlinie Kłodzkiej (8-10 maja 2015 r.);
- IX Rajd Turystyczny Śląskiej Izby Aptekarskiej w Góry Sowie (19-20 września 2015 r.).

Załoga Śląskiej Izby Aptekarskiej podczas IV Żeglarskich Mistrzostw Polski Aptekarzy.
Skład załogi: dr farm. Piotr Kaczmarczyk, mgr farm. Konrad Kulak, mgr farm. Marek Molski,
mgr farm. Rafał Perzyna, mgr farm. Piotr Wysocki (sternik).
Wilkasy koło Giżycka nad jeziorem Niegocin (3-6.09.2015 r.)

Załoga Śląskiej Izby Aptekarskiej w składzie:
mgr farm. Mirella Kowalcze-Kokolus, mgr farm. Justyna Kaźmierczak,
Sylwester Respondek, Michał Wrześniewski, mgr farm. Ewa Pentak,
Piotr Wyszynski w I Żeglarskich Mistrzostwach Polski Aptekarzy.
(Kietlice nad jeziorem Mamry, 7-9.09.2012 r.)

Silesia Półmaraton
- mgr farm. Jan Stasiczek.
(Chorzów, 7.10.2012 r.)

Obok turniejów piłki nożnej i rajdów, pod auspicjami Izby odbywały się m.in. bieg farmaceutów w trakcie „Silesia Półmaraton” (7 października 2012 r. w Parku Śląskim w Chorzowie); inicjatorem imprezy była mgr farm. Mirella Kowalcze-Kokolus, I Letni Puchar Polski Lekarzy i Farmaceutów w Tenisie Ziemnym w Żywcu w dniach 6-7 września 2013 r., I i II Narciarski Puchar Lekarzy, Farmaceutów i Radców Prawnych SKIM&L CUP (w latach 2014 i 2015) z inicjatywy mgr farm. Karoliny Szczepanik.

Członkowie Śląskiej Izby Aptekarskiej uczestniczyli w zawodach sportowych organizowanych przez inne okręgowe izby aptekarskie, m.in. w zawodach żeglarskich organizowanych przez Okręgową Izbę Aptekarską w Olsztynie, piknikach farmaceutycznych „EUROMIXTURA” Okręgowej Izby Aptekarskiej w Krakowie, w Mistrzostwach Polski Farmaceutów w Narciarstwie Alpejskim Dolnośląskiej Izby Aptekarskiej.

Zawody biegowe (Lipowa, 07.09.2013 r.)
Stoją od lewej: mgr farm. Marek Lysko,
dr farm. Piotr Brukiewicz, mgr inż. Lech Wróblewski

I Letni Puchar Polski Lekarzy i Farmaceutów w tenisie ziemnym
(Żywiec, 06.09.2013 r.) – mgr farm. Adil Hilmi

I Międzynarodowy Puchar Polski Lekarzy i Farmaceutów
w narciarstwie alpejskim i klasycznym
(Ustroń, 1-3.02.2013 r.)

I Letni Puchar Polski Lekarzy i Farmaceutów w tenisie ziemnym
(Żywiec, 06.09.2013 r.) – mgr farm. Karolina Szczepanik

Inicjatywą, która zyskała aprobatę członków Izby była organizacja przez Śląską Izbę Aptekarską Konkursu Nalewek Własnej Receptury. Pierwszy odbył się 14 listopada 2013 r. w siedzibie Izby. Laureatem konkursu została mgr farm. Magdalena Kurcok, która podbiła serca jurorów nalewką z aronii oraz nalewką śliwówką. Pomysłodawcą konkursów nalewek organizowanych w Polsce były Okręgowa Izba Aptekarska w Krakowie i Okręgowa Izba Lekarska w Krakowie. Konkurs zdobywa coraz większą popularność

W 2015 r. Śląska Izba Aptekarska zorganizowała I Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny Farmaceutów FotoFarm. Spotkał się z dużym zainteresowaniem ze strony środowiska. Do jury konkursu wpłynęły, w postaci cyfrowej oraz papierowej, 104 zdjęcia od trzydziestu uczestników, z dwunastu okręgowych izb aptekarskich (Białystok, Bielsko-Biała, Bydgoszcz, Gdańsk, Katowice, Kraków, Łódź, Opole, Rzeszów, Szczecin, Wrocław, Zielona Góra).

Tradycją, zapoczątkowaną w poprzedniej kadencji, była również organizacja, ze Śląskim Uniwersytetem Medycznym, uroczystości Dyplomatorium połączonego z wręczeniem prawa wykonywania zawodu farmaceuty absolwentom kierunku farmacja Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej w Sosnowcu Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach.

Śląska Izba Aptekarska nie zapomniała również o seniorach farmacji. Wspólne z Oddziałem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach organizowała wielkanocne spotkania Klubu Seniora Farmacji.

Podobnie jak w poprzedniej kadencji, Izba kładła duży nacisk na rozwój systemów informatycznych. Zaprojektowano i wykonano, zgodnie z najnowszymi standardami i wymaganiami, nową stronę internetową Śląskiej Izby Aptekarskiej (www.katowice.oia.pl) oraz portal szkoleń internetowych (www.szkolenia.katowice.oia.pl). Zrobiono to z myślą o łatwiejszym i szybszym dostępie do bieżących informacji oraz szkoleń internetowych.

Przeprowadzono także zmiany personalne w biurze ORA. Po rezygnacji Barbary Wasiak ze stanowiska kierownika od grudnia 2012 r. objął je mgr inż. Lech Wróblewski. Od października 2014 r. obowiązki związane z prowadzeniem rejestru członków i aptek oraz spraw dotyczących prawa wykonywania zawodu przejęła mgr Beata Konieczny, która wcześniej obsługiwała Korporację Apteki Polskie przy Śląskiej Izbie Aptekarskiej.

W biurze zatrudnieni byli również:

- Katarzyna Szymała - zastępca kierownika Biura - przyjmowała dokumentację dotyczącą wydawania opinii o osobach ubiegających się o stanowisko kierowników aptek, przygotowywała i obsługiwała posiedzenia Rady i Prezydium Rady SIA oraz prowadziła korespondencję biura Izby;
- mgr Dorota Hapeta - prowadziła rejestr składek członkowskich, sprawy rzecznika i sądu aptekarskiego, szkolenia farmaceutów oraz zajmowała się odznaczeniami; w styczniu 2015 r. obchodziła jubileusz 20-lecia pracy w Śląskiej Izbie Aptekarskiej;
- mgr Krzysztof Mańka - zajmował się głównie organizacją targów, szkoleń, imprez sportowych i kulturalnych, także pozyskiwaniem funduszy na ich organizację oraz kontaktami z firmami i hurtowniami farmaceutycznymi;
- mec. Krystian Szulc - prowadził sprawy prawne Izby i udzielał porad prawnych dla członków Izby, dotyczących tematyki farmaceutycznej oraz problemów związanych z prowadzeniem aptek;
- mgr inż. Ewa Kłoda - prowadziła księgi rachunkowe Izby, udzielała porad prawnych dotyczących prawa podatkowego bezpośrednio związanego z prowadzeniem aptek.

1 września 2014 r. przy Śląskiej Izbie Aptekarskiej działalność rozpoczęła Aptekarska Grupa Wsparcia RADIX, której prezesem został dr n. farm. Mikołaj Konstanty. Powstała ona z potrzeby chwili, jako inicjatywa gospodarcza scalająca działania aptekarzy małych polskich aptek na terenie Śląska i regionów ościennych.

29 grudnia 2013 r. zmarł mgr farm. Leszek Dusik - dyrektor biura Śląskiej Izby Aptekarskiej w latach 1992-2009.

9 marca 2015 r. w wieku 58 lat zmarła mgr farm. Anna Śliwińska - posłanka Sejmu VI kadencji, członek Rady ORA w Katowicach II kadencji, wiceprezes Rady SIA IV i V kadencji, kierowniczką i właścicielką apteki w Sosnowcu.

Pracownicy biura Śląskiej Izby Aptekarskiej.
Stoją od lewej: mgr Beata Konieczny, mgr Krzysztof Mańka,
Barbara Wasiak, mgr inż. Ewa Kłoda, mec. Krystian Szulc,
mgr Dorota Hapeta, Katarzyna Szymała, mgr inż. Lech Wróblewski
(Katowice 2011 r.).

Pracownicy biura Śląskiej Izby Aptekarskiej
podczas targów farmaceutycznych
połączonych ze szkoleniem dla farmaceutów
(Dom Kultury w Katowicach - Giszowcu, 28.03.2015 r.)

Dyplomatorium oraz wręczenie praw wykonywania zawodu absolwentom Wydziału Farmaceutycznego
z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej w Sosnowcu Śląskiego Uniwersytetu Medycznego (17.04.2015 r.)

Logo
Aptekarskiej Grupy Wsparcia
RADIX

Okręgowy Zjazd Aptekarzy Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach.
Prezes Śląskiej Izby Aptekarskiej dr farm. Piotr Brukiewicz wręcza
uhonorowanym wyróżnienie Śląski Aptekarz Roku 2015.
Stoją od lewej: dr farm. Mikołaj Konstanty, dr farm. Piotr Brukiewicz,
mgr farm. Paweł Krawczyk (Wisła, 28.11.2015 r.)

III Konkurs Nalewek SIA Własnej Receptury - Katowice.
13.11.2015 r.

Nota biograficzna

Dr n. farm. Piotr Brukiewicz urodził się w Chorzowie 25 czerwca 1966 r. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. J. Słowackiego w Chorzowie, w 1986 r. podjął studia na Wydziale Farmaceutycznym Śląskiej Akademii Medycznej. W 1991 r. obronił pracę magisterską „Autooksydacja liposomów o różnej budowie”. W roku 1999 uzyskał tytuł specjalisty z farmacji aptecznej, w 2007 r. specjalizację uzupełniającą z farmacji aptecznej, a 25 listopada 2007 r. stopień doktora nauk farmaceutycznych. Dr n. farm. Piotr Brukiewicz od 1997 r. jest członkiem Zarządu Oddziału w Katowicach Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego, a od 2001 r. jego skarbnikiem. Od 1997 r. jest delegatem na Walne Zgromadzenia Członków PTFarm. Zajmuje się także organizacją działalności Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego na szczeblu oddziału. Zasiada również w Radzie Naukowej Polskiej Fundacji Apiterapii w Katowicach. W V kadencji piastował stanowisko wiceprezesa Rady SIA ds. szkoleń. Od listopada 2011 r. pełni funkcję prezesa Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej oraz członka Naczelnej Rady Aptekarskiej.

Dr n. farm. Piotr Brukiewicz

Obecnie jest właścicielem aptek oraz kierownikiem, a także właścicielem firmy Pharmapack, która produkuje sterylne opakowania do receptury.

W życiu prywatnym jest zwolennikiem aktywnego wypoczynku – biega, gra w piłkę nożną i tenisa. Interesuje się informatyką i wszystkim co się z nią wiąże.

Gala z okazji 30-lecia firmy KAMSOFT S.A.

Dr n. farm. Piotr Brukiewicz – Prezes Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej VI kadencji
(Międzynarodowe Centrum Kongresowe w Katowicach, 16.02.2016 r.)

Skład Śląskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w VI kadencji

Rada Śląskiej Izby Aptekarskiej

prezes	dr n. farm. Piotr Brukiewicz
wiceprezesa	mgr farm. Andrzej Bednarz
	dr n. farm. Stanisław Piechula
	mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek
	dr n. farm. Bożena Kwaśniak
skarbnik	mgr farm. Krzysztof Majka
sekretarz	mgr farm. Michał Rzepczyk
zastępca sekretarza	mgr farm. Jan Stasiczek
członkowie Prezydium:	mgr farm. Katarzyna Kandzióra-Kuna, mgr farm. Tomasz Kloc, prof. Dionizy Moska, mgr farm. Wiesława Stronczak, mgr farm. Danuta Szydłak, mgr farm. Grzegorz Zagórny
członkowie Rady	mgr farm. Beata Dominek-Piasta, mgr farm. Zdzisław, Maciej Gawroński, mgr farm. Krzysztof Grzesik, mgr farm. Ryszard Jasiński, mgr farm. Ewelina Kaczmarek, mgr farm. Justyna Kaźmierczak, dr n. przyr. Kazimiera Klementys, mgr farm. Mikołaj Konstanty, mgr farm. Mirella Kowalcze-Kokolus, mgr farm. Monika Kubara, dr n. farm. Anna Kurek-Górecka, mgr farm. Dominik Lakota, mgr farm. Krzysztof Majka, mgr farm. Roman Misiak, dr n. farm. Anna Morawiec-Brukiewicz, mgr farm. Małgorzata Sokół, mgr farm. Włodzimierz Wdowski, mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec

W związku z rezygnacją z członkostwa w Radzie SIA złożoną przez dr n. farm. Annę Morawiec-Brukiewicz, konieczne było uzupełnienie składu Rady. Nowym członkiem Rady Śląskiej Izby Aptekarskiej VI kadencji został wybrany, 17 listopada 2012 r. na XVI Okręgowym Zjeździe Sprawozdawczo-Wyborczym Aptekarzy SIA w Katowicach, mgr farm. Jakub Wilczok.

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: mgr farm. Ewa Ochota

zastępcy	mgr farm. Krystyna Caruk
	mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda
	mgr farm. Halina Jeszka
	mgr farm. Ewelina Kaczmarek
	dr n. farm. Anna Kurek-Górecka
	mgr farm. Włodzimierz Wdowski.

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodniczący

mgr farm. Mariusz Langer

członkowie

mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł, mgr farm. Jolanta Dominek, mgr farm. Krzysztof Grzesik, mgr farm. Maria Kaźmierczak, mgr farm. Tomasz Kloc, mgr farm. Marek Kocłęga (zmarł 12 marca 2013 r.), mgr farm. Mirela Kowalcze-Kokolus, mgr farm. Małgorzata Kuć-Kula, mgr farm. Małgorzata Lisok-Krok, mgr farm. Jan Stasiczek, mgr farm. Wiesława Stronczak, mgr farm. Danuta Szydłak, mgr farm. Lucyna Wawrzynek, mgr farm. Halina Zięba, dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz.

W czasie trwania XVII Okręgowego Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Aptekarzy Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach 23 listopada 2013 r., na miejsce zmarłego w 2013 r. mgr farm. M. Kocłęgi, wybrano w wyborach uzupełniających do Okręgowego Sądu Aptekarskiego mgr farm. Grzegorza Maćczaka.

Komisja Rewizyjna

przewodnicząca

mgr farm. Aniela Polc

członkowie

mgr farm. Jadwiga Dudzik
mgr farm. Beata Jańczyk
mgr farm. Eliza Skiba

Komisje Śląskiej Izby Aptekarskiej:

- ds. Aptek Ogólnodostępnych – przewodniczący: mgr farm. Tomasz Kloc
- ds. Aptek Szpitalnych – przewodnicząca: mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek
- ds. Ekonomii Aptek – przewodniczący: mgr farm. Krzysztof Majka
- ds. Historii, Etyki i Deontologii Zawodu – przewodniczący: prof. Dionizy Moska
- ds. Hurtowni Farmaceutycznych – przewodnicząca: dr n. farm. Bożena Kwaśniak
- ds. Informacji – przewodniczący: dr n. farm. Stanisław Piechula
- ds. Nauki i Szkolenia – przewodniczący: dr n. farm. Piotr Brukiewicz
- ds. Pracowników Aptek – przewodniczący: mgr farm. Krzysztof Grzesik
- ds. Prawa – przewodniczący: dr n. farm. Stanisław Piechula
- ds. Strategii Programowej – przewodniczący: dr n. farm. Piotr Brukiewicz
- ds. Wykonywania Zawodu, Stwierdzania PWZ i Rękojmi Należytego Prowadzenia Apteki – przewodniczący: mgr farm. Bednarz Andrzej

Tytuł: Przed domem w Dubrowniku.
Autor: mgr farm. Joanna Havelka-Kucharczyk (OIA Katowice).

VII kadencja Śląskiej Izby Aptekarskiej w Katowicach (od 28.11.2015r.)

W dniach 28–29 listopada 2015 r. w Wiśle odbył się VII Okręgowy Zjazd Sprawozdawczo-Wyborczy Aptekarzy Śląskiej Izby Aptekarskiej, na którym dr n. farm. Piotr Brukiewicz został ponownie wybrany na prezesa Rady SIA. Wybór dr. farm. Piotra Brukiewicza na drugą kadencję oznaczał, że środowisko aptekarskie na Śląsku pozytywnie oceniło dotychczasową, pełną poświęcenia pracę prezesa oraz Rady SIA.

Przed działaczami jest jednak jeszcze wiele do zrobienia w kwestii uregulowania ustawowego problemu zakupu leków ratujących życie. Niepokojące sygnały zwracające uwagę na poważny problem płyną ze strony farmaceutów, jak i pacjentów.

Nadal brak jest zdecydowanych działań inspekcji farmaceutycznej w sprawach dotyczących naruszania przez przedsiębiorców przepisów antykoncentracyjnych (art. 99 ust. 3 p. 2 ustawy prawo farmaceutyczne), tj. prowadzenia na terenie województwa więcej niż 1% aptek ogólnodostępnych, pomimo negatywnych opinii Rady SIA w sprawie wniosków dotyczących udzielenia zezwolenia na prowadzenie apteki.

Do rozwiązania wciąż pozostaje kwestia przestrzegania zakazu reklamy aptek, z czym usilnie walczy Śląska Izba Aptekarska. Pomimo że Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny nie wyraża zgody i nie wydaje zezwoleń na otwieranie aptek, które w nazwie zawierają elementy reklamy, to jednak część przedsiębiorców obchodzi ten zakaz stosując niedozwoloną reklamę w nazwie firmy. Samorząd na Śląsku prowadzący wiele spraw dotyczących łamania art. 94a ustawy prawo farmaceutyczne. Są one na różnych etapach rozstrzygnięć:

- odmowa wszczęcia postępowań przez WIF, co skutkowało wniesieniem zażaleń do GIF, które czekają na rozstrzygnięcia;
- wniesione skargi do WSA na postanowienia GIF podtrzymujące decyzje WIF;
- ponowne odmowy wszczęcia postępowań, pomimo pozytywnych dla Izby rozstrzygnięć w WSA, ponownie złożone zażalenia w tych sprawach czekają na rozstrzygnięcie w GIF;
- w kilkunastu sprawach WIF wszczął postępowanie oraz dopuścił Izbę do udziału, jednak nadal sprawy są w toku;
- w dwóch sprawach (wysyłka leków za pomocą paczkomatów oraz program lojalnościowy „Karta pacjenta ...”) WIF wydał decyzje o ukaraniu i wymierzeniu kary, jednak strony wniosły zażalenia i sprawy te nie są zakończone.

Postępowania przed organami państwowymi toczą się bardzo długo, dlatego wymaga to ze strony samorządu dużo cierpliwości i wytrwałości.

Kontynuowane są działania, których celem jest wprowadzenie opieki farmaceutycznej refundowanej w Polsce. Cykliczne spotkania, które odbywają się w Warszawie z przedstawicielami Ministerstwa Zdrowia, dają szansę na przybliżenie realizacji tego przedsięwzięcia, które z pewnością zwiększy prestiż zawodu. Opieka farmaceutyczna pozwoli uniknąć m.in. polipragmazji oraz stosowania leków o działaniu antagonistycznym. Będzie to też alternatywny i bezpieczny dla pacjenta sposób uzyskania leków w sytuacji terapii przewlekłej, zwłaszcza w obecnym stanie prawnym pozwalającym wpisywać na listę oczekujących na świadczenie jedynie pacjentów pierwszorazowych.

Aktualnie planowane jest wprowadzenie pilotażowej akcji w aptekach otwartych i szpitalnych w celu zebrania wiarygodnych danych, które pozwolą obliczyć skuteczność opieki nad pacjentami oraz skutki dla budżetu służby zdrowia.

Jedną z inicjatyw wartych odnotowania jest objęcie członków Śląskiej Izby Aptekarskiej, od 1 stycznia 2016 r., ubezpieczeniem od Odpowiedzialności Cywilnej. Ubezpieczenie zostało opłacone bezpośrednio przez Śląską Izbę Aptekarską w ramach składek uiszczanych przez farmaceutów.

Istotnym wydarzeniem było także powołanie 19 kwietnia 2016 r. koleżeńskiej Komisji Mediacyjnej przy Śląskiej Izbie Aptekarskiej, której przewodniczącym został mgr farm. Zdzisław Gawroński. Do zadań Komisji należy prowadzenie postępowań pojedynczych w sprawach pomiędzy członkami Izby, postępowań związanych z wykonywaniem zawodu farmaceuty, a w szczególności z przestrzeganiem Kodeksu Etyki Aptekarza Rzeczypospolitej Polskiej.

Nastąpiło dalsze zacieśnienie stosunków z innymi samorządami, dzięki podpisaniu 27 kwietnia 2016 r. przez dr. n. farm. Piotra Brukiewicza dokumentu zwanego porozumieniem, które powołało Śląskie Forum Samorządów Zaufania Publicznego. W skład porozumienia oprócz samorządu aptekarzy weszły m.in. samorządy lekarzy, pielęgniarek i położnych, doradców podatkowych, biegłych rewidentów, adwokatów, architektów, notariuszy, rzeczników patentowych, komorników. Powołanie Śląskiego Forum Samorządów Zawodów Zaufania Publicznego ma przyczynić się do wzmocnienia idei samorządności na terenie województwa śląskiego i sprawić, że głos przedstawicieli wykonujących zadania o szczególnym charakterze dla społeczeństwa będzie lepiej słyszalny. Inicjatorem takiego porozumienia był prezes Śląskiej Izby Lekarskiej – dr n. med. Jacek Kozakiewicz.

Śląska Izba Aptekarska wyszła również na przeciw oczekiwaniom swoich członków, pracując nad rozszerzeniem platformy internetowej o nowoczesny moduł ogłoszeń pracy.

Członkowie Śląskiej Izby Aptekarskiej dzięki prezesowi dr. farm. Piotrowi Brukiewiczowi osiągają znaczące sukcesy w sporcie. Maksyma „W zdrowym ciele, zdrowy duch” nie pozostaje pustym sloganem. Z wielu sukcesów Izby o charakterze sportowo-turystycznym warte odnotowania jest uzyskanie I miejsca w V Mistrzostwach Polski Okręgowych Izb Aptekarskich w Piłce Nożnej Halowej, które odbyły się w dniach 22-24 kwietnia 2016 r. w hali sportowej w Łęczycy. W zawodach Śląską Izbę Aptekarską reprezentowali: mgr farm. Olgierd Batoryna, mgr farm. Karol Będkowski, mgr farm. Szymon Biadacz, dr farm. Piotr Brukiewicz, mgr farm. Jacek Bryś, mgr farm. Konrad Kotapka, mgr farm. Przemysław Krzyżek (bramkarz), mgr farm. Rafał Ludwig, mgr farm. Marek Lysko (bramkarz), mgr farm. Roman Misiak (trener), mgr farm. Dariusz Orlik i mgr farm. Łukasz Przewoźnik.

Dużym zainteresowaniem cieszą się również rajdy górskie, organizowane przez mgr. farm. Tomasza Kloca. W dniach 29 kwietnia – 3 maja 2016 r. odbył się, pod patronatem Naczelnej Izby Aptekarskiej, jubileuszowy X Rajd Śląskiej Izby Aptekarskiej w Bieszczady.

Skład Śląskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej w Katowicach w VII kadencji

Rada Śląskiej Izby Aptekarskiej

prezes

wiceprezesa

sekretarz

zastępca sekretarza

skarbnik

członkowie Prezydium

członkowie Rady

dr n. farm. Piotr Brukiewicz

mgr farm. Andrzej Bednarz

mgr farm. Zdzisław, Maciej Gawroński

dr n. farm. Bożena Kwaśniak

mgr farm. Krzysztof Majka

mgr farm. Michał Rzepczyk

mgr farm. Jan Stasiczek

mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek

mgr farm. Katarzyna Kandziora-Kuna, dr n. farm. Mikołaj

Konstanty, mgr farm. Monika Kubara, prof. Dionizy Moska,

mgr farm. Marzanna Szulc, mgr farm. Danuta Szydłak,

mgr farm. Grzegorz Zagórny

mgr farm. Ryszard Breguła, mgr farm. Beata Dominek-Piasta,

mgr farm. Krzysztof Grzesik, mgr farm. Ryszard Jasiński,

dr n. farm. Piotr Kaczmarczyk, mgr farm. Justyna Kiedrowska,

dr n. przyr. Kazimiera Klementys, mgr farm. Konrad Kotapka,

mgr farm. Dominik Lakota, mgr farm. Roman Misiak,

dr n. farm. Stanisław Piechula, mgr farm. Łukasz Przewoźnik,

mgr farm. Małgorzata Sokół, mgr farm. Karolina Szczepanik,

mgr farm. Włodzimierz Wdowski, mgr farm. Jakub Wilczok

Członkowie Rady SIA VII kadencji

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: mgr farm. Tomasz Kloc

zastępcy mgr farm. Krystyna Caruk, mgr farm. Katarzyna Filipowicz-Dyrka,
mgr farm. Halina Jeszka, mgr farm. Dominik Lakota, mgr farm. Ewa Ochota,
mgr farm. Małgorzata Sokół, mgr farm. Włodzimierz Wdowski

Okręgowy Sąd Aptekarski

przewodnicząca mgr farm. Jolanta Dominek
zastępca przewodniczącej mgr farm. Krzysztof Grzesik
członkowie mgr farm. Alina Barańska, mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł,
mgr farm. Beata Dominek-Piasta, mgr farm. Agnieszka Dusiło, dr n. farm.
Piotr Kaczmarczyk, mgr farm. Danuta Kamińska-Nowak, mgr farm.
Anna Kropka, mgr farm. Konrad Kulak, dr n. farm. Bożena Kwaśniak,
mgr farm. Mariusz Langer, mgr farm. Grzegorz Maćczak, mgr farm.
Aleksandra Malinowska, mgr farm. Anna Margoś, mgr farm. Jan Stasiczek,
mgr farm. Agnieszka Szwaja, mgr farm. Danuta Szydłak, mgr farm.
Bartosz Wyderka, dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz

Komisja Rewizyjna

przewodniczący mgr farm. Bartłomiej Bojdylla
zastępca mgr farm. Halina Jeszka
sekretarze mgr farm. Adrianna Binias-Konstanty
mgr farm. Maria Laudowicz-Sapa

Komisje Śląskiej Izby Aptekarskiej:

- ds. Aptek Ogólnodostępnych - przewodniczący dr n. farm. Mikołaj Konstanty
- ds. Aptek Szpitalnych - przewodnicząca: mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek
- ds. Ekonomii Aptek - przewodniczący: mgr farm. Krzysztof Majka
- ds. Historii - przewodniczący: prof. Dionizy Moska
- ds. Hurtowni Farmaceutycznych - przewodnicząca: dr n. farm. Bożena Kwaśniak
- ds. Informacji - przewodnicząca: mgr farm. Karolina Szczepanik
- ds. Mediacyjnych - przewodniczący: mgr farm. Zdzisław, Maciej Gawroński
- ds. Nauki i Szkolenia - przewodniczący: dr n. farm. Piotr Kaczmarczyk
- ds. Pracowników Aptek - przewodniczący: mgr farm. Krzysztof Grzesik
- ds. Prawa - przewodniczący: dr n. farm. Piotr Brukiewicz
- ds. Strategii Programowej - przewodniczący: dr n. farm. Piotr Brukiewicz
- ds. Wykonywania Zawodu - przewodniczący: mgr farm. Andrzej Bednarz
- ds. Socjalno-Bytowych - przewodniczący: mgr farm. Krzysztof Majka
- ds. Sportowo-Turystycznych - przewodniczący: mgr farm. Konrad Kotapka

W czasie trwania VII Krajowego Zjazdu Aptekarzy w dniach 29-31 stycznia 2016 r. w Jachrance, do władz Naczelnej Izby Aptekarskiej wybrano siedmioro delegatów Śląskiej Izby Aptekarskiej:

- mgr farm. Katarzynę Kandziorę-Kunę oraz dr. farm. Mikołaja Konstantego (członkowie Naczelnej Rady Aptekarskiej);
- mgr. farm. Krzysztofa Majkę (przewodniczący Naczelnej Komisji Rewizyjnej);
- mgr. farm. Ryszarda Jasińskiego (zastępca Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej);
- mgr farm. Alinę Barańską, dr n. farm. Bożenę Kwaśniak, mgr farm. Ewę Ochotę (członkowie Naczelnego Sądu Aptekarskiego).

Mgr farm. Alina Barańska, dr n. farm. Bożena Kwaśniak oraz mgr farm. Ewa Ochota, po wyborze do Naczelnej Izby Aptekarskiej, złożyły rezygnację z analogicznych funkcji pełnionych w Śląskiej Izbie Aptekarskiej, ze względu na statutowy wymóg nie łączenia funkcji.

X Rajd Górski Śląskiej Izby Aptekarskiej w Bieszczady
(29.04-03.05.2016 r.)

Wielkanocne spotkanie członków Klubu Seniora Farmacji działającym przy Oddziale Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego w Katowicach w restauracji Kryształowa w Katowicach (16.04.2016 r.)

Dyplomatorium oraz wręczenie praw wykonywania zawodu absolwentom Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej w Sosnowcu Śląskiego Uniwersytetu Medycznego (22.04.2016 r.)

Statystyka

Liczba farmaceutów oraz aptek

Okres	PWZ* wydanych	Liczba członków	Liczba aptek ogólnodostępnych	Liczba aptek zakładowych
17.03.1994-25.01.1995	104	1527	705	77
1998	355	1850	784	95
1999	145	1832	806	92
1.01.2000-31.12.2000	109	1852	800	84
1.01.2001-31.12.2001	99	1905	839	86
1.01.2002-31.12.2002	87	1986	878	85
1.01.2003-31.12.2003	121	2104	898	79
1.01.2004-31.12.2004	139	2096	923	75
1.01.2005-31.12.2005	98	2159	949	71
1.01.2006-31.12.2006	119	2242	976	73
1.01.2007-31.12.2007	135	2356	999	70
1.01.2008-31.12.2008	126	2448	1026	73
1.01.2009-31.12.2009	110	2521	1034	68
1.01.2010-31.12.2010	119	2609	1037	72
1.01.2011-31.12.2011	123	2716	1079	71
1.01.2012-31.12.2012	119	2812	1202	60
1.01.2013-31.12.2013	118	2849	bd**	bd**
1.01.2014-31.12.2014	120	2905	bd**	bd**
1.01.2015-31.12.2015	91	2959	bd**	bd**

*PWZ - Prawo Wykonywania Zawodu

**bd - brak danych

Kadencja (lata)	Liczba spraw wpływających do OROZ	Liczba spraw skierowanych z OROZ do OSA	Zakończenie sprawy: umorzenie	Zakończenie sprawy: uniewinnienie	Zakończenie sprawy: upomnienie	Zakończenie sprawy: nagana	Zakończenie sprawy: zawieszenie Prawa Wykonywania Zawodu	Zakończenie sprawy: inne
I 1991-1995	63	40	13	1	17	6	2	przekazano wg właściwości-1
II 1995-1999	32	25	6	3	10	6	-	-
III 2000-2003	60	30	1	3	17	8	-	prowadzone pod inną sygnaturą-1
IV 2004-2007	191	41	1	9	23	6	1	prowadzone pod inną sygnaturą-1
V 2008-2011	246	80	5	37	31	3	3	w toku-1
VI 2012-2015	331	119	9	57	25	7	1	w toku-11; prowadzone pod inną sygnaturą-6; zawieszono-2; połączone z inną sygnaturą-1
VII 2016 (do 30.06.2016)	56	11	-	-	1	-	-	w toku-10
RAZEM:	979	346	35	110	124	36	7	34

Liczba spraw Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej w Katowicach oraz Okręgowego Sądu Aptekarskiego w Katowicach

Wyróżnienia

Odznaczenia państwowe i resortowe

Złoty Krzyż Zasługi (przyznawany przez Prezydenta RP)

prof. Dionizy Moska (1979)
dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz (1984)
mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec (2005)
mgr farm. Władysław Rybka (2011)
dr n. farm. Stanisław Piechula (2014)

Srebrny Krzyż Zasługi (przyznawany przez Prezydenta RP)

dr n. farm. Stanisław Piechula (2005)
dr n. farm. Lidia Czajka, mgr farm. Anna Śliwińska (2007)
mgr farm. Ryszard Jasiński (2016)

Brązowy Krzyż Zasługi (przyznawany przez Prezydenta RP)

mgr farm. Elżbieta Nitschka-Pęcak (1977)
dr n. farm. Andrzej Deląg, mgr farm. Władysław Rybka (1984)
mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoń (1987)
dr n. farm. Lucyna Bułaś (2007)
dr n. farm. Izabela Majewska (2007)
mgr farm. Krzysztof Majka (2007)
mgr farm. Danuta Szydłak (2010)
mgr farm. Grzegorz Zagórny (2011)
dr n. przyr. Kazimiera Klementys (2014)

Odznaka honorowa - Za zasługi dla ochrony zdrowia (przyznawana przez Ministra Zdrowia)

2007 r.

mgr farm. Jolanta Dominek
dr n. farm. Andrzej Deląg
prof. Dionizy Moska
dr n. farm. Stanisław Piechula
mgr farm. Władysław Rybka
mgr farm. Anna Śliwińska
mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec

2010 r.

mgr farm. Ryszard Breguła
dr n. farm. Lucyna Bułaś
dr n. przyr. Kazimiera Klementys
mgr farm. Piotr Klima
dr n. farm. Izabela Majewska
mgr farm. Krzysztof Majka

2011 r.

mgr farm. Eugenia Rybka

Odnaka honorowa - Za zasługi dla Województwa Śląskiego (przyznawana przez Marszałka Województwa Śląskiego)

1979 r.

mgr farm. Małgorzata Bielecka

2007 r.

dr n. farm. Stanisław Piechula

mgr farm. Grzegorz Zagórny

2009 r.

mgr farm. Piotr Klima

dr n. farm. Izabela Majewska

dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz

2011 r.

dr n. farm. Lucyna Bułaś

mgr farm. Krzysztof Majka

prof. Dionizy Moska

mgr farm. Aleksander Żurek

Srebrny Medal za Długoletnią Służbę (przyznawany przez Prezydenta RP)

2015 r.

mgr farm. Krzysztof Majka

2016 r.

mgr Dorota Hapeta

Odnaczenia przyznawane przez Naczelną Radę Aptekarską

Medal im. Prof. Bronisława Koskowskiego

1999 r.

mgr farm. Roman Hechmann

prof. Dionizy Moska

2001 r.

mgr farm. Ewa Majcherczyk

dr n. farm. Tadeusz J. Szuba

mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec

2003 r.

mgr farm. Stanisław Berezowski
mgr farm. Maria Bartwińska-Kondek
mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz
dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz

2004 r.

mgr farm. Piotr Klima

2005 r.

dr n. farm. Andrzej Deląg
mgr farm. Anna Śliwińska
mgr farm. Aleksander Żurek

2006 r.

mgr farm. Teresa Hyla
mgr farm. Ryszard Jasiński
mgr farm. Wiesława Stronczak

2007 r.

mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł
mgr farm. Mariusz Langer
mgr farm. Kazimiera Morawska
mgr farm. Jadwiga Pikuła
mgr farm. Władysław Rybka
mgr farm. Ryszard Stach
mgr farm. Danuta Szydłak
mgr farm. Władysława Wiercioch

2008 r.

mgr farm. Ryszard Breguła
dr n. farm. Piotr Brukiewicz
mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda
mgr farm. Krzysztof Majka
dr n. przyr. Ewa Nikodemowska
dr n. farm. Stanisław Piechula
mgr farm. Eugenia Rybka

2010 r.

mgr farm. Jolanta Dominek
mgr farm. Justyna Kiedrowska
dr n. przyr. Kazimiera Klementys
mgr farm. Jan Stasiczek

2011 r.

mgr farm. Andrzej Bednarz

2012 r.

mgr farm. Alina Barańska
mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska
dr n. farm. Bożena Kwaśniak
mgr farm. Aniela Polc

2014 r.

mgr farm. Tomasz Kloc
mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek
dr n. przyr. Stefan Skrzypczak
mgr farm. Małgorzata Sokół
mgr farm. Włodzimierz Wdowski

Strażnik Wielkiej Pieczęci Aptekarstwa Polskiego

Salus Interntional (2006)

dr n. farm. Lucyna Bułaś (2008)

prof. Dionizy Moska (2010)

mgr farm. Andrzej Bednarz (2013)

mgr farm. Ryszard Jasiński (2013)

mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec (2013)

dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz (2014)

Mecenas Samorządu Aptekarskiego

mec. Krystian Szulc (2010)

dr n. przyr. Kazimiera Klementys (2013)

mgr farm. Ryszard Breguła, mgr farm. Mariusz Langer (2014)

mec. Barbara Jendryczko (2015)

mgr inż. Ewa Kłoda (2015)

mgr farm. Grzegorz Zagórny (2015)

Wyróżnienia przyznawane przez Śląską Izbę Aptekarską

Laur Śląskiej Izby Aptekarskiej – statuetka przyznawana osobom lub instytucjom współpracującym ze Śląską Izbą Aptekarską i działającym na rzecz jej rozwoju.

2007 r.

prof. dr hab. Waldemar Janiec

poseł Bolesław Piecha

dr Andrzej Sośnierz

Hurtap S.A.

Itero Katowice S.A.

Medicare Sp. z o.o.

P.P.H.U. Mini-Maxi

Prosper S.A.

Premium Farm Sp. z o.o.

Silfarm Sp. z o.o.

Torfarm S.A.

Biuro Rachunkowe mgr Ewy Kłody

2010 r.

mgr farm. Waldemar Firek (dyrektor OIA w Warszawie)

Marcin Piechocki (Świat Zdrowia)

Ilona Wzgarda (Delfarma)

2011 r.

mec. Barbara Jendryczko (Kancelaria Prawna)

mec. Krystian Szulc (Kancelaria Prawna)

2012 r.

mgr farm. Andrzej Bednarz
mgr farm. Jarosław Bogucki
mec. Maria Jendryczko
dr n. przyr. Kazimiera Klementys
mgr farm. Krzysztof Majka
mgr farm. Ewa Ochota
mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek
mgr farm. Michał Rzepczyk
mgr farm. Małgorzata Sokół
mgr farm. Jan Stasiczek

2015 r.

mgr farm. Piotr Bohater
prof. dr hab. n. med. Stanisław Boryczka
mgr farm. Zdzisław, Maciej Gawroński
mgr farm. Barbara Jękot
dr n. farm. Bożena Karolewicz
mgr farm. Edward Kasza
mgr Beata Konieczny
dr n. med. Jacek Kozakiewicz
mgr farm. Paweł Łukasiński
dr Beata Małecka-Libera
mgr Krzysztof Mańka
mgr farm. Wiktor Napióra
prof. dr hab. n. med. Krystyna Olczyk
lek. med. Mariusz Smolik
dr n. farm. Tadeusz Szuba
mec. Krystian Szulc
mgr inż. Lech Wróblewski

2016 r.

mgr farm. Jolanta Dominek
mgr farm. Michał Grzegorzczak
dr hab. n. farm. Agnieszka Skowron
mgr farm. Danuta Szydłak

Medal im. Aptekarza Edmunda Baranowskiego - przyznawany dla uhonorowania farmaceutów, działaczy i społeczników zasłużonych dla rozwoju śląskiej farmacji.

2007 r.

mgr farm. Roman Hechmann (pośmiertnie)
mgr farm. Marek Płuska (pośmiertnie)
dr n. farm. Lucyna Bułaś
dr n. farm. Izabela Majewska
prof. dr hab. Krystyna Olczyk
mgr farm. Maria Bartwińska-Kondek
mgr farm. Maria Bilińska
mgr farm. Ryszard Breguła
mgr farm. Grażyna Chamerska-Świdergoł
mgr farm. Daniela Cwała-Olszewska

dr n. farm. Lidia Czajka
mgr farm. Jolanta Dominek
mgr farm. Teresa Hyla
mgr farm. Maria Jabłońska-Rajda
mgr farm. Ryszard Jasiński
mgr farm. Elżbieta Karłowska-Pakosz
mgr farm. Mirosław Kidziński
mgr farm. Piotr Klima
mgr farm. Ewa Majcherczyk
mgr farm. Krzysztof Majka
mgr farm. Kazimiera Morawska

prof. dr hab. Dionizy Moska
 dr n. przyr. Ewa Nikodemka
 mgr farm. Jan Ociepka
 mgr farm. Mieczysław Pankalla
 mgr farm. Eugenia Rybka
 mgr farm. Władysław Rybka
 dr n. przyr. Stefan Skrzypczak
 mgr farm. Małgorzata Sokół
 mgr farm. Ryszard Stach
 mgr farm. Aniela Stachoń

mgr farm. Jolanta Stechman
 mgr farm. Wiesława Stronczak
 mgr farm. Danuta Szydłak
 mgr farm. Anna Śliwińska
 mgr farm. Józef Wawrzynek
 dr n. przyr. Leokadia Wieloch-Depta
 mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec
 mgr farm. Grzegorz Zagórny
 dr n. farm. Jadwiga Zdąbłasz
 mgr farm. Aleksander Żurek

2008 r.
 mgr farm. Stanisław Berezowski
 mgr farm. Apolinary Bożęcki
 dr n. farm. Bożena Drobnicka
 mgr farm. Małgorzata Goc
 mgr farm. Edward Kasza
 dr n. przyr. Kazimiera Klementys
 mgr farm. Maria Kozłowska
 mgr farm. Lidia Maciejewska
 mgr farm. Jerzy Nowak

w 2010 r.
 mgr farm. Andrzej Bednarz
 dr n. farm. Piotr Brukiewicz
 dr n. farm. Andrzej Deląg
 prof. dr hab. Waldemar Janiec
 mgr farm. Justyna Kiedrowska
 mgr farm. Mariusz Langer

2011 r.

mgr farm. Alina Barańska
mgr farm. Leszek Dusik
dr n. far. Józef Frydrych
mgr farm. Halina Kania-Wojtynek
mgr farm. Marek Kocłęga
mgr farm. Ireneusz Kozłowski
dr n. farm. Bożena Kwaśniak
mgr farm. Ewa Ochota
mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek
mgr farm. Marek Spodzieja
mgr farm. Halina Zięba

2012 r.

mgr farm. Krystyna Caruk
mgr farm. Zdzisław, Maciej Gawroński
mgr farm. Aniela Polc
mgr farm. Marzanna Szulc
mgr farm. Alina Wilczek

2013 r.

mgr farm. Krystyna Wejmer

2015 r.

mgr farm. Krzysztof Grzesik
mgr farm. Ewelina Kaczmarek
mgr farm. Monika Kubara
mgr farm. Marek Lysko
mgr farm. Roman Misiak
mgr farm. Aleksandra Szymura
mgr farm. Włodzimierz Wdowski

2016 r.

mgr farm. Beata Dominek-Piasta
dr n. farm. Daniel Kmita

Wyróżnienie - Pharmaciae Seniori - przyznawane seniorom zawodu, którzy przyczynili się do podnoszenia jego prestiżu, w czasie swej wieloletniej pracy zawodowej.

2009 r.

mgr farm. Małgorzata Bielecka
mgr farm. Michalina Borowczyk-Jędrzejek
tech. farm. Maria Ferdynus
mgr farm. Teresa Hyla
mgr farm. Marianna Janik
mgr farm. Janina Krause
mgr farm. Lidia Maciejewska
prof. dr hab. Dionizy Moska
mgr farm. Elżbieta Nitscha-Pęcak
mgr farm. Maria Strzelczyk

2012 r.

mgr farm. Apolinary Bożęcki
mgr farm. Mieczysław Pankalla
mgr farm. Lidia Wolnicka-Morawiec

2015 r.

mgr farm. Janina Binias

2016 r.

mgr farm. Janina Barancewicz
dr n. przyr. Stefan Skrzypczak

Wyróżnienie - Śląski Aptekarz Roku - przyznawane farmaceucie, który swoimi osiągnięciami i działalnością przyczynił się do rozwoju śląskiej farmacji w minionym roku.

2007 r.

dr n. farm. Andrzej Deląg

mgr farm. Jerzy Kałaska

mgr farm. Tomasz Kloc

mgr farm. Damian Nowak

dr n. farm. Stanisław Piechula

mgr farm. Jan Stasiczek

dr farm. Tadeusz Szuba

2011 r.

dr n. farm. Piotr Brukiewicz

dr n. farm. Stanisław Piechula

2012 r.

mgr farm. Gizela Bednarz

mgr farm. Tomasz Kloc

mgr farm. Danuta Szydłak

2013 r.

mgr farm. Jolanta Dominek

2015 r.

mgr farm. Rafał Hechmann

dr n. farm. Mikołaj Konstanty

mgr farm. Paweł Krawczyk

mgr farm. Beatrycze Radlańska-Piątek

mgr farm. Karolina Szczepanik

2016 r.

mgr farm. Grzegorz Zagórny

Wyróżnienie - Bezpieczna Hurtowania Farmaceutyczna (przyznawane firmom, które zapewniają, że nie będą konkurować ze swoimi odbiorcami na rynku aptecznym.

2007 r.

HURTAP S.A.

ITERO KATOWICE S.A.

P.P.H.U. MINI-MAXI

SALUS INTRNATIONAL Sp. z o.o.

SILFARM Sp. z o.o.

PRETIUM FARM Sp. z o.o.

TORFARM S.A.

Specjalne podziękowania od Śląskiej Izby Aptekarskiej

2007 r.

mgr farm. Leszek Dusik - dyrektor biura ŚIA

Krystyna Białozorska - pracownik biura ŚIA

mgr Dorota Hapeta - pracownik biura ŚIA

mgr Beata Konieczny - pracownik biura ŚIA

mgr Krzysztof Mańka - pracownik biura ŚIA

Katarzyna Szymała - pracownik biura ŚIA

Barbara Wasiak - pracownik biura ŚIA

mgr inż. Lech Wróblewski - pracownik biura ŚIA

mec. Barbara Jendryczko

mec. Krystian Szulc

Anna Josz - inspektor WIF

Aleksandra Plewniak - inspektor WIF

mgr inż. Ewa Kłoda

mgr Adam Rauer

2010 r.

mgr farm. Joanna Bliźniak - Hurtap S.A.

Agnieszka Komęza - Torfarm S.A.

mgr farm. Aleksander Żurek - Salus International
Sp. z o. o.

Ćwiczenia laboratoryjne z chemii i farmacji w Liceum Farmaceutycznym w Katowicach przy ul. Gliwickiej 274, lata 60. XX w.

Uczniowie podczas ćwiczeń laboratoryjnych w Liceum Farmaceutycznym w Katowicach przy ul. Gliwickiej 274, lata 60. XX w.

Mała matura w Liceum Farmaceutycznym w Katowicach przy ul. Gliwickiej 274, lata 60. XX w.

